

Punkter i
Bill Hybels lære.
Skriften tro?

En opfølgning på
Willow Creek.
Hvem? - Hvad? - Hvorfor?

Det er nu et år siden jeg arbejdede med rapporten 'Willow Creek. Hvem? Hvad? Hvorfor?'. Rapporten, der blev frigivet 1. feb. 2003, er spredt vidt omkring, og den har affødt en forskellighed i reaktionerne, der er meget tankevækkende.

Reaktioner spænder fra 'Makværk', 'Grundløse beskyldninger', 'Falsk vidnesbyrd om en kristen broder' (ie. Bill Hybels), 'Sværmeri' og lignende, til 'Gud velsigne dig' og 'Det er blevet til personlig vækkelse for mig'.

Det har også været tankevækkende at kritikerne af min rapport **ikke** har tilbagevist én eneste af de oplysninger jeg lagde frem omkring Bill Hybels og Willow Creek og **ikke** med Skriften = Guds Ord i hånden har redegjort for, at jeg har lavet fejltolkninger, **eller** dokumenteret, med Bibelen i hånden, at Bill Hybels og den medfølgende inspirationen kan bruges trods de påviste forhold.

I stedet har man angrebet mine kilder og min person. Det er man selvfølgelig også velkommen til, men noget sådan ændrer **ikke** på de forhold som blev fremlagt. Det skaber blot forvirring og afleder opmærksomheden fra det grundlæggende problem. Repræsenterer Bill Hybels en forførelse sådan som jeg fremførte det, eller har jeg gjort manden en forfærdelig uret?

Her må jeg indskyde, at jeg ikke forstår Claus Munks argumentationsform, som den kommer til udtryk i hans 'Notat' som han lavede på foranledning af LM's landstyreelse (LS), til imødegåelse af det jeg fremlagde om Bill Hybels/Willow Creek.

Han fremførte blandt andet: "Der er med andre ord ikke påvist eksempler på vranglære eller andet skadeligt formidlet af Bill Hybels på dansk jord i skrift eller tale" og "Kritikken drejer sig således hele vejen om Bill Hybels-udsagn, -holdninger, -adfærd, -fremgangsmåder, og -relationer, som hører hjemme i *amerikansk* sammenhæng" (Claus Munks fremhævning) [1].

Hvis Hybels er en sand kristen, der vandrer med sin Herre og frelser, Jesus Kristus – er det så ikke at forvente, at det han siger, skriver og gør i alt væsentligt er i overensstemmelse med Skriften, uanset om udgangspunktet nu engang er i Danmark eller USA?

Det er i alle tilfælde mit udgangspunkt – også i denne rapport!

Længe har jeg set frem til, at der skulle laves en tilbundsående analyse af Bill Hybels teologi. Det er i højeste grad tiltrængt og burde ret beset være gjort **før** man besluttede at tage inspirationen til sig i LM.

LM's Landstyreelse har ifølge referaterne i 'Tro og Mission' diskuteret Willow Creek på de fleste af deres møder siden februar 2003 og også arbejdet på, at få nedsat et udvalg til at foretage denne teologiske analyse. Det har ikke været nogen nem opgave at få udvalget etableret. Det har jeg en vis forståelse for. Det er ikke nogen nem opgave. Den kræver tid og nogen vil måske også føle et vist pres for at nå frem til en bestemt konklusion. LS har jo meldt klart ud i de erklæringer, der er offentliggjort i 'Tro og Mission' og har ligeledes stået fast på brugbarheden af inspirationen fra Willow Creek i de samtaler, de har haft med bestyrelsen fra LMH efter udmeldingen i 'Båndet', hvor der blev rejst nogle helt centrale kritikpunkter til Bill Hybels teologi, sådan som den kommer til udtryk i bogen 'Smittende Tro'.

Derfor er det også glædeligt, at det netop, langt om længe, er lykkedes at få et udvalg i gang med dette vigtige arbejde (Tro og Mission 6/2 2004), for der findes vel næppe et spørgsmål, der er vigtigere at få afklaret, end et så vital betydning for LM, og de enkelte der kommer i LM, end spørgsmålet om forførelse eller ej.

Hvor står vi så i dag?

For mig at se er en del stoppet op, men generelt set fortsætter inspirationen fra Willow Creek sin gang. Som jeg ser udmeldingen er ledelserne (LS, LMH) fortsat uenige om en del centrale ting, men populært sagt enige om, at "Vi står hvor vi altid har stået" og "Der skal være plads til forskellige syn i denne sag" [2].

Her undrer jeg mig såre. I LMH's udmelding stod der: "men åbner vi os for dens (Willow Creek's) indflydelse, vil den efterlade os med andre grundsandheder til frelse end den, som det er vor lykke og rigdom at eje i dag" [3]. Og LMH har **ikke** trukket deres udmelding tilbage! Hvordan får man det hele til at hænge sammen? Hvordan kan man bruge noget, som man alligevel siger ikke kan bruges? Hvordan holder vi fast i 'grundsandheder til frelse', mens vi samtidigt får nogle andre?

Bl.a. usikkerheden om, hvornår den teologiske vurdering ville forligge, har tilskyndet mig til, gennem de sidste 3 måneder, at kigge på dette med en lægmands øjne. Det giver mig også mulighed for at råde bod på den kritik af 'Willow Creek. Hvem? - Hvad? - Hvorfor?' som jeg på sin vis har fundet relevant – nemlig at jeg ikke forholdt mig til Bill Hybels indlæg/undervisning og brugen af løsrevne citater. Jeg måtte slå øjnene ned, da jeg fik at vide, at Hybels havde talt om synd, som aldrig hørt før, ved sidste konference i København. Udmeldingen undrede mig såre med det billede jeg havde af Bill Hybels, men jeg måtte slå øjnene ned, for jeg vidste ingenting derom, for jeg havde intet sammenhængende læst eller hørt derfra. Det har jeg nu! Og udmeldingen undrer mig fortsat såre – ja endda mere!

Nedennævnte er primært baseret på udskrift af Bill Hybels 7 indlæg i Stavanger og hans 5 indlæg i København i 2002; på en gennemgang af alle artikler fra Hybels hånd der ligger på "Christianity Today" (i alt 133 referencer til Bill Hybels – læst er artiklerne skrevet af Hybels selv og resten er skimmet igennem), en tale "Bare se efter korset" afholdt i Crystal Cathedral i 2001 og på 'Værdibaseret forandringsledelse' som den foreligger på Willow Creek Danmarks hjemmeside. Har kun lidt fra bogen 'Smittende tro', idet jeg her henviser til LMH's vurdering [3].

Denne rapport er i sagen natur **ikke** en fyldestgørende gennemgang af Bill Hybels teologi/lære – dertil kræves fagfolk med større indsigt end jeg har. Ja jeg forventer nærmest at fagfolk vil nedgøre min fremstilling som nok et hjælpeløst indlæg. Og det er det vel på sin vis også.

Men sagens alvor gør at jeg ikke kan tie med min viden selv om jeg tidligere fra centralt hold har fået at vide, at jeg skal afholde mig fra at vurdere det teologiske, idet jeg ikke er fagmand.

Men jeg ved på hvem jeg tror, og det forunderlige i Guds rige er, at det grundlæggende, det basale, kan selv en lægmand som jeg ofte vurdere. Dette fordi det ikke er min egen indsigt og viden, der er sandhedsreference, men Guds eget Ord som det er åbenbaret i Skriften (Sl. 119.130).

Og læse – det kan jeg! – det kan vi alle!

Og her står alle kristne med et basalt ansvar – at vurdere det vi møder ud fra Skriften - et ansvar der er personligt og ikke kan overlades til ledere eller andre. Der er ingen tvivl om, at lederne har et særligt ansvar, ja endog et meget stort ansvar, men den enkelte er ikke fritaget og ingen kan på dommens dag klare frisag ved at referere til: "men mine ledere sagde..."

Lad det i stedet være kendetegnende for os, at vi gør som menigheden i Berøa – nemlig, at vi "modtog ordet med megen velvilje og granskede dagligt Skrifterne for at se, om det forholder sig sådan" (ApG. 17.11).

Det skal vi gøre med Bill Hybels og det han siger/gør - og det har jeg gjort!

Det samme vil jeg opfordre dig til - også med det som jeg har skrevet her.

I denne rapport er alle citater af Bill Hybels eller fra Willow Creek anført med *kursiv*.

[] referer til pågældende reference, der findes bagerst i rapporten.

INDHOLD:

1) Den sande og den falske kirke.....	Side 5
2) Kort om Bill Hybels og Willow Creek.....	Side 7
3) Bill Hybels tale om Ånden.....	Side 8
4) De tre S'er.....	Side 11
5) ApG. 2.42-47.....	Side 15
6) Brødrene.....	Side 16
7) Nåde.....	Side 19
8) Kirkevækst.....	Side 21
9) Talen om korset.....	Side 30
10) Andre forhold.....	Side 34
11) Åndens tale.....	Side 39
12) Hybels visionstænkning.....	Side 41
13) Hvorfor?.....	Side 47
14) Ringen sluttet.....	Side 48
15) Sammenfatning.....	Side 51
16) Andagt.....	Side 63
17) Referencer.....	Side 64
18) Appendix.....	Side 69

1.

Den sande og den falske kirke – Den sande og den falske kirke

Vore kirkefædre beskæftigede sig ikke så meget med de mange kirker, men var derimod optaget af de to kirker – den sande kirke og den falske kirke.

Dette er et godt princip for ved at gøre det fokuserer man på det væsentlige og lader der være plads og frihed til forskellige syn på det mindre væsentlige.

Faren lurer lige om hjørnet for den sande kirke og har gjort det til alle tider. Jesus og alle forfattere i det nye testamente advarer igen og igen mod vranglæren, mod den falske kirke. Og det gør de fordi faren er yderst relevant for **alle** og fordi konsekvensen i sidste ende er frafald og evig fortabelse. Luther sagde det på den måde at: ”Det er ikke alt der giver sig ud for at være Guds kirke, der er det!”

Hvor kommer forførelsen så fra? Fra alle vinkler! - men det er værd at mærke sig, at Bibelen peger på to forhold som vi måske ikke er så opmærksomme på.

I 1. Johs. 2.18-20 står der: ”Kære børn, det er den sidste time, og som I har hørt, at Antikrist skal komme, er der nu fremtrådt mange antikrister; deraf ved vi, at det er den sidste time. **Fra os er de udgået**, men de er ikke af vore; for hvis de havde været af vore ville de være blevet hos os, men det er sket, for at det skulle blive klart, at ingen af dem er af vore” og i Gal. 2.3: ”det krævede ellers nogle **indsnegne falske brødre**, som havde listet sig ind for at udspejle den frihed, vi har i Krisus Jesus, og for at trælbinde os”.

Forførelsen kommer altså indefra eller rækker ind i den sande kirke for netop, at føre bort fra denne sande kirke – over til den falske.

Skriften lærer os, at det vil accelerere i tiden op til Jesu genkomst. Ja, Bibelens beskrivelse er rystende når den om forholdene i den sidste tid siger: ”Men når Menneskesønnen kommer, mon han så vil finde troen på jorden” (Luk. 18.8). Det er det store spørgsmål: **Mon troen findes?**

Her maner Skriften os til at: ”arbejde med frygt og bæven på vores sjæls frelse” (Fil. 2.12), og i lignelsen om de ti brudejomfruer ”våg derfor for I kender hverken dagen eller timen”.

De ti brudejomfruer er os i de kristne forsamlinger – os der glæder os til at Jesus kommer igen! De fem gik fortabt – de troede alt var i orden, men Jesus kendte dem ikke! (Matt.25.1-13).

Kender han mig? – kender han dig?

Tilhører vi selv den sande kirke?

Hvordan skelne mellem den sande og den falske kirke?

Hvad karakteriserer henholdsvis den sande og den falske kirke?

Kirkefædrene stillede følgende punkter op for

Den sande kirke

- 1) Den sande kirke er ikke **noget**, men **nogen**.

Nemlig alle de der i tro og lydighed hører Kristus til (5. Mos. 33.3; Johs. 10.2-5).

Disse nogen er 'Lammets brud' (Åb. 7.13-17 og 19.7)

- 2) Kendes på at evangeliet bliver forkyndt ret og sandt, og at sakramenterne bliver brugt i overensstemmelse med Jesu indstiftelse.
- 3) Jesu Kristi kirke siger **ikke** andet end det som Guds Ord siger!

Den falske kirke

- 1) Har **ikke** syn for 'omvendelse og tro på Jesus og nåden i hans blod'.
- 2) Kendes på, at den er bange for korsets anstød.

Den sande kirke skal ikke blot bedømmes efter det den principielt er villig til at tilslutte sig, men i lige så høj grad af det som den konkret og offentlig vil tage afstand fra.

Det er også derfor vores trosbekendelse starter med "Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger" og vi genfinder samme tankegang i Salme 1, der indledes med: "Salig den mand, som ikke går efter gudløses råd, står på synderes vej eller sidder i spotteres lag".

Melanchthon sagde i 1556: "Det har ofte været sådan at der var flere falske forkyndere end sande. Og alligevel er det de sande forkyndere og deres folk der er den sande kirke... Derfor skal vi ikke dømme efter majoriteten eller efter en persons høje rang, om han er pave eller biskop. Men efter Guds Ord. Ved verdslige domstole er det sådan at den højeste autoritet eller flertallet har magt til at afgøre sagen i vanskelige tilfælde. Men i troens sager er det ikke sådan. For en persons høje rang og flertallet har ikke magt til at sætte en ny Gud op, sådan som Nebukadnesar gjorde. Guds Ord må være dommer!"

Med hensyn til dette at 'Guds Ord må være dommer' fremførte kirkefædrene dette:
"Talen om Skriften alene er meningsløs uden troen på Skriftens klarhed" (Martin Luther).

Der skelnes her mellem to former for klarhed:

- 1) Indre klarhed: Gælder evangeliet for mig?
- 2) Ydre klarhed. Hvad siger og lærer Skriften. Her er det af helt afgørende betydning at 'skrift tolker skrift'. Det uklare må tolkes i lyset af det klart udtrykte!

Og så er det sådan, at Gud altid skiller lys og mørke. Sådan har det været lige siden skabelsen. (1. Mos. 1.3).

Lys og mørke er uforeneligt som sandhed og løgn er det. Gud skelner skarpt (2. Kor. 6.14). Sandheden om os er, at vi altid blander lys og mørke så det hele bliver grumset. Vi har intet 'sandhedsbarometer' indbygget i os selv. Vore tanker, følelser, fornemmelser, oplevelser, erfaringer og fornuft er formørket og forvendt og ude af stand til at vise os vej (Rom. 3.10-12).

Derfor har vi kun én eneste pålidelig rettesnor i alle forhold og det er Guds eget ord: Den Hellige Skrift (Sl. 119.105).

Alt skal vurderes ud fra den og under den må vi tage vore tanker til fange (2. Kor 10.5) – og det uanset om det går på tværs af egen fornuft og synspunkter.

Lad ovenstående til stadighed være rettesnor for vurdering af den menighedssammenhæng vi står i her og nu og – og lad det ligeledes være rettesnor for det som kommer til os udefra.

Det aktuelle spørgsmål der skal belyses ud fra ovennævnte er således:

Tilhører Bill Hybels, og Willow Creek som sådan, den sande eller den falske kirke?

2.

Kort om Bill Hybels og Willow Creek – Kort om Bill Hybels og Willow Creek

Willow Creek blev grundlagt i 1975 af Bill Hybels, der er født i 1951 i Michigan, USA.

Bill Hybels er en dygtig, karismatisk, inspirerende, dynamisk, vidende og underholdende person. Han har været leder af Willow Creek lige siden starten og der er nu ca. 20.000 kirkedeltagere ugentlig. En hel enorm vækst og deltager antal, der dog ikke er enestående inden for 'kirkevækstsbevægelsen' [4].

Væksten gjorde/gør at interessen for kirken og deres arbejdsmetoder var/er stor. Hvordan bærer de sig ad?

På grund af den overvældende interesse grundlagde de i 1992 Willow Creek Association (WCA). Denne organisations opgave er at afholde lederkonferencer, udgive forskellige materialer så som ledermaterialer, diverse kursusmaterialer, CD-er, videoer, dramastykker, bøger etc.

Willow Creeks indflydelse er enorm og tilslutningen til WCA er hastigt, ja nærmest eksplosivt stigende.

Der er i øjeblikket næsten 10.000 menigheder/kirker tilknyttet organisationen [5] og sammensætningen er meget spredt [6] (på det tidspunkt var der 'kun' 2200 medlemmer i WCA):

22%	Baptister
8%	Metodister
6%	Reformerte
5%	Presbyterianere
4%	Lutherske
3%	Frie Evangelikalske
3%	Assembly of God
2%	Syvende Dags Adventister
14%	Andre
31%	Non-denominational (uden fast tilknytning til en kirkeretning)

WCA/Bill Hybels havde ved udgangen af 2002 afholdt lederkonferencer for mere end 100.000 kirke og menighedsledere og været eksponeret til titusinder af kirker/menigheder [7].

Der har været afholdt flere konferencer i Norden, heraf 2 konferencer i Danmark i henholdsvis marts 2001 og november 2002.

Ingen der følger bare lidt med i debatten kan være i tvivl om at inspirationen fra Willow Creek påvirker så godt som, hvis ikke alle, evangeliske kirker/missionsforeninger i Danmark – det gælder også den traditionelle højrefløj med Indre Mission, KFS og Luthersk Missionsforening som jeg selv tilhører.

I København, nov. 2002, sagde Bill Hybels følgende:

"Når du ændrer en kirkeleder vil du ændre kirken. Når du ændrer kirken vil du ændre lokalsamfundet. Hvis nok kirker i lokalsamfundet ændrer denne, kan du ændre en by og eventuelt staten (amtet), et land og verden. Men den første dominobrik må falde – den første person i denne forandringsproces er en kirkeleder!" [8].

Nærmere kan man vel ikke komme en programerklæring fra Bill Hybels side og det er vel præcis det, der langt hen af vejen er lykkedes for ham og Willow Creek. At ændre kirke-/menighedsledere og derved ændre kirker/menigheder.

Hvorfor ændre? - og ændre fra hvad og til hvad?

Hvad indebærer det nye?

Hvad med det gamle?

Den helt enorme indflydelse som Willow Creek og Bill Hybels har opnået levner kun 2 muligheder:

- 1) Velsignelse.
- 2) Forførelse.

Enten er Bill Hybels et redskab, i Guds hånd, der på en hel usædvanlig fremgangsrig måde har fået lov til at bringe evangeliet videre eller han er en livsfarlig forfører, der med sine talegaver er ved, at rive meget store dele af kristenheden med sig i frafaldet.

Det første er en mulighed – for Gud er absolut suveræn. Han udvælger hvem han vil og til det han vil og når han vil. Sådan var det – sådan er det – og sådan vil det altid være!

Den anden mulighed er absolut også tilstede. Bibelen beskriver netop en sådan forførelse, som skal komme over jorden umiddelbart før Jesus kommer igen – se f.eks. Matt. 24.3-12 og 2. Tess. 2.1-12.

Der gives ikke et 'både og'. Enten er Bill Hybels for Kristus eller også er han imod.

”Den, der ikke er med mig, er imod mig, og den, der ikke samler med mig, spreder” (Luk. 11.23).

”Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden” (Matt. 6.24).

Og denne sandhed gælder ikke bare Bill Hybels – den gælder alle!

3.

Bill Hybels tale om Ånden – Bill Hybels tale om Ånden

Læser eller hører man Bill Hybels er der en ting der går igen, ja er slående. Det er hans omtale af Helligåndens gerning og Hans betydning.

Helligånden taler direkte til Bill Hybels igen, igen og igen.

- 1) Giver konkrete anvisninger.
- 2) Giver konkrete svar.
- 3) Stiller konkrete spørgsmål.

4) Taler til og med ham.

Jeg vil ikke her kommentere Åndens tale til Bill Hybels, men blot give nogle eksempler på Åndens tale for at illustrere ovennævnte.

I artiklen 'The Art of Self Leadership' (Kunsten at lede sig selv) er der bl.a. et eksempel på Åndens tale. I forbindelse med en samtale om to kriser i Willow Creek's historie siger tre personer til Bill Hybels: *"Bill, den bedste gave du kan give de mennesker du er leder for her i Willow er et sundt, energirigt, fuldt overgivet, fokuserende selv. Og ingen kan gøre det for dig. Du må gøre dette for dig selv."*

Og mens de sagde dette, sagde Helligånden: *"De har ret Bill. De har ret"* [9].

I foredraget 'Lederens bøn' fra Stavanger fortæller Hybels om en andagt på Michigan-søen. Her bad han Gud om at han måtte blive en bedre leder og fortsætter: *Jeg mærkede at et budskab kom tilbage fra Gud. Gud sagde: "Jeg vil høre den bøn. Jeg vil hjælpe dig til at blive en bedre leder, på betingelse af at du bliver helt konkret over for mig. Hvad beder du mig egentlig om at gøre? Hvad ønsker du at jeg skal gøre? For al den generelle snak om at 'hjælp mig til at blive en bedre leder' i al almindelighed – nej, vær mere konkret"* [10].

I København sagde Bill Hybels i forbindelse med at han tænkte på en 8 årig drengs fremtid efter at have overværet et voldsomt slagsmål i lufthavnen i San Juan (Puerto Rico):

"Det er formentlig hvad der vil ske. Tag ikke fejl af det" sagde Helligånden til mig. *"Det er formentlig hvad der vil ske". Så fik Helligånden mig til at stille følgende spørgsmål...."* [11].

I artiklen 'Sharpen Your Sixth Sense' (Skærp din sjette sans) fortæller Hybels, hvordan Helligånden rådgav ham, da han overvejede, hvad han skulle tale om ved gudstjenesterne i januar: *"Mens jeg kæmpede med min beslutning, skubbede Helligånden til mig så tydeligt som jeg aldrig før havde oplevet det: "Tal om kærlighed.""*

Hybels ville ikke umiddelbart tale over det emne og argumenterede tilbage, men efter nogle dage siger Helligånden så: *"Vil du stole på mig i dette ene?"* [12].

Ovennævnte er konkrete eksempler på Åndens tale til Hybels. I bogen 'Bøn forandrer', giver Bill Hybels et eksempel på, hvordan han kan opleve Åndens nærvær og tale: *"Når jeg har skrevet bønnen ned, lægger jeg skrivehæftet, på mit lille bord og knæler. Jeg har opdaget at jeg beder mere effektivt på mine knæ. Jeg læser bønnen højt. Nu er omdrejningstallet nede på 500, og jeg er rolig og afslappet. Mit hjerte er åbent, og jeg beder Herren tale til mig ved sin ånd. Jeg er stille nok, hvis Han vælger at tale til mig, som i en sagte susen. 1. Kong. 19.12"* [13].

Der kunne nævnes en lang række andre eksempler på Åndens direkte tale til Hybels. Du kan selv finde dem, om du vil, ved at læse diverse artikler og foredrag igennem.

Det, der er afgørende er, at Ånden taler til Bill Hybels igen og igen – ja er styrende for ham og tiltagende i Willow Creek.

Han sammenfatter selv Åndens betydning i artiklen, "The Art of Self Leadership", hvor han siger: *"Jeg skønner at 75 – 80 % af de gennembruds-skabende ideer i mit lederskab, gennem årene, er kommet fra Helligåndens anvisninger og ikke gennem krævende tankevirkksomhed."*

Nogle af de store gudstjeneste-serier eller visions-justeringer, værdi-klarificeringer eller strategi-ændringer; nogle af de bedste valg af medarbejdere skyldes ikke min dygtighed. Det har været Helligånden, der hviskede til min ånd" [14].

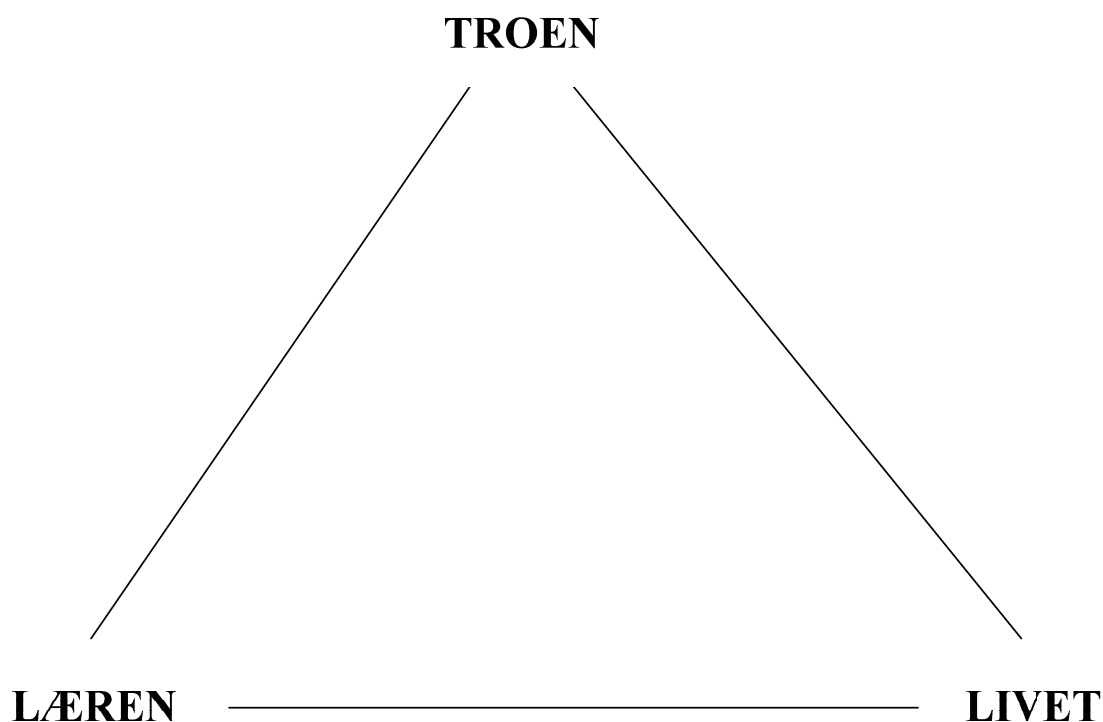
I 'Sharpen Your Sixth Sense' siger Hybels stort set det samme: "*Beslutningen om at starte Willow Creek var ikke en nøje tilrettelagt forretnings plan. Det var bare Åndens tilskyndelse. Det samme med beslutningen om at fokusere på 'søgende', at bruge de forskellige kunstarter, og at lave vores 'midtuge tjenester' for troende. Alt dette trodser almindelig visdom. Det var ganske enkelt Åndens anvisninger. Så mange af vores bedste ansatte og frivillige endte op i den position de har, ikke fordi vi placerede dem, men fordi Helligånden udpegede dem*" [15].

Dette er vigtigt for hvad er det Bibelen lærer os om Helligånden? Det ser vi især af Johs. 16.5-15 hvor der bl.a. står:

"Men når han kommer, **sandhedens ånd**, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer". Helligånden taler **altid** sandt! – og **aldrig** i strid med Guds Ord! – Han viser **altid** vejen! Jesus sagde, at: "Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer".

Dette vil også sige, at **hvis** det er Helligånden – Gud Helligånd, der har vejledt Bill Hybels, så er der intet at betænke sig på – lad os tage Willow Creek konceptet til os og komme i gang hurtigst muligt! Så er det han siger sandt og vejen frem!

Hvis det er Gud Helligånd, der igen og igen har talt og fortsat taler til Bill Hybels kan vi til gengæld forvente, at det han gør, siger og skriver er i fuld overensstemmelse med Guds Ord = Bibelen. Med andre ord kan vi forvente at der er en dyb sammenhæng mellem Troen – Læren – Livet. De er indbyrdes afhængige i et ubrydeligt sammenhæng.

Niels Ove Vigilius (Rasmussen) skrev om dette:

”... I skriften består der aldrig noget modsætningsforhold mellem disse to begreber: *læren* og *livet*. Der består tvært imod en indre uopløselig enhed og korrespondance dem imellem: Sådant som læren er, sådant bliver forkyndelsen; som forkyndelsen er, sådant bliver troen, for troen kommer af det, som høres (Rom. 10.17); og sådant som troen er, sådant bliver livet, sådant bliver frugterne. Derfor siger Jesus, ”af deres frugter skal I kende dem!” (Matt. 7.16). Svigt i livet er et vidnesbyrd om svigt i troen; det er jo den, livet udspringer af; svigt i troen tyder på svigt i forkyndelsen, og svigt i forkyndelsen udspringer af svigt i læren. Er læren ret, og tages der vare på den sunde lære, da kan også livet bevares sundt. Viget der derimod af fra den sunde lære, forvrænges og forfalskes den, da bliver også livet vrangt.

Sådant forholder det sig i skriften – og i livets og erfaringens virkelighed” [16].

Med disse indledende betragtninger in mente vil vi se nærmere på en række forhold i Bill Hybels lære og liv.

4.

De 3 S'er – De 3 S'er – De 3 S'er – De 3 S'er – De 3 S'er – De 3 S'er

Hvad er mere naturligt end at starte ved det som Bill Hybels selv gentagne gange betegner som starten på Willow Creek, der hvor det hele begyndte.

Fredag den 8. november 2002, holdt Bill Hybels det sidste indlæg, ved lederkonferencen i København [17]. Han var dybt bevæget under den sidste del af talen hvor han berettede om hvordan det hele startede for ham - hvordan han mødte Jesus. Foredraget hed 'Jesus – Up Close and Personal' (Jesus – virkelig nær og personlig).

Det startede på universitet, hvor han læste teologi. Den, der holdt timen var professor Gilbert Bilezekian, der for øvrigt er ledende teolog og ældste i Willow Creek (har været det siden starten). Bilezekian holdt et foredrag om Jesus og beskrev ham med tre S ord. (Hele denne del af foredraget (side 3-8 i [17] er oversat til dansk, men sideangivelserne nedenfor refererer til den fulde engelske version)

Ordene var:

- 1) **S**trength = styrke [side 3-5].

Her blev omtalt fysisk styrke, mental styrke, følelsesmæssig styrke og moralsk styrke.
”Jesus var det stærkeste menneske, som du og jeg nogensinde er stødt på – på alle de punkter som jeg har beskrevet”

- 2) **S**ensitivity = følsomhed [side 5-6].

Her blev omtalt at Jesus havde tid til alle.

3) **S**implicity = enkelthed [side 6-7].

Her blev omtalt Jesu enkle livsstil.

”Jesu valg af enkel livsstil understregede hans grundlæggende budskab: Kristendom er at elske Gud fuldstændigt og elske mennesker radikalt, og det behøver ikke være en pind mere indviklet end det.”

Det Hybels følte ved timens slutning var ’bedrøvelse’ over at han ikke levede samtidig med denne bemærkelsesværdige mand kaldet Jesus af Nazareth. Bedrøvelse over at han ikke kendte Jesus som person [side 7].

På dette tidspunkt siger Bill Hybels følgende:

”Altså venner, jeg havde teknisk set været frelst i årevis førend det. Jeg var frelst hvad jeg kalder af standpunkt. Jeg havde angret mine synder, og jeg havde sagt de rigtige ord om Jesus; at jeg troede at han var Guds søn, verdens frelser, og at jeg havde brug for, at denne frelser tog sig af min syndebyrde. Jeg sagde de rigtige ord. Jeg foregav tro på Jesus Kristus. Af standpunkt var jeg kristen, men jeg vidste intet om forbindelsesmæssig kristendom. Jeg vidste intet om at have et personligt forhold til Jesus af Nazareth. Jeg studerede, jeg havde de rigtige svar – jeg ville have dem når jeg dør. Dette var alt sammen smukt i orden. Men hist og her var det kun hørt kundskab for mig” [side 7].

Bilezekian havde ved timens afslutning sagt at såfremt nogle gerne ville møde denne ’Jesus af Nazareth’, så kunne de komme til hans kontor, for så ville han introducere dem for Jesus.

Så Bill Hybels gik til Gilbert Bilezekian og sagde: *”Doctor Bee. Jeg ved jeg er frelst. Jeg ved bare ikke noget om, at have et forhold, hvor jeg har forbindelse til Jesus af Nazareth. Jeg ved ikke hvordan det er!”* [side 8].

Gilbert Bilezekian ’introducerede’ derefter Hybels for Jesus. Hybels skulle fortælle hele sin livshistorie, først til Bilezekian og derefter alene og højt. Det sidste tog et kvarter.

Hybels fik et ’møde’, der var en der lyttede og forstod - og hans liv var for altid ændret [side 8].

Ovennævnte er uhyre tankevækkende af flere grunde:

- 1) Det der blev beskrevet var Jesu **menneskelige** egenskaber – intet andet! Det var disse menneskelige egenskaber, der fascinerede Hybels så meget at han gerne ville have et personligt møde med Jesus.
- 2) Med hensyn til Jesu ydre fremtoning og styrke giver Bibelen et helt andet billede af Jesus. I Es. 53.2-3 siges der nemlig, at han var: *”..uden skønhed og pragt til at drage vort blik, uden ydre, så vi syntes om ham, ringeagtet, skyet af folk, en smerternes mand og kendt med sygdom, en, man skjuler sit ansigt for, agtet ringe, vi regned ham ikke.”*
- 3) Med hensyn til at kende Jesus personligt - som menneske - var det netop hvad apostlene, der **havde** kendt Jesus personligt, gav afkald på:
”Således bedømmer vi fra nu af ikke længere nogen efter kødet; selv om vi også har kendt Kristus efter kødet, gør vi det dog ikke mere nu” (2. Kor. 5.16).
Nej – Jesus kendes efter Ånden!

4) Bill Hybels beskrivelse af hvad det vil sige at være frelst viser, at der netop er tale om 'kundskab' og ikke 'kendskab'. Hans beskrivelse er intet andet end almen religiøsitet. Frelse er netop at have livsforbindelse med Jesus – ja det er at være total afhængig af ham!

5) I Bill Hybels tale om Jesu styrke er der noget han ikke har blik for – ja, som han totalt har misforstået.

Hvad var det, der var Jesu styrke på alle områder og i alt?

Her ved jeg næsten ikke hvad jeg skal skrive, fordi jeg er inde at røre ved noget som jeg kun aner eller fornemmer lidt af. En dobbelthed som jeg simpelthen ikke forstår, men bare kan se er der.

Jesus var sandt menneske og sand Gud på én og samme tid!

a) Det menneskelige perspektiv:

Det var Herren, Gud selv, der var Jesu styrke – intet andet, hverken mere eller mindre. Gud selv!

"I ro og tillid er jeres styrke" står der i Es. 30.15 (gl. oversættelse). Det var derfor Jesus igen og igen gik til et sted hvor han kunne være alene med sin Fader i bøn. Her kunne han dele alt med sin Himmelske Fader. I ro og stilhed! Der fandt han styrken! Se også Salme 23!

Og så er det mærkeligt at tænke sig, at Jesus frygtede Gud – frygtede at være Ham ulydig. Kærlighedens frygt. Ja den frygt gik over alt andet. "Herre om det er muligt – så lad denne kalk gå mig forbi" bad han før korsfæstelsen. Han vidste hvad han skulle igennem, ja han svedte blod ved tanken derom. Dog bad Han: "Ske ikke min vilje, men din". Kalken gik ham ikke forbi. Han blev pint, tortureret på en ufattelig grufuld måde, men værst af alt for Jesus var, at han blev forladt af Gud. Ja, Jesus tømte frivilligt kalken til sidste dråbe. Det var hans ønske at gøre det!

Hvordan kunne han? Hvordan fandt han styrke til lade sig føre hen som et lam til at slagtes, når han blot med et ord kunne have gået sin vej?

Det kunne han fordi Gud selv var hans styrke midt i gudsforladthedens mørke.

I ro og tillid til Herren – at det skulle være sådan fordi det var Guds vilje.

Det er den fuldkomne 'gudsfrygtens hemmelighed'!

Det var Jesu styrke!

Vi kender noget af det samme fra 'troens fader', Abraham.

b) Det guddommelige perspektiv:

Jesu guddommelige egenskaber må aldrig og kan aldrig menneskeliggøres. Jesus var Guds Søn, og Han blev født ind i slægten i en opfyldelse af alle Guds forjættelser til en fortabt menneskeslægt. Hans styrke var guddommelig og var en konsekvens af, at hele Hans liv netop var en realisering af Guds evige frelsestanker. Alt er blevet til og opretholdes ved Ham!

Hans styrke kan aldrig blive en menneskegjort styrke – den er fra evighed.

Og hvad er det Bibelen lærer os, mennekser, om vor egen styrke?

a) Vi har ikke nogen styrke i os selv - vi er støv (Es. 40.15, men læs vv.12-31).

b) At vi er stærke, netop når vi er magtesløse. Det er netop i min magtesløshed at Hans magt kan komme til udtryk i mit liv (2. Kor. 12.7-10).

Det, der er Bibelens virkelighed og Paulus' erfaring, savner Bill Hybels totalt forståelse for.

- 6) I beretningen om Hybels møde med Jesus findes
- ikke ét ord om Jesu frelsergerning på korset.
 - ikke ét ord om at Jesus udgød sit blod for hans skyld.
 - ikke ét ord om synd/syndeskyld.
 - ikke ét ord om soning/forsoning.
 - ikke ét ord om uforskyldt nåde.

Hvad er det alt overvældende for et menneske der kommer nær den hellige Gud, kommer nær Jesus? Det er erfaringen af at de er urene, uværdige syndere der intet har i sig selv – andet end netop synd. Derfor bliver netop forsoningen, Jesu offer, nåden, så dyrebar.

- 7) Definitionen: ”*Kristendom er at elske Gud fuldstændigt og elske mennesker radikalt*” er falsk – det er vranglære!

Det er **lovens krav**: ”’Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind.’ Det er det største og det første bud. Men der er et andet, som står lige med det: ’Du skal elske din næste som dig selv.’ På de to bud hviler hele loven og profeterne” (Matt. 22.37-40).

Opfylder vi de krav får vi evigt liv! (Matt. 16.16-21), men det opnår ingen ad den vej. ”For af lovgæver vil intet menneske blive retfærdigt!” (Gal. 2.16). Det er lovtrældom!

Hvad lærer Guds Ord os om hvad kristendom er?

Kristendom er at kende Jesus! ”Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus” (Johs 17.3).

Kristendom er at holde fast ved Guds Ord! ”Jeg har åbenbaret dit navn for de mennesker, du gav mig fra verden. De var dine, og du gav dem til mig, og de har holdt fast ved dit ord” (Johs. 17.6).

Kristendom er at have Helligånden! ”Men når han kommer, sandhedens ånd, skal han vejlede jer i hele sandheden; for han skal ikke tale af sig selv, men alt, hvad han hører, skal han tale, og hvad der kommer, skal han forkynde for jer. Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer” (Johs. 16.13-15).

Ved troen på Kristus er vi fri af lovens krav (Rom. 8.1-4).

- 8) Hvorfor sitrede Bilezekian ved tanken om, på sit kontor, at introducere nogen for ’Jesus af Nazareth’? Hvorfor skulle Hybels fortælle hele sin livshistorie ud i ’den blå luft’ nok en gang, alene, efter at han lige havde fortalt den til Bilezekian? Hvorfor hele det scenarie? Kender den treenige Gud da ikke alt på forhånd – også det, der er i det skjulte? Virker Guds Ånd ikke når Han vil, hvor Han vil og det Han vil – og gennem Ordet – **altid** gennem Ordet?

Jeg ved ikke hvem Bill Hybels fik et møde med, men ét er sikkert – det var ikke Jesus Kristus – Guds Søn! Det var en falsk Kristus, én der udgav sig for at være Jesus af Nazareth.

Var det Kristus, Hybels havde mødt, var det en helt anden historie, han havde fortalt i København – nemlig om sejren Kristus havde vundet en gang for alle på Golgata – for **ham!**

5.

Ap.G. 2.42-47 – Ap.G. 2.42-47 – Ap.G. 2.42-47 – Ap.G. 2.42-47

Den første kristne menighed er beskrevet i Ap.G. 2. 42-47, hvor der står:

”De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne. Hver og én blev grebet af frygt, og der skete mange undere og tegn ved apostlene. Men alle de troende var sammen, og de var fælles om alt. De solgte deres ejendom og ejendele og delte det ud til alle efter enhvers behov. De kom i enighed i templet hver dag; hjemme brød de brødet og spiste sammen, og jublende og oprigtige af hjertet priste de Gud og havde hele folkets yndest. Og Herren føjede hver dag nogle til, som blev frelst.”

Denne tekst betyder meget for Bill Hybels. I Stavanger sagde han:

”Jeg har læst det tusind gange. Faktisk skrev jeg en gang et dokument på 70 sider om Ap.G. 2.42-47 sådan at jeg kunne have dette permanent i mit sind og mit hjerte” [18].

Hybels vision er en sådan menighed – og han stræber derefter – ingen tvivl om det.

Men det rejser også nogle fundamentale spørgsmål når man sammenligner den første menighed og Willow Creek menigheden.

- 1) Brugte den første menighed ’nutidens musik’ ligesom Willow Creek anvender nutidens pop og rock?
- 2) Brugte den første menighed diverse ’kunstarter’ som f.eks. ’drama’ til at aktualisere budskabet ligesom Willow Creek gør?
- 3) Indrettede den første menighed samlingerne for ’ikke kristne’ sådan som Willow Creek indretter deres for ’søgende’?

Aldrig gjorde de det!!! – ja tanken virker faktisk fuldstændig absurd.

De havde ellers rig mulighed derfor. På apostlenes tid fandtes der både gode musikere, dygtige skuespillere m.m. Ikke ét eneste sted er der i Bibelen beskrevet brug af de virkemidler – og hvis *”drama er et af de kraftigste kommunikationsredskaber som kan bruges i en menighed”* [19] kan det mere end undre, at f.eks. Paulus, der ofrede sit liv for evangelisationens sag, ikke anbefaler brugen heraf. I stedet sagde han at: *”Jeg hos jer ikke ville vide af **andet** end Jesus Kristus og det som korsfæstet”* (1. Kor. 2.2).

Willow Creek anvender markedsanalyser for at finde ud af hvad folk gerne vil høre, hvordan de gerne vil have budskabet formidlet og også hvad de ikke vil høre – og så indretter de gudstjenesterne derefter. De anbefaler gennem Willow Creek Association os til at gøre det samme [20].

Men hvad var det vi læste i Ap.G. 2.42-47?

Der er 3 kernepunkter i den tekst. Tre forhold der karakteriserede de første kristne og det er utrolig vigtigt at bemærke deres indbyrdes forhold og rækkefølge:

1) De HOLDT FAST ved (v. 42)	- apostlenes lære	= <u>B</u> ibelen
	- fællesskabet	= <u>B</u> rødrene
	- nadveren	= <u>B</u> rødet
	- bønnerne	= <u>B</u> øn

2) FRYGT (v. 43)

ikke frygt for ydre ting/forhold, men Guds frygt!

3) HERREN føjede til (v. 47)

= vækkelse, vækst.

Jeg skal komme ind på flere af punkterne i de efterfølgende afsnit, men først lidt yderligere til overvejelse.

Jesus gav disciplene en opgave: ”Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple” (Matt. 28.19)

Hvordan kunne 11 fattige disciple påtage sig at gå i gang med denne umulige opgave?

De havde ikke en stor pengestærk organisation i ryggen. De havde ikke nutidens transport-faciliteter. De havde ikke mange veluddannede folk som de kunne sætte ind på projektet. De havde ikke moderne kommunikationsmidler som TV, computere med mere, så de kunne nå langt omkring i en fart.

Hvad havde disciplene da ud over deres tomme hænder?

De havde et **løfte**: ”Mig er givet al magt i Himmelen og på jorden”, ”og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende” (Matt. 28.18 + 20).

Vi ved hvordan det gik. Historien har vist det.

Jesus stod ved løftet. **Herren** føjede til, fordi de **frygtede Gud**, og de frygtede ham, fordi de holdt **fast ved Ordet!**

Alt det de manglede – det har Willow Creek og for den sags skyld også vi selv!

Og så et lille spørgsmål til overvejelse: Er sandheden ikke om os i dag, at det de havde – det mangler vi?

6.

Brødrene – Brødrene – Brødrene – Brødrene – Brødrene – Brødrene

Et af de fire bærende elementer i den første menighed – og enhver kristen menighed senere – er ’brødrene’. Vi har alle brug for kristne brødre og søstre til at opbygge, styrke, berige, retlede, hjælpe, trøste, opmuntre hinanden med meget mere. Det kan vi ikke undvære.

Men det er også sådan, at som følge af vores syndige natur har der altid været tendens til uenigheder og splittelser i kristne forsamlinger.

Paulus kom også ind i en sådan strid med Barnabas og det endte med at de måtte skilles. Se Ap.G. 15.36-41.

Bibelen advarer mod dette igen og igen, og formaner os til endog at tage meget vidtgående hensyn til vore brødre og søstre. Se f.eks. 1. Kor. 6.1-11 og 1. Kor. 8.1-13.

Sidstnævnte sted står der bl.a. ”Så går jo den, der er svag, til grunde som følge af din kundskab, den broder, som Kristus døde for. Ved på den måde at synde imod brødrene og såre deres skrøbelige samvittighed synder I imod Kristus” (vv. 11-12).

Det er en yderst alvorlig sag – Så forfærdelig er Guds vrede derover, at den, der bringer en af 'Jesu små' til fald er bedre stedt med at få en møllesten hængt om halsen og blive sænket i havets dyb! (Matt. 18.6-11).

Bill Hybels har en helt enestående nød for de ufrelste. Ingen som helst tvivl om det.

Nøden for de ufrelste er dog ikke ny – ja den går helt tilbage til faldet i paradiset og gennemsyrrer hele Bibelen.

Dog har jeg ikke hørt nogen, der i tale eller på skrift har malet mig nøden sådan for øje som Hybels. Gud ønsker at **alle** mennesker skal frelses – ja der er allerede betalt for hele verdens synder (se bl.a. Johs. 3.16 og Rom. 5.18) – men vi må aldrig i vores iver for at nå flere, give køb på vores kristne brødre og søstre. For vel har Gud øje for alle, men han bekymrer sig først og fremmest om at bevare dem, der har taget imod frelsen ved Kristi blod – vore brødre og søstre.

Jesus sagde i sin ypperstepræstelige bøn "Jeg beder for dem (disciplene); ikke for verden beder jeg, men for dem, du har givet mig, for de er dine; alt mit er dit, og dit er mit, og jeg er herliggjort i dem. Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi" (Johs. 17.9-11).

Kærligheden må stå over alt. Det fremgår meget tydeligt af 1. Kor. 13, hvor der bl.a. står: "Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet" (vv. 1-3). I sandhed stærke ord om kærlighedens betydning!

Dette gælder i alle livets forhold, men hvor langt mere skulle det da ikke gælde mellem kristne brødre og søstre! (Gal. 6.10). Vi, der netop er sammen, fordi vi i Kristus har mødt en kærlighed, der overgår al forstand. Ja i Kristus har jeg, den enkelte, fået tilgivelse for langt mere end nogen nogensinde får brug for at bede mig om tilgivelse for - uanset hvad! (Matt. 18.21-35). Så lad os fly fra al strid og uenighed om muligt!

Det er bare ikke altid muligt. Kommer der vranglære ind i en menighed må det nødvendigvis føre til strid/opgør om ikke hele menigheden skal forgå. Det er dette Paulus skriver om i 1. Kor. 11.18-19 hvor der står: "For det første hører jeg, at der er splittelser iblandt jer, når I kommer sammen i menigheden, og jeg tror der er noget om det. Der må jo også være partier hos jer, så man kan se, hvem af jer der er til at stole på!"

Strid kan således ifølge Bibelen skyldes 'stejle holdninger' mellem kristne brødre og søstre, men kan ligeledes være en nødvendighed i en menighed for at skille sandhed fra løgn, ret fra uret og lys fra mørke.

Nu tilbage til Bill Hybels/ Willow Creek.

Bill Hybels kalkulerer med, at hans visionstænkning og strategier medfører strid i de menigheder, der tager visionstænkningen til sig.

På lederkonferencen i Stavanger forberedte han lederne på dette: "*Når I har en vision og efterstræber den, dukker der en masse modstand op*" [21].

Det er deres erfaring og de har endda studeret stridsproblematikken så nøje at de kan redegøre nærmere for fordelingen i striden.

I 'Værdibaseret forandringsledelse' sættes der ligefrem procenter på uenigheden:

*"15-18 % vil være støttende,
70 % vil være passive,
10-15 % vil være i opposition"* [22].

Om opgøret med det 'gamle' siges der: *"Ær og pris det forbigangne. Tillad en ansporende sorg-proces. Kompenser for tab. Marker slutningen og gå over til det nye"* [22].

Endvidere: *"Konflikt er normalt blandt en gruppe med mennesker. Nogen accepterer måske aldrig forandringerne og vil måske have det bedre i en anden kirke. Brug bibelsk konfliktløsning som i Matt 18"* [23], (se Matt. 18.15-20 om hvordan medlemmer af en menighed kan udstødes).

Hvordan kan Bill Hybels og med ham Willow Creek Association gå ind for noget, de på forhånd ved skaber strid, med de indledende betragtninger i dette afsnit in mente?
Forsynder de sig ikke mod 'brødrene' og derved mod Kristus?

Der kan kun være én forklaring på hvorfor de accepterer, at det de fremfører, skaber 'strid' og den giver de da også selv.

I Stavanger sagde Hybels: *"Når I har en vision og begynder at efterstræbe den, dukker der en masse modstand op. Bibelen siger: Vi fører ikke krig mod kød og blod, men mod alle mørkets kræfter"* [20] og i 'Værdibaseret forandringsledelse' siges der: *"Vær forberedt på åndelig krigsførelse. Mennesker er ikke fjenden, men de er ofre for fjenden"* [23].

Forklaringen er altså, at de der er imod det nye og vil holde fast ved det gamle er ofre for fjenden og tjener mørkets magter. Altså konservative personer, der står i Satans tjeneste. Derfor behøver man ikke tage hensyn – de skal ikke holde det nye tilbage. Så hellere splittelse for Guds navns skyld. Ja splittelse er ligefrem nødvendig for Guds navns skyld!

Har Hybels ret i dette?

Det er i alle tilfælde en interessant tanke at følge ind i vores sammenhæng! – men lad det ligge.

Er sandheden ikke snarere det Jesus sagde: "På deres frugter skal I kende dem. Plukker man druer af tjørn eller figner af tidsler?" (Matt. 7.16).

For hvordan kan én der skaber strid mellem brødre være 'Fredens sendebud'?

Er sandheden ikke snarere, at vi skal tage advarslen i verset forud til efterretning? "Tag jer i agt for de falske profeter, der kommer til jer i fåreklæder, men indeni er glubske ulve" (Matt 7.15).

En anden tankevækkende metode at håndtere modstand på er den som f.eks. Gene Appel fra Willow Creek Association doserer. Han er medforfatter på en bog der hedder 'How to Change Your Church – Without Killing it' (Hvordan du forandrer din kirke – uden at slå den ihjel) [24]. Heri er der et kapitel der hedder 'Three Steps Forward, Two Steps Back: Persevering' (Tre skridt frem, to tilbage: vedholdende). Det går ud på at lederne skal tage tre skridt i den nye retning og når de så møder modstand skal de gå to tilbage. Modstanderne vil så opfatte det som om deres kritik er taget til efterretning, men i praksis er frontlinien flyttet et skridt i den nye retning. Når der så har været ro i en tid gentages processen, igen og igen – man skal være vedholdende.

Ved en Willow Creek konference i Oslo 12. nov. 2003 sagde han det samme til en række ledere – bortset fra at han i stedet brugte 'To skridt frem – et tilbage' (personlig meddelelse).

Taktikken, der anvendes og anbefales, er effektiv i det lange løb. Modstanden vil til sidst dø ud. Ingen tvivl om det. Enten forlader folk menigheden, udelukkes eller opgiver modstanden (har ved gennemgangen stødt på flere kirker hvor 'processen' tog 7 – 8 år inden der var 'frit løb').

Men er det en måde at omgås kristne brødre og søstre på?

Er det rigtigt?

Er det hæderligt?

Er det ærligt?

Er det ikke den pragmatiske tankemåde: "Hensigten helliger midlet?"

Siger Guds Ord ikke: "Men i jeres tale skal et ja være et ja og et nej være et nej. Hvad der er ud over det, er af det onde" (Matt. 5.37).

Helt i tråd med disse Jesu ord siger Paulus i 2. Kor. 4.2: "Vi har sagt nej til det skjulte og skændige og går ikke frem med snedighed og forfalsker heller ikke Guds Ord, men bringer sandheden for dagen...."

7.

Nåde – Nåde – Nåde – Nåde – Nåde – Nåde – Nåde – Nåde – Nåde

Bill Hybels kan godt lide ord der starter med samme bogstav når han skal beskrive forskellige forhold.

I Willow Creek er der 5 G ord, der er meget vigtige.

"Sådan beskriver vi vores vision så folk kan vide hvad vi prøver at blive: Vi snakker om fem G-er, fem ord der begynder med G" [25].

De fem G ord er:

1) <u>G</u> race	= nåde
2) <u>G</u> rowth	= vækst
3) <u>G</u> roups	= grupper (celle-/menighedsgrupper)
4) <u>G</u> ifts	= nådegaver
5) <u>G</u> iving	= givertjeneste – tid, penge

Der er ikke i sig selv noget galt med disse 5 G ord. Tværtimod. Men når Bill Hybels godt kan lide at beskrive menigheden med G-er, er man også nødt til at spørge sig selv, hvorfor han ikke taler om de 7 G-er?

Hvorfor har han ikke fundet plads til:

6) <u>G</u> od	= Gud.
7) <u>G</u> ospel	= evangeliet.

Punkt 6 og 7 burde vel også have været punkt 1 og 2?

Gud! – Den hellige og almægtige der har alt i sin hånd. Ham vi skal stå ansigt til ansigt – Ham vi bør frygte – Ham, der har magt til, at dømme os til helvedes ild (Luk. 12.5).

Evangeliet! – At Jesu udgød sit blod for os mens vi endnu var syndere, så vi kunne blive forligt med Gud (Rom. 5,8; 2. Kor. 5.21; Gal. 4.4-5; Efs.1.7; Kol. 2.13-15; 1. Tess. 5.9-10).

Og hvad mening har 'nåde' uden erkendelse af Guds hellighed og evangeliets herlige budskab. Man kan også spørge om der ikke er plads til 'lov og evangelium'. Det er jo det helt centrale for det er her Gud knuser og opbygger. Det er her, i spændingen mellem lov og evangelium, vi ser os som fortabte syndere, der alligevel er retfærdige for Gud i Kristus.

Det er her, Gud dør og gør levende – og kun her!

Men dette kan selvfølgelig ligge i beskrivelsen af 'nåde-begrebet'.

Det er i alle tilfælde fundamentalt afgørende hvad Bill Hybels så siger om 'nåde'

Her er Hybels tale fuldstændig konsekvent.

I Stavanger sagde han følgende om nåde:

"Jeg siger vi prøver at blive en 5 G-menighed. For det første: Er vor menighed fuldstændig overgivet til nåde, til et budskab om forunderlig nåde?"

Vi ønsker at være en stærk evangeliserende menighed. Vi ønsker at bygge relationer til fortabte mennesker. Vi ønsker at starte med gudstjenester for søgende, noget som jeg skal snakke mere om siden.

Men vi siger: Denne menighed skal blive en stærk evangeliserende menighed. Vi er overgivet til at sprede evangeliet om forunderlig nåde" [25].

I København var udlægningen:

"Så det første G er – står for nåde, som i frelsende nåde og vi siger vi ønsker at blive en evangeliserende kirke. Vi ønsker at blive en kirke, der rækker ud til folk, der er langt fra Gud"

Efter at have skitseret indholdet i de 5 G'er talte Hybels herefter i ca. 8-10 min om det, at evangelisere og hvor vigtigt det er at indpode dette i kirkens medlemmer. Så slutter han den del af talen med at sige: *"Nå, det er bare det første G (nåde)"*.

Og under opsummeringen på samme time konkluderede han:

"Nåde; vi skal forsøge at nå andre mennesker" [26].

Indholdsmæssigt er det **alt** hvad han havde at sige om 'nåde'!

Hvad er det Bill Hybels så **reelt** siger.

Han siger grundlæggende to ting.

- 1) **Nåde er hvad han/vi ønsker og skal!**
- 2) **Nåde er at evangelisere!**

Der er en antydning sandhed deri, at det er nåde at vi får lov til at deltage i evangelisationens sag – at Gud vil gøre brug af os.

Men nåde har **intet** at gøre med hvad vi ønsker eller med hvad vi skal.

Intet som helst!

Nåde er noget vi **får** – kvit og frit på trods af. **Ufortjent**. Vi der er urene, gennemfordærvede, gudsfjendske – vi får frelse og retfærdighed kvit og frit – af nåde. Ved tro (Efs. 2.8-9). Fordi Jesus

udgød sit blod for os! Det er blodet der renses os fra al synd (Efs. 1.7). Det er på grund af blodet at vi er rene, himmelen værdige – og kun på grund af det! (Rom. 5.1 og 8.1). Hvilket herligt budskab!

Læg også mærke til at Bill Hybels bytter rundt på sandheden. For ham er 'nåde' at 'evangelisere'. Sandheden er den stik modsatte – nemlig 'at evangelisere' er 'at bringe budskabet om nåde' – om frelsen i Jesu blod!

Det Hybels siger, er for øvrigt en såkaldt ringslutning: 'At evangelisere er at bringe budskabet om nåde. Nåde er at evangelisere'. At evangelisere er således at evangelisere!

Ringene kan også starte ved nåde: 'Nåde er at evangelisere. Evangelisere er at bringe budskabet om nåde'. Nåde er således at bringe budskabet om nåde.

Det er 'Kejserens nye klæder' om igen. Intet indhold!

Bill Hybels udtalelser er dybt rystende. Dybt ubibelske. Ja det afslører at han reelt ikke aner hvad 'nåde' er! At vi er frikøbt ved Kristi blod omgøres til noget vi skal. 'Nåde' bliver i stedet for frihed til lovtrædning – til en form for farisæisme. Bibelens dom over et sådant budskab er kort og præcis: "I er afskåret fra Kristus, I der søger at blive retfærdige ved loven. I er faldet ud af nåden" (Gal. 5.4)

Bill Hybels udsagn er vranglære! Det er et anderledes evangelium!

Om dette siger Paulus i Gal. 1.6-9 følgende:

"Jeg undrer mig over, at I så hastigt lader jer vende bort fra ham, som kaldte jer ved Kristi nåde, til et andet evangelium, som slet ikke er et evangelium; der er bare nogle, som forvirrer jer og søger at forvrænge Kristi evangelium. Men om så vi selv eller en engel fra himlen forkyndte jer et andet evangelium end det, vi har forkyndt jer, forbandet være han. Som vi allerede har sagt, siger jeg nu igen: Hvis nogen forkynder jer et andet evangelium end det, I tog imod, forbandet være han".

8.

Kirkevækst – Kirkevækst – Kirkevækst – Kirkevækst – Kirkevækst

Kirkevækst ligger Bill Hybels meget på sinde. Hans succes i det ydre er indiskutabel og det er da også det, der har skabt den enorme interesse for hvordan de bærer sig ad. En anden grund til hans succes, er karisma, udstråling og en utrolig god evne til at 'formidle'.

Når talen er om kirkevækst vil jeg berøre tre ting som Hybels lægger frem.

- 1) $X + Y = Z$
- 2) $T + L + V = PC$
- 3) Evangelisationens syv love.

Ad 1) $X + Y = Z$.

Formlen er fra en artikel der hedder "The Y Factor" (Y-faktoren).

Heri siger Bill Hybels: *En leder i Willow Creek sagde: "Vi ønsker stadig at give Gud ære, ikke? Godt, Joh. 15.8 fortæller os at måden at bringe Gud ære er, at bære megen frugt. Så lad os forestille os, at 'megen frugt' er slutresultatet af ligningen, Z'et. Vi har kun to variable med hvilke vi kan bære megen frugt. Lad os forestille os at 'X' er de fastansatte og 'Y' er de frivillige hjælpere. Det er de to variable vi har at arbejde med.....". Så sagde han disse profetiske ord medens han pegede på 'Y': "Hvis øgning af antallet af fastansatte ikke er en mulighed, så vil kuglespillet vindes eller tabes lige her". Det var vores introduktion til Y-faktoren....*
I ligningen vinder alle. De uddannede, fastansatte, har glæden ved at se de frivillige som de vandt, elskede, opøvede og udrustede, blive brugt til noget stort af Gud.
Mens de frivillige bliver instrumenter i Guds hånd erfarer de en grad af fuldendelse som de håber aldrig vil ende – så de vinder også.
Mest vigtigt, selvfølgelig, vinder Gud. Han æres som arkitekten bag planen og som drivkraften bag hele foretagendet [27].

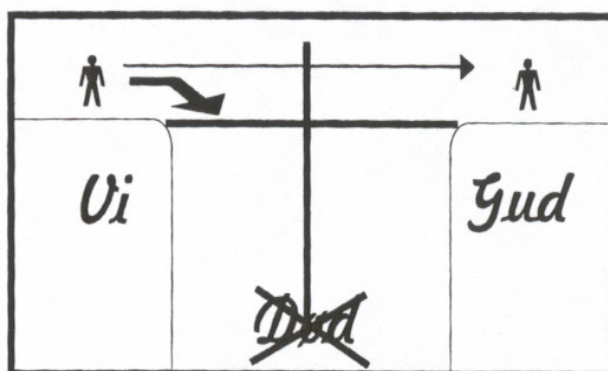
Har de ret i det? Er det så enkelt?

Er vækst i Guds rige matematik? – noget selvfølgelig man kan kalkulere med?

Vinder vi nødvendigvis folk for Kristus ved blot at ansætte flere eller ved at engagere flere frivillige i arbejdet?

Ja det gør vi, **hvis** tankegangen Bill Hybels og Mark Mittelberg fremlægger i bogen 'Smittende tro' er rigtig. Nemlig at **vi** kan føre mennesker frem til en afgørelse og at **de** kan gå over i Guds rige når **de** vil. Afgørelsen eller beslutningen om, at man vil være en kristen tillægges herved en helt afgørende betydning. Med andre ord, at man bliver en kristen i det øjeblik man tager beslutningen om, at man vil være det.

I 'Smittende tro' skrives der noget rigtigt om frelse på side 174-178, men alligevel ender man også her med at tillægge 'afgørelsen' den afgørende betydning. At blive frelst er illustreret med en lille tegneserie der slutter med følgende tegning:

Sidste skridt i 'frelsen' forklares ved ovennævnte tegning og med følgende ord:

*"Gud ønsker **vi skal** gå over på den anden side. Det **gør vi** ved at erkende over for Gud, at vi har gjort oprør mod ham, og vi behøver hans tilgivelse og ledelse" [28].*

Willow Creek's vision er: *"Vi ønsker at gøre mennesker til helhjertede efterfølgere af Jesus Kristus".*

Tanken i Willow Creek er, at føre 'søgende' frem til afgørelse om, at de gerne vil være kristne ved, at de skal høre om Guds gode gaver og kærlige omsorg gennem spændende, afvekslende, inspirerende og relevant forkyndelse formidlet på måder som de er familiære med. Når de så har besluttet sig for at blive kristne kan de som illustreret gå over, fordi Jesus beredte vejen med døden på korset.

Vi vælger med andre ord Gud. **Vi** går over til Gud. Vi er blevet kristne. Det er præcis det illustrationen viser. **Vi er de aktive.**

Andre udtryk Bill Hybels ofte anvender for denne 'proces' er, at vi skal 'stole på' eller 'acceptere' [29, 30, 31].

Er det sådan, passer ovennævnte formel. Fordi det så er noget **vi** kan udvirke i det enkelte menneskes liv. Gud har i sin godhed lagt alt tilrette for os.

Det er 'naturlig kirkevækst'.

Men sådan er det ikke. Det er en løgn!

Afgørelsen om at 'jeg vil være en kristen' er vigtig og det er den bedste afgørelse man kan træffe i sit liv. Ingen tvivl om det.

Men afgørelsen om, at 'jeg vil være en kristen' gør **ikke** ét eneste menneske til en kristen..

Sandheden er en den stik modsatte af ovennævnte.

Når jeg ønsker og beslutter mig for at blive en kristen kan jeg ikke bare 'gå over korset'. Nej når jeg begynder at søge sandheden, møder der mig i stedet en mur. En mur der er ubestigelig for mig, men jeg kæmper og kæmper og kæmper, men kommer aldrig andet end ganske lidt op af væggen før end jeg falder ned igen. Denne mur er mit eget 'jeg' - eller synden i mit hjerte om du vil.

Jeg har her fire muligheder:

For det første kan jeg vende kristendommen ryggen – det er ikke noget for mig.

For det andet kan jeg blive ved at forsøge/kæmpe hele livet. Det er farisæisme.

For det tredje kan jeg resignere – slå mig til ro: Nu gør jeg det så godt jeg kan, tjener med det jeg har og så må Gud i sin kærlighed give resten. Det kan gøres mere eller mindre bevidst eller ubevidst. Det er henholdsvis et fromt 'gudfrygtigt' liv eller selvbedrag.

Disse tre muligheder fører ikke ét eneste menneske til en livgivende tro i Kristus. Ikke én!

Den fjerde mulighed er, at det en dag går op for mig at det er håbløst – jeg magter det ikke. Nej jeg er redningsløst fortabt. Der er ikke andet end synd i mit hjerte og jeg elsker den. Ja jeg elsker den mere end Gud. Jeg fortjener Guds vrede og foragt, men alligevel kan jeg i min elendighed ikke være Gud foruden.

Da råber mit hjerte i sin nød til Gud: Forbarm dig over mig!

Her søger jeg for første gang i mit liv Gud af **hele** mit hjerte. Så sker det mærkelige, at Helligånden, der netop har knust mig, peger på Jesus og siger: "Tro på den Herre Jesus så skal du blive frelst" – ja, hvad mere er, **Helligånden skænker** mig troen, tager bolig i mit hjerte og giver mig et nyt sind.

Gud har valgt mig! **Det er Ham der er aktiv og jeg er fuldstændig passiv.**

Jeg er født på ny!- af ånden (Johs.3.1-9). Det gamle er forbi, se noget nyt er blevet til!

Det er 'sand kirkevækst'. Det er et Guds under!

Al min glæde er nu i Jesus og at hans blod renses fra **al** synd! Tænk sig, jeg elendige menneske er ren og retfærdig – himmelen værdig, fordi jeg er dækket af blodet! Herrens navn være priset!

Gud døder og gør levende. Det er Helligåndens gerning.

Det er loven og evangeliet i funktion – de går hånd i hånd, ja de er uadskillelige.

For hvordan kan evangeliet sætte fri hvis ikke loven får vise, at jeg under dommen? (Rom 3.19)

Hvordan får jeg brug for lægen, hvis jeg ikke får at se, at jeg er syg? (Mark. 2.7).

Det sidste undlader Bill Hybels. Jo vist taler han ind imellem om synd og at det kan føre til evig adskillelse fra Gud [30]. Men synden bliver ikke et fundamentalt problem, blandt andet på grund af måden synd omtales på og fordi Guds hellige vrede og dom over syndere undlades, ja han fraråder på det kraftigste en sådan tale.

I session 4 i København brugte Bill Hybels en del tid på at fortælle om en gammel skolekammerat der hed Don. Han giver en malende beskrivelse af hans udsvævende liv, hvordan han i weekenderne 'sov' med pigerne, og hvordan han kom tilbage og pralede med diverse historier.

En dag spørger Don Hybels, om han må komme med ham i kirke om søndagen. Hybels siger ja, men fortryder kort tid efter fordi hans kirke dengang ikke var designet til 'søgende' som Don. Men en aftale er en aftale. Ifølge Hybels går det helt galt under gudstjenesten fordi pianisten ikke kunne spille, var hun handicappet? – og du milde: alle 8 vers skulle synges – havde præsten ikke nok materiale? Herefter kom præstens bøn der var 12 minutters kedsomhed. Så skulle præsten prædike og her siger Hybels:

"Åh kære Gud, bare ikke noget fra de små profeter i dag. Du ved, bare ikke, ikke noget fremmed eller sådant". Præsten går op, han er en ældre fyr, med en stor Bibel og siger: "I dag skal vi studere fra..." "Nu kommer det. Nu kommer det!"... "...fra Amos' bog".

"IKKE AMOS, ÅH NEJ; IKKE AMOS".

Og basalt var budskabet i de 30 min: "Gud er fodstampende rasende på..."

Så fortsætter Hybels med, at fortælle om hvilken katastrofe det var og hvor vigtigt det er at indrette gudstjenesten set fra en 'søgendes' synspunkt [32].

Til ovennævnte vil jeg blot anføre nogle få ting.

For det første kan man spørge om Hybels virkelig giver en rimelig beskrivelse af sin gamle menighed? En menighed han beskriver i tilsvarende nedladende sprogbrug flere gange, f.eks: *"Og ved du hvad, det var en af de få gudstjenester vores folk virkelig adlød. Jeg mener – han sagde til dem, du ved – bedriv ikke hor; de gik ud og gjorde det – han sagde, lad være med at sladre; folk gik ud og gjorde det, og han sagde at de skulle holde sig langt væk fra syndere og folk 'langt fra Gud' og de adlød"* [33].

Er det ikke snarere en bevidst argumentation for at skabe accept af hans egne synspunkter? Og hvad med dem der fejlede? Fik de gjort op? Bekendte de? For gjorde de det faldt de ikke ud af 'nåden' trods deres fald!

Det hele virker desto mere hult når man ved, at det han anklager sin gamle menighed for, er nøjagtig det hans egen menighed gjorde ifølge en undersøgelse Willow Creek selv havde foretaget – ja hele 12½ % af menighedens medlemmer havde bedrevet utugt i løbet af 6 måneder [34].

For det andet nedgøres Guds Ord, her ved Amos, på den måde Hybels fremførte ovennævnte. For det tredje fremstilles det som en katastrofe af rang at tale om Guds vrede. Ja det var skyld i at Don efterfølgende intet ville have med kristendom at gøre. Er det, at 'holde fast ved apostlenes lære' (Ap.G. 2.42), ikke netop, at forkynde **hele** Guds ord? – også den side der taler om Guds hellighed, vrede og dom! En side, som Jesus selv talte meget om!

For det fjerde, og måske værst af det hele, fremstilles Gud som 'fodstampende rasende'.

Sådan er Gud ikke! Han er hellig – højt ophøjet i alt og under alle forhold – også når det gælder i Hans vrede over synd.

Jeg får kun et billede i mit hoved når jeg hører 'fodstampende rasende' og det er et 3-4 årigt barn med et hysterisk anfald, fordi det ikke får sin vilje.

Ad 2) T + L + V = PC.

Formlen er fra session 4 i Kbh. nov. 2002, "At lede en frivillig organisation".

PC står for fremgangsrig/fremherskende kirke. T for 'læren', L for 'ledelse' og V for 'frivillige'

Om dette siger Hybels: "*Jeg har aldrig set en kirke gøre fremskridt, hvor disse tre komponenter ikke i temmelig høj grad har bidraget til fremskridtet.....Jeg tror ikke kirken gør fremskridt uden dem*" [35].

Ovenfor har jeg berørt V'et, de frivillige.

Hybels bruger megen tid på at tale om T'et – 'læren' eller rettere kun om hvordan 'læren' formidles. At det skal være kraftfuldt og inspirerende at lytte til. Hvordan man forbedrer sig som 'lærer' ved at 1) lytte til andre 'store' prædikanter og lærere, 2) bede andre om feed-back på prædikenerne 3) deltage i konferencer/kurser om kommunikation [36].

Der kan for så vidt godt være noget lærerigt i dette for en formidler af Guds Ord, **men** det er og bliver biting, ja der er endog en mægtig fare deri, både for prædikanten, men også for tilhørerne. Paulus gør netop opmærksom på dette i 1. Kor. 2.1-5:

"Og da jeg kom til jer, brødre, forkyndte jeg ikke Guds hemmelighed for jer med fremragende talekunst eller visdom, for jeg havde besluttet, at jeg hos jer ikke ville vide af andet end Jesus Kristus, og det som korsfæstet. Jeg optrådte hos jer i svaghed og med megen frygt og bæven, og min tale og min prædiken blev ikke fremført med overtalende visdomsord, men med Ånd og kraft som bevis, **for at** jeres tro ikke skulle afhænge af menneskers visdom, men af Guds kraft".

For hvad er det der er det væsentlige for en 'lærer'? Det er at leve i og med Ordet. Det er fordybelse. Det er at lade Ordet arbejde (Johs. 3.33-34).

Det aspekt af 'lærer'-livet berører Bill Hybels ikke med et eneste ord!

Som en ældre forkynder udtrykte det om et langt liv som formidler af Guds Ord: "Når jeg bliver spurgt om hvad mit kald er, svarer jeg som regel: at lytte! Jeg skal jo ikke finde på noget – lægge en plan – følge "effektive" metoder o.s.v. Det har været mit livs store lykke ikke at gøre andet end lytte, viderebringe, hvad Herren siger i sit Ord, og følge lyset. Det er såre enkelt og såre befriende, og der behøves intet apparat eller nogen organisation dertil. Hovedkvarteret er "her oventil", ikke på jorden".

Såre enkelt! Såre befriende!

L står som anført for 'ledelse'.

Hvad siger Hybels så om ledelse og betydningen deraf? Han talte om det i København, men var mere specifik i Stavanger hvor sagde han følgende: *Der er noget jeg har lagt mærke til i årenes løb når det gælder kirker som har oplevet at have mennesker der er ivrige efter at bære megen frugt. Der findes en fællesnævner i næsten alle kirker, som jeg har set rundt om i verden, der virkelig har vokset og båret frugt og fået kristne til at vokse og gøre det Ap.G. 2 siger vi skal gøre. Ved I hvad den fællesnævner er? Lederskab. Det er ikke penge...Det er ikke gunstige betingelser.....Det drejer sig heller ikke bare om flot forkyndelse...Men det kan koges ned til lederskab. Nogen som har en klar vision fra Gud, lægger denne vision frem, bygger teams, udtænker en strategi, går fremad, skridter ud i tro. Alt koges ned til lederskab* [37].

Kort efter fortsætter Hybels: "*For jeg ved, at hvis den kirke jeg er hyrde for skal fortsætte med at vokse, hvis de ting jeg leder, skal nå sit forløsende potentiale, må jeg vokse som leder. Jeg må blive en bedre leder end jeg er nu.*"

Så bad han til Gud: "*Gud, jeg ønsker at blive en bedre leder. Jeg gør alt det jeg har forstand på. Jeg læser bøger om lederskab. Jeg bliver vejledt af nogen ældre og klogere ledere. Jeg leder*

forskellige ting så jeg bliver bedre til at lede. Men jeg har behov for at du rører ved mit liv på en overnaturlig måde for at føre mig frem til næste niveau i lederskab” [37].

Herefter siger Hybels at Gud lovede ham, at Han ville høre bønnen hvis han var konkret. Det var Bill Hybels, og han siger derved, om end indirekte, at han fik følgende personers egenskaber [38]:

- 1) Kong Davids optimisme.
- 2) Jonatans kærlighed.
- 3) Josefs retskaffenhed.
- 4) Josvas beslutsomhed.
- 5) Esters mod.
- 6) Salomons visdom.
- 7) Nehemias’ sans for fester.
- 8) Peters initiativ.
- 9) Paulus’ intensitet.

I sandhed det fuldkomne menneske til lederjobbet!

At Hybels synes, der kræves mange menneskelige talenter for, at være leder af en kirke, kan ikke undre, når han fremfører, at: *”Jeg tror, at det at lede en kirke, er det mest krævende lederjob, der findes i samfundet” [39].*

Al fremgang og vækst er jo afhængig af ét: Lederen! En stærk, dynamisk, visionær leder.

Det fremgår også af følgende: *”Forresten, I som er præster: Jeres menigheder – jeg kan ikke sige det stærkt nok – trænger meget en klart tegnet vision for dem. Jeg spørger ikke. Hvis din menighed holder gudstjeneste uge efter uge, og folk bliver spurgt om at møde frem, at give, at bede og at tjene og menighedens medlemmer siger: ’Jeg ved ikke hvorfor’ – og når jeg har sådanne konferencer og tager nogen frivillige til side og spørger: ’Hvordan går det i jeres menighed?’ – da ser de efter at præsten ikke er i nærheden, for da kan de fortælle mig sandheden. Så siger de: ’Vel, det er lidt vanskeligt i menigheden nu’. Så spørger jeg: ’Hvorfor det?’ De svarer: ’Vi ved ikke hvad vi prøver at udrette. Vi har gudstjeneste hver uge, men bortset fra det ved vi ikke hvad visionen er. Vi ved ikke hvad vi skal blive. Vi kender ikke målsætningen, ikke strategien. Vi ved det bare ikke. Vi ville ønske at præsten ville fortælle os hvem vi er og hvad vi skal blive, hvad vi skal prøve at være, hvordan vi skal se ud om nogle få år hvis vi gør nogen ting rigtigt. Vi ved det bare ikke. Det er hårdt at fortsætte med at give, tjene, møde frem, bede og ofre hvis vi ikke ved hvad vi prøver at blive” [25].*

Ovennævnte beskrivelse af ledere/lederfunktionen er direkte i strid med Guds Ord.

Blot nogle enkelte kommentarer

- 1) Vækst i Guds rige skyldes **alene** Gud selv. ”Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav væksten. Så kommer det da ikke an på den, der planter eller på den, der vander. Men på Gud der giver vækst!” (1. Kor. 3.6-7).
- 2) Gud fører ikke sine børn fra et niveau til et andet på en overnaturlig måde. Nej, vi får netop som børn lov til at vokse i erkendelsen – en naturlig proces. (Efs. 2,20-22 og Kol. 1.9-11).
- 3) Fokus er på de menneskelige egenskaber. De er ikke det afgørende for en god leder i Guds verden og har aldrig været det! – det er troen (se f.eks. Hebr. 11). Det var det også for de anførte personer fra Bibelen.
- 4) I ovennævnte siger Hybels, at det er lederen, der skal styre menigheden. Det er lederen, der skal fortælle den enkelte hvem de er og hvad de skal. Det er alene lederens ansvar, at tegne et billede af hvad menigheden er, skal gøre og hvordan og hvorfor. Sammenholdes dette med Hybels syn på ’brødrene’ – at modstandere af lederens tankegang, målsætning og

strategi, tjener mørkets magter og skal udelukkes af menigheden om nødvendigt – tegner der sig et billede af noget 'sekterisk'. Lederen alene vide!

Dette er dybt ubibelsk af to grunde:

- a) Menigheden lignedes i Bibelen med et legeme. Dette legeme styres af hovedet – Kristus. Den enkelte kristne er primært ansvarlig over for Ham i alt – tanker, ord, handling, tjeneste. Og det er som bekendt hovedet der styrer legemets gøren og laden. Ved ovennævnte sætter lederen menighedens medlemmer i gang med det kald/den vision lederen selv har fået! D.v.s. at kaldet til at gå ind i en opgave ikke længere er et anliggende mellem den enkelte og Jesus, men i mellem den enkelte og vedkommendes leder.
Hybels gør lederen til en ny mellemmand – til et nyt hovede.
- b) Alle nådegaver – også til at være leder – er til menighedens bedste. Intet er hævet over dette og alle nådegaver skal komme til udfoldelse i samsvar med menigheden. Lederen er godt nok leder og har derved et stort ansvar, én vi som menige skal tænke på og efterfølge (Hebr. 13.7) men lederen er ikke hævet over menigheden – tværtimod – er han underlagt denne, i tjeneste og opofrelse. Derved peger han netop hen på Ham der tjente og ofrede alt – Kristus (Matt. 20.26-28).
Helt på tværs af al menneskelig – og Hybels - tankegang!

Læs evt. 1. Kor. 12 og 14 ind i denne sammenhæng. Her er det ligeledes meget tankevækkende at 'kærlighedskapitlet' står mellem disse to kapitler om nådegaverne.

Gud handler stik modsat Hybels tanker når han udvælger til tjeneste. Blot et par eksempler på hvordan Gud handlede med to han ville bruge i sin tjeneste:

- 1) **Moses.** Voksende op ved Faraos hof i Ægypten. Han fik den tids højeste uddannelse, havde indsigt og position. I Ap.G. 7.22 står der: "Moses blev oplært i al ægypternes visdom og var mægtig i ord og handling." De perfekte egenskaber.
40 år gammel, fysisk på toppen, uddannelsesmæssigt toptrimmet. Den perfekte leder!
Moses mente da også selv at "hans brødre nu ville forstå, at Gud ved hans hånd ville bringe frelse" (Ap.G. 7.25).
Hvad gjorde Gud. Han sendte Moses 40, fyrretyve, år ud i ørkenen. I en ørken – fyrre år!
Der skete noget med Moses. Der skete meget med Moses!
Da Gud åbenbarer sig for ham og befaler ham at gå til Farao for at befri Israels folk siger Moses: "Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao og føre israelitterne ud af Ægypten".
Moses vægrer sig: Ikke mig, ikke mig. Han føler sig lille og hjælpeløs og er blottet for tro på egne evner og formåen. En helt anden Moses end 40 år tidligere! (2. Mos. 3-4).
Men netop i den stilling er han brugbar for Gud og sendes. Sættes ind i tjenesten.
Da han var 'mægtig i ord og handling' kunne Gud ikke bruge ham, men nu da han er lille, hjælpeløs og afmægtig og uden tillid til sig selv - **så** sendes han! **Så** kan Gud bruge ham!
Forunderligt og helt på tværs af menneskers forstand!
- 2) **Simon Peter.** Den fødte leder. Initiativrig og handlekraftig som han var. Var han brugbar? Nej! - men som Moses blev han det på grund af forløbet umiddelbart før hans kaldelse. For det første var det Peter, der skulle have foretaget fodvaskningen af Jesus og de andre disciple. Det følte han sig for fin til og Jesus gjorde det i stedet. Peter havde aldrig før været så flov og skamfuld (Johs. 13.1-10).

For det andet lover han umiddelbart efter at han aldrig vil svigte Jesus. Alligevel faldt han i søvn i Getsemane, da Jesus bad ham våge sammen med ham og kort efter fornægtede han Jesus tre gange for at hytte sit eget skind (Matt. 26.30-45 og 69-75).

Peter vidste, at han havde svigtet totalt på alle punkter, da Jesus havde allermost brug for ham! Hans tro på egne evner, brugbarhed og trofasthed var sporløst forsvundet – og genfindes ikke senere i Skriften.

Det var denne ydmyge, knuste Peter, Jesus kunne bruge og kaldte til at være hyrde for sine får (Joh. 21.15-17).

En stærk mand? – nej en knust! **Da** var han brugbar.

Forunderligt og helt på tværs af menneskelig forstand!

I Joh. 12.24 står der: ”Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis hvedekornet ikke falder i jorden og dør, bliver der kun det ene korn; men hvis det dør, bærer det mange fold.”

Moses og Peter døde, mistede al tro på egen formåen i tjenesten.

Derfor kunne de bruges. Derfor blev de brugt.

Sådan udvælger Gud!

Gud knuser – Gud opbygger.

Denne grundsandhed gælder i alle forhold i Guds rige.

Den grundsandhed fremfører Hybels ikke!

”Sådan kan ingen være min discipel, uden at give afkald på **alt** sit eget!” (Luk. 14.33).

Ad 3) Evangelisationens syv love.

I København fremsatte Bill Hybels ’syv love’ for evangelisation [40].

De syv love er som følger:

- 1) Du skal begynde med at være venner og have samtaler, intelligente samtaler, med mennesker langt fra Gud.
- 2) Du skal designe gudstjenesten så den passer til mennesker langt fra Gud.
- 3) Gudstjenesten skal opleves som ’relevant’.
- 4) Gudstjenesten skal være ’oprigtig’.
- 5) Gudstjenesten skal være ’kreativ’.
- 6) Kvaliteten af det fremførte under gudstjenesten skal være ’fremragende’.
- 7) Det fremførte skal være ’sandfærdigt’.

Punkt 4 og 7 kan der ikke siges noget til. Sådan skal det være.

Men hvor findes det bibelske belæg for de øvrige 5 punkter?

Er det ikke snarere pragmatismen der er rådende? Virker det?

En pragmatisme, der kommer til fuld udtryk i Robert Schullers og Bill Hybels ”guldkantede 4 trin til succes”.

- 1) Identificer målgruppen.
- 2) Registrer målgruppens behov og ønsker.
- 3) Imødekom målgruppens præferencer m.h.t. stil, sted, musik og budskab.
- 4) Skab et socialt miljø hvor målgruppen kan komme tilbage for fremtidig behovstilfredsstillelse og tilhørighed.

Nøjagtigt samme tankegang genfindes i Willow Creeks ’Værdibaseret forandringsledelse’ [20].

Hvad lærer Guds Ord os med hensyn til brug af virkemidler?

Paulus beretter i 2. Tim. 1.15 om nogle særdeles triste kendsgerninger:

”Som du ved har alle i provinsen Asien vendt sig fra mig.”

Alle har vendt sig fra Paulus! Den helt store fiasko.

Men hvad formaner Paulus så Timoteus til? Hvad er vejen frem?

Jo det ser vi i de to foregående vers (13-14) hvor der står: ”Du skal tage det, du har hørt af mig som et eksempel på sund forkyndelse, i tro og kærlighed ved Kristus Jesus; den skønne skat, som er betroet dig, skal du tage vare på ved Helligånden, som bor i os.”

Hvad er det så Timoteus har hørt fra Paulus. Ja det læser vi igen i de foregående vers (8-12):

”Skam dig derfor ikke ved vidnesbyrdet om vor Herre eller ved mig, hans fange, men vær med til at lide ondt for evangeliet med den kraft, Gud giver. Han frelste os og kaldte os med en hellig kaldelse, ikke på grund af vore gerninger, men efter egen beslutning og af den nåde, som var givet os i Kristus Jesus for evige tider siden, og som nu er åbenbaret ved vor frelser Kristi Jesu tilsynekomst, ved ham, der tilintetgjorde døden og bragte liv og uforgængelighed for lyset ved evangeliet. For det evangelium er jeg indsat som forkynder og apostel og lærer. Derfor må jeg lide dette; men jeg skammer mig ikke, for jeg ved hvem jeg tror på, og jeg er vis på, at det står i hans magt at tage vare på den skat der er betroet mig.”

Paulus gik stik mod Hybels evangelisations-love og 4 trin til succes. Han gjorde intet for at imødekomme ’verden’ og de ønsker den måtte have med hensyn til formidling. Han gjorde intet ’kreativt’ for at samle folk til huse, selv om alle vendte ham ryggen.

I stedet for at koble sig på tidsånden, som Hybels gør, gjorde Paulus op med den!

”Er det mennesker, jeg vil have på min side eller Gud? Eller søger jeg at være mennesker til behag? Var det stadig mennesker, jeg ville være til behag, var jeg ikke Kristi tjener” (Gal. 1.10).

I stedet lagde han evangeliets sag i Guds hånd – ”jeg er vis på”!

Og Paulus fik ret. Gud **tog** vare på skatten. Vi fik evangeliet uforandret.

Paulus fulgte netop ’læren’, Ordet, som vi læste i Ap.G. 2.42 – uanset konsekvenserne.

Det gør Bill Hybels ikke.

Hvordan gik det ’Provinsen Asien’ der vendte sig fra Pauli lære? De tilbyder ikke Kristus – men Allah.

I Bibelen finder vi et skræmmende eksempel på pragmatismens konsekvenser.

Når Pagtens Ark skulle flyttes skulle det gøres på en ganske bestemt måde som Gud havde anvist Moses. Arken skulle bæres på nogle specielt fremstillede bærestænger af specielt indviede præster (Kehatiterne, Levi slægt). Arken havde ingen håndtag for ingen måtte røre ved den – gjorde de det ville de dø (4. Mos. 4.1-20).

Sådan gjorde de under hele ørkenvandringen.

Mange år senere besluttede kong David at flytte Pagtens Ark fra Kirjat-Jearim og til Jerusalem. De valgte at flytte Pagtens Ark på en ny vogn. Den pragmatiske løsning! – det var enklere, hurtigere og krævede ikke så mange folk. Men det var imod Guds forordning for transport af Arken. Straffen kom ikke øjeblikkeligt, men da de kom til Nakons tæskeplads snublede okserne. Arken var ved at falde af vognen og Uzza greb ud efter den for at hindre det. Gud slog ham ihjel på stedet i henhold til sit ord (2. Sam 6.1-7. og 1. Krøn. 13.1-10).

Så kan man tænke lidt over hvorfor der gik lidt tid fra man forbrød sig, startede turen, til ulykken skete. Var det fordi Gud i sin langmodighed gav lidt tid til besindelse?

Gud har ikke kaldet os til at være 'intelligente', 'kreative', 'relevante' eller pragmatiske i det hele taget. Gud har kaldet os til at være et helligt, udvalgt folk der er tro mod det Ord som Han har betroet os. Det er hele hemmeligheden. Det er her al velsignelse i tjenesten ligger! Det var det Paulus erfarede.

For hvad er sandheden om vor tjeneste i sig selv?

Jo sandheden er, at vor tjeneste i sig selv, er som Sara's moderliv. Gold og øde og uden frugt, ja uden mulighed for at bære frugt. Vi kan tjene, ofre al vor tid og penge. Vi kan prædike hele livet. Vi kan rejse ud til andre lande for at tjene, vi kan endog ofre livet, men gør vi det i tro på egen kraft og formåen nytter det intet. Det bærer ikke frugt, og på dommens dag vil de forfærdelige konsekvenser gå op for os: "Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der gør min himmelske faders vilje. Mange vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og da vil jeg sige dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer. Bort fra mig, I som begår lovbrud!" (Matt. 7.15-23).

Abraham og Sara troede Guds løfter og fik løftets søn, selv om det var en fysisk umulighed. Sådan er det også i dag!

Gud står ved sine løfter om vi holder os til hans Ord. Det er det der bærer frugt, og intet andet!

"Ransag mig, Gud, og kend mit hjerte, prøv mig, og kend mine tanker, se efter, om jeg følger afgudsvej! Led mig ad evighedsvej!" (Sl. 139.23-24).

Det var Davids bøn. Manden efter Guds hjerte havde brug for at bede den bøn!

Hvor langt mere har vi det ikke!

9.

Talen om korset – Talen om korset – Talen om korset – Talen om korset

Korset!

Jesu kors!

Her viste Gud sin uendelige kærlighed til det faldne menneske. Til os. Til mig.

Det er her på Golgata, midt i al fornedrelse og tortur at Jesus vandt sejren over synd, død og Djævel – "for at enhver som tror ikke skal fortabes, men have evigt liv!" (Johs. 3.16).

Det er det hele Bibelen er centreret om – Jesu kors – blodet.

I det Gamle Testamente peges der igen og igen frem mod dette kors. For blot at nævne nogle af de mest kendte steder gøres det allerede ved syndefaldet (1. Mos. 3.15); i Ægypten med 'blodet' der smøres på dørstolperne (2. Mos.12.1-13); under ørkenvandringen da israelitterne blev angrebet af slangerne (4. Mos. 21.8-9) og i Es. 53.5 hvor der står: "men han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder".

Det er ligeledes omdrejningspunktet i det Ny Testamente. Det er Kristi død på korset, der peges på som 'skaber og opretholder' af troens liv (f.eks. Rom. 1-11) og 'drivkraft' i det kristne liv (f.eks. Rom 12-15).

Jesus på korset – det slagtede Lam – er kernen – det altafgørende.

Hvordan forholder Bill Hybels sig til korset?

Hvis man læser hans syv indlæg fra Stavanger og hans fem indlæg fra København igennem vil man opdage at korset omtales en enkelt gang. En gang og det endda indirekte!

Hertil kan så anføres at der er tale om lederkonferencer og at det derfor er naturligt at korset ikke nævnes så tit.

Er det så naturligt endda?

Uanset hvad der måtte menes om dette er det i alle tilfælde en helt, helt, anden vægtlægning af korset hos 'vor tids store evangelist', Bill Hybels, end den der findes hos evangelisten i NT, Paulus.

Men for at lade tvivlen komme manden til gode kan det være en ide at kigge på de tre almene prædikener/foredrag af Bill Hybels som det er lykkedes mig at finde.

Tre prædikener/indlæg hvor Jesu død på korset ville være, ja må være, det naturlige centrum, når 'titlerne' tages i betragtning.

De tre prædikener er: 'Under Hans vinger', 'Syv dage at leve. Jesu sidste uge på jord?' og 'Bare se efter korset'.

1) Jesu kors i 'Under Hans vinger' [41].

Denne tale holdt Bill Hybels ud fra Salme 91.1-16.

Budskabet i talen beskriver Hybels selv ud fra nogle nøgleord:

Emne: Hvad er trøsten ved tilflugt.

Tanke: Gud er en tilflugt for Hans børn i perioder med fare og nød.

Talen omhandler/beskriver hvordan mennesker, der er bange kan få 'fysisk tilflugt'; hvordan mennesker der er tyngede af byrder kan få 'åndelig tilflugt' og hvordan lidende mennesker kan få 'tilflugt i deres nød', uanset hvad årsagen måtte være.

Vejen til opnåelse af denne 'tilflugt' anvises også – nemlig ved to ting.

- a) For det første skal vi lære afhængighed. Første trin er at gå fra uafhængighed til afhængighed af Gud. "*Der er at indrømme, at – medmindre du kan finde en 'tilflugtsby', et skjulested, 'vinger du kan kravle under' – er du færdig". "Du kan opnå 'tilflugten' hos Gud, når som helst, hvor som helst. Men det første skridt for dig er at gå fra uafhængighed til afhængighed af Gud"*.
- b) For det andet skal vi udøse vort hjerte for Gud. "*Det andet praktiske trin er bevægelsen fra tavshed til at udøse alt for Gud."*

Gør du ovennævnte to ting giver Gud dig styrke. "*Hvis jeg gemmer mig under hans vinger for en stund, kan jeg kravle ud derfra og møde hvad Gud ønsker jeg skal møde og lede hvad Gud ønsker jeg skal lede, og tale hvad Han ønsker jeg skal tale"*.

Med andre ord: Du kan gå ud på Guds løfter.

Og konklusionen på prædikenen er at '*Gud tilbyder et evigt tilflugtssted*'.

Under hele ovennævnte fremstilling af hvordan vi opnår 'tilflugt' hos Gud, nævnes Jesu kors og hans frelsergerning er ikke med ét eneste ord – ikke ét. Ja der er ikke fundet plads til ét eneste citat fra NT!

Jesus omtales kort tre gange i slutningen af prædikenen og kun i vage formuleringer. Nemlig to gange med ordene 'stole på' og en gang med at 'han tog sine venner til et sikkert sted'.

'Afhængig af Gud' siger Hybels. Sandheden er at vi er totalt afhængige af Jesu sonoffer på korset. Det er Hans blod der nedbrød det skille der var mellem Gud og den enkelte. Det var med sit blod Jesus betalte for vore synder. Det var Jesus der sagde: "**Det er fuldbragt!**".

Ja, vi er totalt afhængige af Guds nåde i Kristus og af, at den nåde er ny hver morgen.

For at bruge Jesu egne ord: "Kom til **mig**, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og **jeg** vil give jer hvile!" (Matt. 11.28) og "Jeg er vejen, sandheden og livet. **Ingen** kommer til Faderen uden ved mig" (Johs. 14.6).

Kun ved **Ham** får vi sand hvile og et håb for evigheden! – håb om et 'evigt tilflugtssted'.

Mellemmanden, Jesus Kristus, peger Hybels ikke på!

Tværtimod giver han her praktiske anvisninger på, hvordan vi kommer til Gud uden om Jesus! En anvisning der kategorisk afvises, som en mulighed, i Guds Ord!

Rækker vi ud efter Gud uden om mellemmanden, Jesus Kristus – er det **ikke** Himlens og Jordens skaber vi kommer i kontakt med – for Han findes kun gennem Kristus.

Det er Skriftens klare tale.

2) Jesu kors i 'Syv dage at leve. Jesu sidste uge på jord?' [42].

Hvad spørgsmålstegnet betyder her, ved jeg ikke. Måske anvender Bill Hybels tegnet fordi Jesus var på jorden i en periode efter sin opstandelse, inden han for til himmels.

Ugen hans prædiken omhandler, er i alle tilfælde den uge der sluttede Langfredag (i praksis omhandler prædikenen dog også de to efterfølgende dage).

Bill Hybels indleder med at sige at der er meget vi kan lære af hvad Jesus lærte og af hvad han gjorde i den uge der sluttede med Påskesøndag.

I sandhed er der det!!

Men hvad lærer Bill Hybels os da?

Om Langfredag siger han følgende:

"Om fredagen, lod Jesus sig frivilligt underkaste at blive naglet til korset. Bibelen siger at himlen blev mørk kl. 12. Der var et jordskælv. Tempelforhænget revnede. Folk forstod pludselig, at Jesus ikke var nogen almindelig mand da han råbte: "Det er fuldbragt" og så døde. Jesus blev taget ned af korset, gjort rede til begravelsen og lagt i en grav".

Det er **alt** han havde at sige om Jesu død på korset. En opremsning af de rent historiske kendsgerninger, men ikke ét ord om betydningen deraf!

Hovedbudskabet i hans tale er fokuseret på torsdagens begivenheder. Her nøjes han ikke med en 'beskrivelse', men kommer med følgende udlægning af betydningen af Jesu fodvaskning:

"Sand fuldendelse kommer aldrig af et liv i selv-tilfredsstillelse. Vejen til toppen i Guds husholdning går gennem tjeneste. Det er at finde Guds plan for dit liv og engagement deri. Det er at finde folk som du ydmygt, dagligt kan tjene ved 'nede på jorden' måder. Og når du

finder Guds formål med dit liv og forfølger den i en ånd af ydmyghed og tjenesteskab, vil dit hjerte flyde over med kærlighed og taknemmelighed.”

Nej! Det er **ikke** min tjeneste der fylder mig med kærlighed og taknemmelighed.
Tværtimod – for hvad har jeg at glæde mig over i mig selv og i det jeg gør? – intet!
Nej, det er Kristi kærlighed der fylder mit hjerte! Det er Kristi offer for **min** skyld der fylder mig med taknemmelighed.
Det er Kristi kærlighed der tvinger os videre til tjeneste (2. Kor. 5.14-15).
Heller ikke i denne prædiken, om betydningen af Jesu sidste uge på jord, peger Hybels på mellemmanden, Kristus!
I stedet peges på tjenesten som vejen til fuldendelse.

3) Jesu kors i 'Bare se efter korset' [43].

Heri siger Bill Hybels indledningsvis at hans råd til folk der er faret vild er: *”Bare bliv ved med at rejse på livets vej, men se efter korset”*.

Han taler om at se efter korset i 'skaberværket', 'fællesskaber', 'moralsk levevis', 'karrieren' og i 'din dødelighed'.

Først til sidst i talen, under 'i din dødelighed', kommer han nærmere ind på Jesu død på korset. Han siger:

Og der kommer en dag, jeg ved ikke, hvornår det bliver, da din dødeligheds-klokke vil ringe, og du vil være på en ydmyg og meget skræmmende plads, og Gud vil tale til dig og sige: ”Der er liv på den anden side graven. Jeg har gjort det sådan. Der er liv på den anden side graven. Hvad min søn gjorde på korset, er tilstrækkeligt til at erhverve genløsning for enhver synders behov. Hvad min søn gjorde på korset er tilstrækkeligt til at viske tavlen ren.”

Lægger man det 'rigtige' i ordene ”enhver synders behov” og ”at viske tavlen ren” er det for så vidt rigtigt det Hybels siger.

Men hvordan kan 'søgende' mennesker tillægge ordene den rette værdi?

De får ingen hjælp dertil – tværtimod – for Hybels har netop lige forinden talt om behov på denne måde:

Der vil komme et tidspunkt, hvor du vil høre Gud sige: ”Jeg kan hjælpe dig. Og jeg kan give dig den kraft og den styrke, som du har brug for. En kraft som ikke er din egen, for at hjælpe dig at overvinde hvad der behøver overvindelse i dit liv”. ”Større er Gud, som er i dig end han, som er i verden.” (Joh. 4.4). (Fremhævnningen er fra originalartiklen).

Ved at samstille Joh. 4.4 med en sådan udtalelse siger Hybels, at vi ved Guds kraft kan vinde over synden i vore liv – netop fordi Gud er stor.

Det er falsk tale! Ja korsets nødvendighed sættes ud af funktion! – for vi kan ved Guds hjælp frelse os selv!

Gud giver os **ikke** hjælp til selvhjælp.

Gud giver os **ikke** kraft til at overvinde det der behøver overvindelse.

Gud giver os **ikke** kraft til selv at sejre over synden i vore liv.

Nej Gud har i Kristus skænket os **alt**. Det er Kristus der er vor sejr og han har allerede sejret! (1. Kor. 15.55-57).

I Kristus har vi syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er! (Kol. 1.13-14).

Han udslettede det anklagende skyldbrev ved at nagle det til korset (Kol. 2.13-14).

Min syndige natur får jeg aldrig sejr over – den får jeg lov at beholde (Rom. 7.24-25).

Mellemanden, Kristus, peger Hybels heller ikke på i denne prædiken!

I stedet peges på vor egen formåen – ved Guds hjælp, forstås.

At det er Kristus der 'sætter fri' har Hybels ingen forståelse for i praksis. I København sagde han direkte at det er tjenesten der gør fri:

*"Hver gang du undlader at flygte fra at gøre alt det, som du ved Jesus ville have gjort, hvis han var i dit legeme – du ved det får din temperatur til at stige – det varmer dig op. Så **hvis** du går i kirke, **hvis** du praktiserer dine nådegaver, **hvis** du er i en 'lille gruppe' du tjener, **du gør** disse radikale handlinger af lidenskab – din temperatur bare stiger og stiger og stiger og stiger og **snart er du fyldt op. Du er fri!** Gud er i centrum af dit liv og der er en slags glæde og kraft i det liv" [44].*

Det bærende i Hybels taler (og i det hele taget) er tjenestens glæde og glæde over Guds gode gaver og omsorg.

Med andre ord en glæde over kristendommens ydre – synlige - forhold.

Vi kan med god ret kalde det KUNDSKABS- eller ERFARINGS-KRISTENDOM.

Den form for kristendom kender og prædiker Bill Hybels meget om.

"Glæd jer altid i Herren!" står der i Fil. 4.4.

Som kristne er vor glæde **i Herren!** – og ikke i Guds gode gaver som vi får opleve.

Vi kan glæde os over Guds gode gaver til os – og vi gør det! Og hvem kender Guds gode gaver bedre end netop de, der er kommet til tro på Jesus? – Ingen!

Men glæden, kilden til glæden er i Kristus selv, i hans offer, i hans blod, der blev udgydt til syndernes forladelse.

Det er den nye sang som ved Guds Hellige Ånd er nedlagt i ethvert genfødt hjerte. Sangen om 'Det slagtede Lam'. Ikke om Guds gode gaver selv om de er nok så ubeskrivelige i deres mangfoldighed og rigdom (Åb. 5.9-10 og 19.7).

Med andre ord en glæde over kristendommens indre – usynlige - forhold.

Vi kan med god ret kalde det for KENDSKABS- eller ERKENDELSES-KRISTENDOM.

Den form for kristendom prædiker Bill Hybels ikke om!

10.

Andre forhold – Andre forhold – Andre forhold – Andre forhold

Her kunne tages en lang række emner op, men jeg vil nøjes med blot at trække fire ting frem, nemlig Bill Hybels samarbejde med Robert Schuller, synet på kvindelige ledere, nådegaveforståelsen og brugen af 'anonyme alkoholikere' konceptet.

- 1) Samarbejde med Robert Schuller. Pastor i Chrystal Cathedral, LA, Californien. Verdens vel nok mest succesrige TV-prædikant gennem tiden og en af de absolutte foregangsmænd inden for 'kirkevækstbevægelsen'

Det er Robert Schuller, der er manden bag udtalelser som:

"Synd er at man ikke tror på sig selv",

"Tro er at fastholde før det sker",

"Folk skal mødes med følelser og psykologiske behov skal imødekommes. Menneskets værste problem er at det har mistet sin selvagtelse. Er selvagtelse ikke til stede, er en person i helvede",

"Jeg tror ikke noget er blevet gjort i Kristi navn og under kristendommens banner som har vist sig mere destruktiv for den menneskelige personlighed og derfor i modsætning til vores evangeliske opgave, end den rå, besynderlige og ukristelige strategi som går ud på at gøre mennesker opmærksomme på deres fortabte og syndige tilstand" og

"Jesus kendte sit eget selvværd, hans succes ledte ham til at værdsætte sig selv... Han bar korset for at hellige sig sit eget selvværd" [45].

Det er den mand der mere end nogen inspirerede Bill Hybels til at gå i gang med 'Willow Creek' [46].

En mand der er vranglærer af dimensioner – ja en røst fra afgrunden – en gudsbespotter! Andet kan man ikke kalde ham med ovennævnte udtalelser (og der er ufattelig meget mere af samme slags! [47,48]).

Bill Hybels har (mindst) undervist på Schullers lederseminar, der afholdes i januar, i 1994, 1995, 1996, 1997, 2000, 2002 og i 2003. Hybels var også på talerlisten for konferencen, der netop er afholdt 26.-29. jan. 2004 [49].

Så kan argumentet lyde: "Men hvad siger Hybels på de seminarer?" eller "Der kan da godt være noget ret midt i det urette" eller "Det er uakademisk at bebrejde Hybels dette uden at vide hvad han siger".

Jeg kan godt fremføre en lang række akademiske betragtninger om 'den røde tråd' i en konference, en fælles linie til belysning af leder-livets mange aspekter etc.

Men mon nogen kan forestille sig at Hybels går i rette med Schullers vranglære? – for i så fald blev han næppe inviteret år efter år.

Sandheden er tværtimod at de nærer dyb respekt for hinanden, hvilket fremgår at talen "Bare se efter korset" som Bill Hybels holdt i Schullers kirke 13. maj 2001. I introduktionen siger Schuller at han er stolt af at Hybels er udgået fra hans lederseminarer og at Hybels har et herligt budskab.

I efterfølgende prædiken fortæller Hybels hvordan han kom i kontakt med Schuller og fortsætter: "*Jeg tænker altid kærligt tilbage, hver gang jeg kommer til dette universitetsområde og ser korset. Jeg tænker på, hvad der skete i mit liv på grund af dette kors og min forbindelse med Bob*" [46].

Men sandheden er at det er fuldstændig ligegyldigt hvad Bill Hybels end kunne forestilles at sige ved Schullers lederkonferencer. For Gud har i sit Ord sat strengen i sandet langt forinden. Du må ikke!

”Lykkelig den, som ikke vandrer efter ugudeliges råd,

som ikke går på synderes vej, og ikke sidder blandt spottere” (Sal. 1.1).

”Træk ikke på samme hammel som de vantro! For hvad har retfærdighed med lovløshed at gøre, eller hvad har lys til fælles med mørke? Hvordan kan Kristus og Beliar stemme overens, eller hvordan kan en troende have lod og del med en vantro?... Derfor: Drag bort fra dem, og skil jer ud, siger Herren, og rør ikke ved noget urent!” (2. Kor. 6.14-17).

”Uretfærdiges sti må I ikke gå på, ondes vej må I ikke slå ind på; undgå den, gå ikke ad den, drej af fra den, og gå videre” (Ordsp. 4.14-15).

Hybels har forbrudt og forbryder sig til stadighed mod dette!

Her er der to muligheder.

Enten kan han ikke se, at Schuller er en forfører, vranglærer og gudsbespøtter eller også sidder han bevidst Guds Ord overhørigt.

Jeg er overbevist om, at det er det første, der er korrekt, men begge dele er lige fatalt!

I Salme 1 læser vi videre i vv. 4-6: ”Sådan går det ikke de ugudelige; de er som avner, der blæses bort af vinden. Derfor står de ugudelige ikke fast ved dommen, syndere ikke i retfærdiges forsamling. Herren kender de retfærdiges vej, men de ugudeliges vej går til grunde”.

2) Synet på kvindelige ledere.

I Willow Creek praktiseres fuld ligestilling mellem mænd og kvinder. Således har der været kvindelige ældste lige siden staten i 1975. I starten var der plads til forskelligt syn på dette emne. Det er der ikke længere. Inspireret af Gilbert Bilezekian skal alle ansatte acceptere Willow Creeks syn på dette spørgsmål. Kan eller vil de ikke det kan de ikke være ansat i Willow Creek [50].

Hvad siger Bill Hybels om dette?

På lederkonferencen i Stavanger sagde han følgende: ”*Jeg ved der findes nogle problematiske afsnit som vi må arbejde hårdt for at forstå, men i det store og hele tror vi i Willow Creek, at når Gud giver en kvinde en nådegave, det være sig barmhjertighed, administration, **undervisning, lederskab**, gæstfrihed eller hvad det måtte være, siger vi til kvinden: Du må finde ud af hvad din nådegave er og bruge den...*” [51].

Umiddelbart efter ovennævnte udtalelse fortsatte Bill Hybels med følgende:

”*Og jeg er så glad – med det samme jeg gik frem på podiet og så jer, sagde jeg: Tak Gud, at der er så mange kvinder her i dag*” [51].

Bill Hybels indrømmer altså, at der er nogle afsnit som ’de må arbejde hårdt for at forstå’ for at nå frem til det syn de har på kvindelige ledere/ældste/præster.

Det kan ikke undre for Guds Ord siger: ”Men at optræde som lærer **tillader jeg ikke** en kvinde” (1. Tim. 2.12). Og læg mærke til at dette er en forordning der ikke er ’baseret på

tiden', men har sit argument i 'skabelsesordningen' (1. Tim. 2.14) og derved i det uforanderlige.

Ja det kræver sandelig hårdt arbejde at få Guds klare ord tolket så det siger det modsatte af hvad det faktisk gør! Men det er en kunst mange mestrer i dag.

Og hvad er det Bill Hybels gør ved at takke Gud for, at der er så mange kvindelige ledere tilstede ved konferencen?

Han takker for, at Gud har givet kvinder nådegaver, der er i direkte strid med Guds eget Ord!

3) Nådegaveforståelsen.

Et af de fem bærende elementer i Willow Creek er G'et: Gifts, og herved menes nådegaver. Man gør meget ud af at alle i menigheden ved hvad deres nådegave er og så sørger man for at de bliver placeret i menighedsarbejdet i overensstemmelse med gaven.

Der er nådegaver for alt. Således betegnes alle funktioner i menigheden som nådegaver – f.eks. nådegaven til at administrere, til at ordne teknik etc.

Om nådegaver sagde Bill Hybels i Stavanger følgende:

"I trænger til et oplæringsprogram. Så hver gang nogle bliver kristne, gennemgår de et kursus. De følger et oplæg, hvor de finder deres nådegave og begynder at bruge den. Vi kører alle der kommer til Willow Creek gennem 'Netværk' i løbet af to, tre eller fire uger. De får undervisning 1½ time af gangen. De lærer om gaver og de identificerer deres egne gaver..." [52].

Det er denne proces, der sættes i gang så snart en person har taget beslutning om, at han vil være en kristen – se side 22-23. Konsekvensen af denne praksis taler for sig selv.

Ovennævnte er ud over anførte direkte i strid med Guds Ord.

For det første er en nådegave netop en **gave!** I og med at det netop er en gave er det **ikke** noget vi kan beregne os frem til ved nok så megen undervisning om nådegaver og medfølgende personlighedstest, sådan som det foregår via 'Netværk'. På den måde får man afklaret folks 'naturlige' talenter!

Gud giver sine forunderlige gaver til hvem Han vil og sådan som Han vil og når Han vil – nogle gange i forlængelse, andre gange på tværs af vore naturlige talenter. Det er og bliver Guds sag. En fokusering på naturlige talenter skaber et 'specialistvælde'.

Når Gud giver en gave udruster Han også. Et lysende eksempel herpå er Jeremias.

På Guds kaldelse til tjeneste svarede han: "Ak, Gud Herre, jeg er ung; jeg forstår ikke at tale!" Men Herren sagde til mig: "Du skal ikke sige: Jeg er ung! Men overalt, hvor jeg sender dig, skal du gå, og alt, hvad jeg befaler dig, skal du tale. Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig og frelser dig," siger Herren. Så rakte Herren sin hånd ud og berørte min mund, og Herren sagde til mig: Nu lægger jeg mine ord i din mund...." (Jer. 1.6-9).

Havde Jeremias i stedet gennemgået en 'nådegavetest' ville han aldrig have fået den rolle Gud tildelte ham.

For det andet står der skrevet om 'tilsynsmænd' at de ikke må være nyomvendte (1. Tim 3.6) og videre i samme kapitel om 'menighedstjenere', at de først skal prøves før de kan blive indsat i tjenesten (v. 8-11).

For det tredje skal alle ifølge Bill Hybels være bevidste om deres nådegave/nådegaver. Er det ret og godt? Er det til menighedens bedste?

I sandhed, nej!

Prøv f.eks. at tænke konsekvenserne igennem af, at alle i en menighed ved, at en bestemt person har formaningsens nådegave. Vidste jeg f.eks. at jeg havde den nådegave ville jeg være lammet af frygt for at sige noget. Vidste jeg, at en anden havde pågældende nådegave og vedkommende sagde noget til mig måtte jeg nødvendigvis tage det til efterretning uanset hvad – for i sidste ende var det en formaning fra Gud selv.

Det er usundt. Det er farligt! En sådan nådegave – og mange andre – udfører kun deres rette funktion i 'stilhed'. Når vi får en formaning i 'stilhed' bliver vi nemlig nødt til at prøve det vi gør/siger på Ordet – og det er vejen!

Og så er det sådan i Guds sande menighed, at når der er brug for en nådegave så er den der også – uanset at vi ofte ikke kan se det!

For det fjerde er formålet med nådegaverne at ”udruste de hellige til at gøre tjeneste, så **Kristi legeme bygges op**, indtil vi alle når frem til **enheden i troen og erkendelsen af Guds søn**, til at være et fuldvoksnet menneske, en vækst, som kan rumme Kristi fylde” (Efs. 4.12-13).

Og dette for at ”**vi ikke længere skal være uforstandige** børn der slynges og drives hid og did af hver lærdoms vind, ved menneskers terningekast, når de med snedighed fører os på lumske afveje, **men sandheden tro** i kærlighed **skal vi** i ét og alt **vokse op til ham**, som er hovedet, **Kristus**. Ud fra Ham føjes hele legemet sammen og holdes sammen...” (Efs. 4.14-16).

Det vil sige at **nådegavernes** centrum er Kristus – **nåden** – til menighedens opbyggelse. Herfra udspringer alt andet. Nådegaverne virker altså ved, at Kristus bliver stor, herliggøres, for os, og ved, at vi føres dybere ind i Guds Ord – og derefter videre ud med Ordet.

For Bill Hybels og Willow Creek er centrum for nådegaverne, tjenesten, evangelisation - ikke evangelisationens Herre – Kristus!

4) Brugen af 'anonyme alkoholikere' konceptet.

'Anonyme alkoholikere' konceptet er et tolvtrinsprogram, der anvendes indenfor stort set alle tænkelige problemstillinger i Willow Creek, d.v.s. at hvis folk har problemer med misbrug af enhver art som f.eks. 'alkohol', 'medicin', 'stoffer', 'ludomani', 'sex' osv. – så forsøger Willow Creek at afhjælpe og retlede folk via 'tolvtrinsprogrammet' [53].

Tolvtrinsprogrammet blev grundlagt af Bill Wilson i 1935 og inspirationen til 'de tolv trin' fik han fra den okkulte verden [54]. Siden har 'tolvtrins-programmet' fundet ind i kristelige sammenhænge, f.eks. Willow Creek, ved at dette okkulte nu i stedet begrundes og fremføres som værende i overensstemmelse med Guds Ord [55], og grundreglen er at deltagerne ikke må retlede hinanden ud fra Skriften endsige pege på 'sandheden' – dette gælder også lederen af gruppen [56]. Den enkelte skal med andre ord selv finde en vej ud.

Dette 'tolvtrinsprogram' er universelt og kan anvendes af alle uanset trosretning [57].

I punkt to hedder det: ”Vi kom til den tro at en magt større end os selv kunne give os vores tilregnelighed tilbage”.

I punkt tre hedder det: ”Vi bestemte os for at overgive vor vilje og vore liv i Guds varetægt, sådan som vi selv opfatter ham”.

I punkt 11 hedder det: ”Vi søgte gennem bøn og meditation at forbedre vor bevidste kontakt med Gud som vi forstod Ham...” [55,57].

’En magt større end os selv’, ’Gud som vi opfatter ham’ og ’Gud som vi forstod ham’
Et universelt program uanset trosretning!

Nej – ikke i sand kristendom!

For det første har Gud på det kraftigste advaret os imod at have noget som helst med den ’okkulte’ verden at gøre, uanset om det bliver iklædt nok så mange kristne termer. Det er simpelthen forbudt i Skriften! (2. Mos. 20.3; 5. Mos. 18. 10-12; 1. Kor. 10.21).

For det andet er problemet for os, at vi ikke kan erkende Gud, Himlens og Jordens skaber, i og ved os selv.

Nej Guds tanker er højere end vores. Guds dårskab er visere end alle menneskers visdom tilsammen (Es. 55.8-9; 1. Kor. 1.25).

Rækker vi ud efter Gud, som vi forstår ham finder vi aldrig andet end en afgud.

Paulus udtrykker det sådan i Rom. 3. 10-12: ”Der er ingen retfærdig, ikke en eneste. Der er ingen forstandig, ingen, der søger Gud. De er alle kommet på afveje, alle er fordærvede; ingen gør godt, ikke en eneste.”

Det er syndefaldets forfærdelige konsekvens for **alle** – vi er ’fordærvede’ og søger ikke Gud. Vi har mistet den egenskab/evne!

I lyset af dette er ordene i punkt tolv forfærdelige: ”Da vi, som et resultat af disse trin, havde haft en åndelig opvågning...” [55,57].

En ’åndelig opvågning’. Ja utvivlsomt, men det kan umuligt være en opvågning til erkendelsen af ’sandheden’ som er i Kristus og kun i Ham – ja er Kristus selv!

11.

Åndens tale – Åndens tale – Åndens tale – Åndens tale – Åndens tale

I afsnit 3 giver jeg nogle eksempler på Åndens tale til Bill Hybels.

Et eksempel var, at der var tre personer, der sagde til Bill Hybels, at han skulle fokusere på sig selv og hvor Ånden så sagde: ”*De har ret Bill, de har ret*” [9].

Taler Guds Hellige Ånd sådan?

Jeg kender ikke ét eneste tilsvarende eksempel på Gud Helligånds tale i Bibelen. At vi skal fokusere på os selv.

Tværtimod! I Johs. 16.14 siger Jesus følgende om Helligånden: ”Han skal herliggøre mig, for han skal tage af mit og forkynde det for jer.”

Det vil sige at Helligånden **altid** peger på Jesus! – og aldrig på mit eget jeg.

Et andet eksempel var fra Michigan-søen, hvor Hybels beder om, at Gud vil gøre ham til en bedre leder og hvor Ånden sagde: *"Hvad beder du mig egentlig om at gøre? Hvad ønsker du at jeg skal gøre? For al denne generelle snak om 'at hjælpe mig til at blive en bedre leder' i al almindelighed – nej, vær mere konkret!"* [10].

Hvorfor skal Hybels være så konkret? Er det noget Bibelen lærer os?

Nej – tværtimod, fristes man næsten til at sige.

I Salme 139.1-4 står der: "Herre du ransager og kender mig. Du ved, om jeg sidder eller står, på lang afstand kender du min tanke.....Før ordet bliver til på min tunge, kender du det fuldt ud, Herre" og videre står der i Rom. 8.26-27: "For hvordan vi skal bede, og hvad vi skal bede om, ved vi ikke. Men Ånden selv går i forbøn for os med udsigelige succe, og han der ransager hjerterne, ved, hvad Ånden vil, for den går i forbøn for de hellige efter Guds vilje."

Gud Helligånd kender os langt bedre end vi selv gør – ved hvad vi virkelig trænger og har brug for. Det gør vi **ikke** selv!

Sidste eksempel her er det fra 'Bøn forandrer' hvor Bill Hybels siger: *"Jeg har opdaget at jeg beder mere effektivt på mine knæ"* og med henvisning til 1. Kong. 19.12: *"Mit hjerte er åben, og jeg beder Herren tale til mig ved sin ånd. Jeg er stille nok, hvis Han vælger at tale til mig, som i en sagte susen"*. [13].

For det første har bøn og effektivitet intet som helst med hinanden at gøre. Vi kan ikke kræve noget af Gud – at vi får lov at komme til Gud i bøn er nåde - og Han giver af nåde! For det andet er det om Gud svarer på bøn (det gør Han for øvrigt altid, men ofte helt anderledes og på et andet tidspunkt end vi havde tænkt!) ikke afhængig af en kvalitet hos mig; i dette tilfælde, stilhed.

For det tredje har jeg svært ved at forstå det med 'susen' i Bibelens lys. Gud kom til Elias som i en sagte susen som anført – javist, men det var før Åndens komme pinsesøndag. Nu **har** Gud sendt sin Helligånd til os, ja hvad mere er, Helligånden **har** taget bolig i det genfødte menneskes hjerte (Efs. 2.22; Jak. 4.5).

Det er her, i mit hjerte, Helligånden virker og taler til mig ved at levendegøre Ordet – Ordet, som er Kristus selv. (Johs. 1.1-3 og 14).

Hvordan kan man opleve Ånden komme med en stille susen når Han allerede er i hjertet?

Bill Hybels siger, at han ønskede, han altid fulgte Åndens anvisninger, men at det ikke er altid han gør det.

I artiklen "The Art of Self Leadership" siger han:

Jeg har tilbragt megen tid i en kristen rådgivers kontor. Jeg er stadig i kontakt med to kristne rådgivere. Og når som helst jeg tænker: 'Mand, der kommer noget ud af mig som ikke har noget med Helligånden at gøre, og jeg ikke forstår det' så kalder jeg på disse rådgivere. Jeg siger: "Jeg forstår ikke hvorfor jeg sagde hvad jeg sagde, hvorfor jeg gjorde hvad jeg gjorde. Jeg ved det er noget junk. Vil I hjælpe mig?"

Effektive ledere må lære at håndtere deres 'junk' [14].

Kender Bill Hybels da ikke årsagen til den daglige smerte ind over kristnes liv som Paulus beskriver så rammende i Rom. 7.15-25:

"For jeg forstår ikke mine handlinger. Det, jeg vil, det gør jeg ikke, og det, jeg hader, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, giver jeg loven ret i, at den er god. Men så er det ikke længere mig, der handler, men synden der bor i mig. Jeg ved, at i mig, altså i mit kød, bor der intet godt. Viljen har jeg, men udføre det gode kan jeg ikke. For det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men

det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg. Men når jeg gør det, jeg ikke vil, er det ikke længere mig, der handler, men synden, som bor i mig. Jeg finder altså den lov, at jeg, skønt jeg vil gøre det gode, kun evner det onde. For jeg glæder mig inderst inde over Guds lov. Men jeg ser en anden lov i mine lemmer, og den ligger i strid med loven i mit sind og holder mig som fange i syndens lov, som er i mine lemmer. Jeg elendige menneske! Hvem skal fri mig fra dette dødsens legeme? Men Gud ske tak ved Jesus Kristus, vor Herre! Med mit sind tjener jeg da Guds lov, men med kødet syndens lov.”

Det er jo netop på grund af dette at vi har brug for – og får - ny nåde hver morgen. Det er derfor at vi igen og igen – ja hver dag må komme til Jesus for som han sagde til elleve af disciplene ved fodvaskningen: ”Den, der er badet, behøver ikke at få vasket andet end fødderne, men er ren over det hele.”

Det ’junk’ som Hybels fortæller om at ledere skal lære at håndtere kan nok så mange rådgivere ikke afhjælpe – nej der er kun en mulighed. At gå til Jesus hver eneste dag og billedlig talt ’få vasket fødderne rene for dagens snavs og skidt’ (Johs. 13.6-11).

12.

Hybels visionstænkning – Hybels visionstænkning – Hybels visionstænkning

I ’Willow Creek. Hvem? Hvad? Hvorfor?’ fremfører jeg en sammenhæng mellem Bill Hybels og New Age, ja, at Bill Hybels er en del af New Age bevægelsen. Antikrists bevægelse. Ovenstående dokumenterer det langt hen af vejen, men kan det godtgøres? Først en lille smule om hvad New Age egentlig er.

Kort om New Age:

Det er umuligt at give et entydigt billede af bevægelsen. Kan vel nærmest beskrives som en åndsstrømning, der vil give folk det de vil have uanset hvad det er. Tidsånden der gennemsyrrer alt. Bevægelsen er total ustruktureret med et hav af bevægelser/organisationer, der er indbyrdes uafhængige, men alligevel er sammenhængende og arbejder i samme retning. De har så at sige samme rødder, men er hver deres gren. Det har den fordel at bliver nogen afsløret i hvad der virkelig ligger bag, så kan alle andre uden problemer tage afstand derfra og derved kan, billedligt talt, ’lavastrømmen’ der ligger lige under overfladen, fortsætte uhindret indtil den dag den kommer op til overfladen og tilraner sig al magt.

Læser du om tiden lige før Jesu genkomst, i f.eks. Åbenbaringsbogen, kan du se, at det er det, der vil ske.

Andre beskriver det som en samling tanker og handlinger som alle er antirationelle, intenst personlige og subjektive. I tillæg er der en stærk mystisk og apokalyptisk (gådefuld/åbenbaring) dimension [58].

Om New Age siger Dialogcenteret i Aarhus følgende:

”New Age er ikke blot en af nyreligiøsitetens forestillinger. New Age er en ny religion der af væsen er anti-kristelig på afgørende punkter” og videre:

”Der er bedrageri i en stor del af det, der generelt går for at være religion. Men i New Age er der tale om en speciel slags bedrageri, fordi New Age i enestående grad er tilpasset ”markedet”. New Age er nok det første konsekvente forsøg på at skabe en religion efter kundernes ønsker.” [59].

En amerikansk advokat, Constance Cumbey, har undersøgt New Age bevægelsen nøje, læst al det væsentlige af deres litteratur. I hendes bog ’Regnbuens skjulte farer’ skriver hun (omtaler her både noget skrevet og noget hørt):

”Hun (Marylin Ferguson, en af frontfigurerne inden for New Age) forklarer delvis New Age bevægelsens fremgangsmåde for at nå ind i kristne sammenhænge:

”Et stadig øgende antal kirker og synagoger er begyndt at udvide sin sammenhæng ved at inkludere støttegrupper for personlighedsvækst, centre for holistisk helse, helbredelsesgudstjenester, meditationsværksteder, bevidsthedsforandring gennem musik, ja selv træningskurser i biofeedback” (The Aquarian Conspiracy, side 369)

Hun kluklo over dette tab af konservatisme inden for det, som ligesom skulle være Gud Faders og Jesu Kristi fæstningsværk, og fortsatte med at sige at ”nu vinder vranglæren terræn, læren mister sin autoritet, og troen bliver forbigået af kundskaben.”

New Age bevægelsens ”åndelige” sider, som ofte er klædt i noget som ligner kristne talemåder, er blevet accepteret blandt de intetanende, selv inden for konservative religiøse organisationer.

Bevægelsens politiske program har også vundet gehør og støtte blandt kristne kirkesamfund. New Age arbejder blandt andet for indføringen af: globale bureauer til at stå for distribuering af jordens resurser, redistribuering af verdens rigdomme, en ny verdensreligion, erfaringsreligion (i modsætning til religion baseret på Skriftens autoritet og tradition).....” [60].

I ovennævnte er der især to ting der virker særdeles bekendt med tanke på Willow Creek, nemlig at ’det er tilpasset markedet’ og ’erfaringsreligion’.

Bibelen bruges flittigt inden for den ’åndelige’ del af New Age. Desuden har de deres egne bibler som f.eks. ’The Aquarian Gospel of Jesus Christ’ (Vandmandens evangelium om Jesus Kristus)

Og inden for New Age har de ’Den store bøn’, der vel bedst svarer til vores fadervor.

Bønnen lyder som følger:

”Fra lysets kilde i Guds tanke,
lad lyset strømme frem, ind i menneskers tanker.
Lad lyset komme til jorden.
Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærligheden strømme ind i menneskers hjerter.
Må Kristus komme tilbage til Jorden,
fra det center hvor Guds vilje er kendt.
Lad hensigten lede menneskenes små viljer –
den hensigt som Mestrene kender og tjener.
Fra centeret vi kalder menneskeracen,
lad lysets og kærlighedens Plan fungere,
og må den forsegle døren hvor ondskaben bor.
Lad lys og kærlighed og kraft genoprette Planen på jorden.” [61].

Men indenfor New Age er Krisus ikke Bibelens Kristus, men Antikrist og Gud er ikke himlens og jordens skaber selv om betegnelsen Gud ofte bruges. Det er som alt i den okkulte verden en aftegning, efterligning af sandheden. Der bruges også andre betegnelser som: Guder, Gudinder, kraft, urkraft, universets kraft, livskraften, energi, kosmisk energi, lys etc. [62,63].

Der bruges mange kristne termer f.eks. 'nåde', 'frelse', og budbringeren fra den åndelige verden kaldes typisk 'Helligånden' [64,65].

At Djævelen arbejder sådan burde ikke undre én eneste – for det er sådan han altid har arbejdet. Iklædt fromhed og pæne ord ligger løgngen begravet – som en ulv i fåreklæder, som en lysets engel. Og Djævelen kender Bibelen ned til mindste detalje og bruger den flittigt til at fremme sin sag.

Inden for New Age er 'Gud' grundlæggende til for vores skyld – en kraft vi kan manipulere med/komme i kontakt med for at få vore drømme og visioner opfyldt, til at nå resultater og til at nå stadig højere niveauer i erkendelsen.

Constance Cumbey gjorde under studierne en interessant, rystende eller tankevækkende observation, alt efter temperament:

”Kristne boghandler svajer under vægten af bøger som indeholder næsten enhver planke af New Agebevægelsens opbygning – fra meditation og positiv/muligheds-tænkning til støtte for en ny verdensorden. Den eneste forskel de har fra New Age standard tekstbøger er mærkaten ”kristen”. De 'kristne' bøger vil vanligtvis proklamere det faktum at vi er engageret for at gøre verden bedre og bedre indtil Herren kommer igen” [66].

Dette virker også særdeles bekendt med tanke på Willow Creek. Positiv tænkning og målsætningen om netop at ændre samfundet til det bedre - se side 7.

Et glimrende eksempel på ovennævnte er Scott Peck, (som Hybels referer flere gange), der om sig selv siger, at han blev en kristen i 1983 – og hans bøger sælges som kristen litteratur overalt. Alligevel har han aldrig undsagt ”The Road Less Traveled” [65], som er ren New Age lære. At han ikke har gjort det forstås bedre når man studerer ham lidt nærmere [67,68,69,70]. Kristendommen er et skalkeskjul for noget andet, men vi kristne sluger det råt bare fordi han siger om sig selv at han er kristen og fordi han bruger kristne termer.

Blot nogle typiske eksempler på hvad der er hører under New Age paraplyen ud over ovennævnte efterligning af sand kristendom:

Aromaterapi, astrologi, auralæsning, biopati, clairvoyance, drømme og drømmetydning, grafologi, healing, irisanalyse, jordstråler, kinesiologi, korncirkler, krystaller, medier, numerologi, parapsykologi, pendulering, pyramider og pyramidekræfter, spiritisme, telepati og visualisering. Alle punkter har en åndelig dimension!

Nu tilbage til Bill Hybels visionstænkning.

Ved at læse Hybels indlæg fra Stavanger igennem i sammenhæng, får man et særdeles godt indblik i visionstænkningen [71].

Fremhævelserne i Stavanger-indlæggene er mine, fordi de illustrerer visionen, strategien, teambygningen osv. Resten i foredragene er salgsargumenterne for ovennævnte.

'Salgsargumenter' er det rette udtryk for det han fremfører, er bekendt stof for enhver direktør eller leder af virksomheder, institutioner eller organisationer i et moderne samfund. Det er præcis det, der

undervises i, på det ene lederkursus efter det anden inden for erhvervslivet og den offentlige administration – eneste forskel er de kristne termer, der bruges i argumentationen.

(Kan du se 'lavastrømmen'? – nøjagtig samme argumentation i såvel kristne/religiøse sammenhænge som i den pulserende verden - ensretningen af tankegangen, samme metoder). Mange kristne gør brug af ovennævnte i deres verdslige arbejde og underviser måske endog andre deri.

Men overføres denne tankegang fra det 'verdslige' til det 'åndelige' liv, sker der intet mindre end en kortslutning.

Den arbejdsmetode hedder inden for New Age og den åndelige verden, for **kreativ visualisering**:

Her blot nogle få udsagn om hvad kreativ visualisering er, fra personer der selv anvender teknikken:

- 1) Magi spiller en stor rolle i vores verdensbillede, da det er en af vores bedste måder at komme i kontakt med det Guddommelige samt ændre den verden vi lever i, og gøre den bedre for os selv og andre. Magi er de energier, som hele verden består af. Magi er manipulering af energierne omkring os, via visualisering og rituelle handlinger [72].
- 2) De højere og lavere kræfter vinder man ved inkarnation, eller via narkotiske stoffer, kraftsord (mantraer), intens ønskning (visualisering) eller ved meditation [73].
- 3) Visualisering betyder at se og at forestille sig noget. Visualisering bruges til at danne sig et billede af noget som man ønsker sig inderligt. Visualisering er en teknik, der via forestillingsevnen hjælper til at skabe det, man virkelig ønsker sig af livet. Visualisering kan bruges på stort set alle områder i tilværelsen, men kræver, at man er åben og tillidsfuld, ærlig over for sig selv og parat til at udvikle sig. Visualisering er et spørgsmål om at tro inderligt på, at det man ønsker er muligt. Der er næsten ingen grænser for hvilke overraskende resultater der kan opnås, simpelt hen ved altid at lade sig lede af tillid, optimisme, positiv tænkning og handling [74].
- 4) Alle mennesker har adgang til fantasien, drømmenes og visualiseringens verden! En som er dygtig til visualisering ser ikke bare billeder, han lugter, hører, smager og føler også! Ved at optræne vore kreative, kunstneriske, følsomme og drømmende sider kan vi selv programmere vort liv som vi ønsker at det skal være. Visualisering skaber tro. Ved at visualisere kan vi omskabe drøm til virkelighed [62].
- 5) Visualisering øger din selvagtelse på tre måder: ved at øge dit 'billede af dig selv', ved at ændre den måde du forholder dig til andre og ved at hjælpe dig til at opnå specifikke mål. [75].

At Willow Creek burger 'visualisering' lægger de ikke skjul på. I 'Værdibaseret forandringsledelse' siger de:

"Måden hvorpå man udfører en effektiv langtidsforandring, er først at visualisere, hvad man ønsker at udrette, og så tage bolig i denne vision, indtil det sker" og

"Forandring er fantasiens handling" [76].

Om visionens og dens betydning udtaler Bill Hybels bl.a. følgende:

"En vision har en enorm kraft. En vision er drivstoffet som ledere går på. En vision er ilden som antænder efterfølgere til handling og offer."

"Jeg vil hjælpe jer til at mestre visionens hemmelighed."

"I som er præster: Jeres menigheder – jeg kan ikke sige det stærkt nok, trænger meget til en klart tegnet vision for dem".

"For det første vil en vision tænde al slags energi og begejstring i menigheden".

”Når I fokuserer, fuldfører I virkelig visionen”.

”At virkeliggøre visionen er, at blive det I siger I vil blive” [77].

Er fokus ikke flyttet fra Kristus og hans gerning på Golgata og over på en eller anden vision?

Og er det ikke visionen, lederens vision, i stedet for Kristus, der er det centrale og bærende?

”Jeg vil hjælpe jer til at mestre visionens hemmelighed” siger Hybels – Paulus taler i stedet om ’evangeliets hemmelighed’ (Efs. 6.19) og ’Kristus-hemmeligheden’ (Kol. 4.3).

Undersøges indholdet i ’kreativ visualisering’ finder man ud af at det i praksis indeholder i alle tilfælde 8 punkter. Disse 8 punkter vil jeg nu ride op ud fra folk der anvender teknikken [78,79] og ud for hvert punkt vil jeg i *kursiv* anføre hvad Bill Hybels/Willow Creek lærer:

1. Nutid, nutid og atter nutid.

Først og fremmest skal målet formuleres i nutid, som om det allerede er sket.

”Først ser du visionen..” [80].

”En vision er et billede af fremtiden” [81].

2. Føl hvordan det føles.

Følelsen af at det allerede er opnået, er en magnet der tiltrækker netop det selv samme i universet. Jo stærkere følelse, des større magnet.

”Først ser du visionen, så føler du visionen. Når du føler denne vision – og dette er tegnet på, at dette er visionen Gud vil, at du skal følge: Når du kender den så dybt, at der ikke findes noget i hele verden som giver mig en større oplevelse af begejstring end dette” [80].

3. Målet skal formuleres positivt.

Negative ord blokerer den positive energi.

Jo mere positivt du oplever målet, jo stærkere vil det tiltrække dig og inspirere dig.

”En vision er ilden som antænder efterfølgere til handling og offer” [81].

”En vision er et billede af fremtiden som frembringer lidenskab i dig” [81].

”For når du finder det billede som frembringer lidenskab i dig vil det forandre dit liv” [81].

4. Målet skal være realistisk.

”I USA har vi nogle præster som fremlægger – som står frem næsten hver eneste uge og fremlægger virkelig store visioner. De siger: ”Vi skal vinde hele USA, og så Europa, og så Afrika. Vi skal vinde hele verden”. Der er en lille del af mig som ønsker at sige til denne pastor: ”Hvorfor vinder du ikke først din nabo for Kristus? Hvorfor begynder du ikke i det små?” Hvis du bare står op og stadig fremlægger en stor vision, vil folk, ganske hurtigt, ikke tage dig alvorligt længere” [19].

5. Inkluder dig selv i sætningen (jeg eller vi).

Fælles visioner er en af de stærkeste og mest effektive drivkræfter til at opnå et mål.

”Sådan beskriver vi vores vision så folk kan vide hvad vi prøver at blive” [25].

”Vi forsøger at vende irreligiøse mennesker til fuldt hengivne efterfølgere” (Willow Creek’s vision) [82].

6. Målet skal gentages igen og igen.

"Du tager visionen i eje. Du tager ansvar for denne vision" [81].

"Visionen lækker, det lækker ud af folk...som af en spand fyldt med huller...så derfor må du genfylde deres visions-spand hele tiden" [83].

7. Find ud af hvordan andre har virkeliggjort lignende eller helt andre syner.

Overbevis dig selv om at det nytter at prøve.

"Du kan få et billede som frembringer lidenskab i dig gennem at læse i Bibelen.

Sandsynligvis vil du nærmere se et billede – og dette vil blive en vision i dit liv – hvis du rejser lidt rund og ser hvordan Gud arbejder i andre dele af verden. Hvis du tager til ét sted eller til en kirke eller en menighed eller tiltag, hvor Gud er virksom.." [81].

"Det er derfor jeg så ofte foreslår mennesker, at de må tage chancer og besøge andre virksomheder, for nogle gange når du besøger andre virksomheder, maler Gud et billede i dit sind, som bliver den vision han vil du skal følge" [80].

8. Strategi til at fuldføre visionen.

Gruppens målsætninger og strategier kan bedst udvikles videre ved at vi har en vision og at vi alle har et fælles sæt af værdier og holdninger som skal være retningsgivende for vor adfærd og arbejds måde.

"Alle menigheder trænger en vision, og alle menigheder trænger en strategi for at føre visionen ud i livet" [84].

1) *Strategi for 'vækst i evangelisering' [85].*

a) *"Undervisning om at Gud elsker fortabte."*

b) *"Hoved-lederne må være forbilleder i personlig evangelisering."*

c) *"Oplæringsprogram for alle i menigheden" (Smittende tro – kursus).*

e) *"Lederne må motivere."*

2) *Strategi for brug af nådegaver. [86].*

a) *"undervisning om nådegaver."*

b) *"Lederne må give forbilleder." (Fortæl bl.a. om egne nådegaver).*

c) *"Oplæringsprogram/kursus hvor den enkelte finder sin nådegave."*

d) *"Lederne må motivere folk til at bruge deres nådegaver."*

3) *Strategi for teamdannelse. [87].*

a) *"Lederne må definere hensigten med teamet."*

b) *"Udvælgelseskriterier"*

1) *"karakter"*

2) *"kompetence"*

3) *"kemi"*

c) *"Lederne må sørge for at hvert team har en dygtig leder"*

"HVIS I GØR DETTE VENNER, BLIVER RESULTATERNE ENORME!" [88].

Hvis du blot skimmer ned over ovennævnte punkter i 'visionens hemmelighed' vil det stå klart, at der er tale om 'mennesketanker', som vi ser omsat i enhver virksomhed i dag – ikke Guds tanker. Det sandsynlige (vore tanker, visioner og strategier) i den synlige verden, omsættes til det usandsynlige (Guds tanker) i den usynlige (troens) verden.

Vores tanker om hvordan vi kan tjene Gud og hvordan vi kan udbrede evangeliet gøres lig med Guds tanker.

Hvilket ufatteligt hovmod.

”Søg Herren, når han er at finde, kald på ham, når han er nær. Den ugudelige skal forlade sin vej, det onde menneske sine planer og vende om til Herren, som vil vise ham barmhjertighed, tilbage til vor Gud, for han er rig på tilgivelse. For jeres planer er ikke mine planer, og jeres veje er ikke mine veje, siger Herren; for så højt som himlen er over jorden, er mine veje højt over jeres veje og mine planer over jeres planer. For som regnen og sneen falder fra himlen og ikke vender tilbage dertil, men væder jorden, befrugter den og får den til at spire og giver udsæd til den, der vil så, og brød til den, der vil spise, sådan er det med mit ord, som udgår af min mund; det vender ikke virkningsløst tilbage til mig, men det gør min vilje og udfører mit ærinde.” (Es. 55.6-11).

13.

Hvorfor? – Hvorfor? – Hvorfor? – Hvorfor? – Hvorfor? – Hvorfor?

I 1. Johs. 4.1-3 står der følgende:

”Mine kære, tro ikke enhver ånd, men prøv, om ånderne er fra Gud, for der er gået mange falske profeter ud i verden. Derpå kan I kende Guds Ånd: enhver ånd, som bekender, at Jesus er Kristus, kommet i kød, er af Gud; men enhver ånd, som ikke bekender Jesus, er ikke af Gud, og det er Antikrists ånd, som I har hørt skal komme, og den er allerede nu i verden.”

Hvad der kendetegner Antikrists ånd er således **ikke** at den taler om Antikrist, men at den taler **falsk** om Kristus.

I afsnit tre (side 8 – 11) er der gjort rede for hvordan Helligånden taler til Bill Hybels igen og igen – ja hvordan Ånden har styret Bill Hybels liv og virke i Willow Creek.

Det rejser nogle fundamentale spørgsmål:

Hvorfor har Ånden aldrig:

- 1) inspireret Hybels til at tale om de 7 G'er i stedet for de 5 G'er?
- 2) fortalt Hybels hvad 'nåde' er?
- 3) advaret Hybels imod at skabe splittelse blandt brødre?
- 4) fortalt Hybels at 'vækst' alene er Guds værk?
- 5) fortalt Hybels at 'nådegaver' ikke kan findes via kurser og tests?
- 6) fortalt Hybels at kvinder ikke kan have lærer- og lederansvar i en kristen menighed?
- 7) advaret Hybels mod Robert Schuller?
- 8) advaret Hybels mod brugen af 'Anonyme alkoholikere' princippet?
- 9) fortalt Hybels, at Jesus ikke kendes efter personen, men efter Ånden?
- 10) vist Hybels at ingen bliver fri gennem gerninger?
- 11) herliggjort Jesus som korsfæstet for Bill Hybels?

12) fortalt Hybels at Guds tanker ikke er menneskers tanker.

Der kunne stilles flere spørgsmål af samme art, men lad det ligge for der findes kun ét eneste svar på ovennævnte spørgsmål. Ét fællessvar og svaret er i al sin gru:

Den Ånd der vejleder og inspirerer Bill Hybels er ikke Guds Ånd, men Antikrists ånd!

Bill Hybels tilhører den falske kirke!

Bill Hybels er en forfører!

Anden mulighed gives ikke!

14.

Ringen sluttet – Ringen sluttet – Ringen sluttet – Ringen sluttet

For det første er der grund til at konkludere, at der i tilfældet Bill Hybels er en dyb sammenhæng mellem: Troen, Læren og Livet.

På alle punkter er han i modstrid med Guds Ord. På alle punkter er han mod Kristus – eller antikristelig!

Hvordan hænger det så sammen? Hvorfor er det gået så galt for Bill Hybels? For der er ingen tvivl om at manden er oprigtig og brænder for sin sag.

Det kan jeg af gode grunde ikke give et fyldestgørende svar på, men blot pege på det som han selv peger på - nogle nøglepunkter – og her bevæger vi os baglæns i tiden, tilbage mod begyndelsen.

- 1) Under **en krise familiært og i Willow Creek** sidst i firserne søgte Bill og Lynn Hybels massiv hjælp fra bl.a., eller især, hos en person, der hedder **Melody Beattie**, der er New Age skribent [89,90] og for øvrigt anbefaler 'A Course in Miracles' [64].

I bogen "Fit To Be Tied" fra 1991, der har Bill og Lynne Hybels som forfattere, giver de følgende beskrivelse af den hjælp de søgte og fik:

"Vi er også enige om, at vi ved at tage fordelene af de vidunderlige selvhjælps ressourcer der er til rådighed i dag, øgede vi vores karakterstyrke markant. Vi gik til seminarer og workshops og konferencer om ægteskab. Vi læste bøger om ægteskab. Åh, hvor vi læste bøger! Vi læste sammen og vi læste hver for sig. Vi læste i vore ferier, og vi læste til vi faldt i søvn om natten. Vi læste bøger af teologer og psykologer og ægteskabsrådgivere. Vi læste om temperamenterne, personlig vækst, arbejdsnarkomani, konfliktløsninger, sex, stressbearbejdning, hvordan at slappe af, hvordan at opdrage børn, hvordan at omgås penge. Vi samlede enhver god ide op som vi kunne finde, og det hjalp enormt. Nogle mennesker giver op før de får læst den første bog, eller lyttede til det første bånd eller deltager i den første workshop. Det er en tragedie. Vi kan kun bebrejde os selv, hvis vi ikke gør brug af de fantastiske ressourcer der stilles os til disposition" [91].

Hvad sker der når man i den grad åbner op for New Age inspiration som Bill og Lynn Hybels i følge egne udsagn gjorde?

Det kan de tidligere topfolk i New Age bevægelsen, David Marshall, Will Baron og Randolph Baer [92], fortælle os bedre end nogen andre.

De skriver bl.a.:

- a) En mængde seminarer, konsultationssessioner, bøger, kasetteindspilninger og videoer dukker op overalt og forsyner New Age bevægelsen med ny kraft, opgraderet filosofi og **magt til at forføre** [93].
- b) Det største problem er, at **den som lader sig involvere**, åbner en dør i sit sind som **svækker fornuften og den kritiske sans** og lader sig hypnotisere til at tage imod indflydelse man ellers ikke ville have noget med at gøre [94].
- c) Det er selve **den okkulte metode**, som **åbner dørene for dæmoner**, for at disse på en listig måde skal udføre deres værk [95].
- d) Ved at åbne døre til forbudte områder skaber man brecher, hvor dæmoner kan komme ind. Du må godtage at **alt engagement i det okkulte** faktisk er en **pagt med Djævelen!** Det giver ham en lovlig grund til, at **binde dig og undertrykke dig** [96].
- e) New Age-læren og –praksis er ikke oplyste menneskers opdagelser, men åbenbaret kundskab fra ånder som mennesker har taget til sig og benytter. Det virker bare som oplyst kundskab fordi ånderne bruger psykologiske principper og et åndeligt sprog. Der tales om Gud og kærlighed, og mange af det faldne menneskes naturlige behov bliver tilfredsstillet [97].

- 2) **Inspirationen fra samarbejdet med Robert Schuller.** Schuller, der anvender 'positiv tænkning' og kreativ visualisering ('at tro er at fastholde før det sker'), er en vranglærer og gudsbespotter.

På Schullers leder-seminarer har han også flere gange mødt, David Younggi Cho. Cho, der trækker på samme hammel som Schuller, er leder af verdens største 'evangeliske' kirke i Syd Korea med 1.000.000 medlemmer. Han er en sand mester ud i visualiseringskunsten og har for øvrigt de samme tanker om 'nødvendigheden af at være konkret i bøn' (side 40) for at Gud kan svare [98].

- 3) **Påvirkningen fra Gilbert Bilezekian**, der er hans mentor og Willow Creek's førende 'teolog'. Så er vi tilbage ved starten. Hvad var det egentlig der skete her?

For hvad er det vi finder når vi ser på Hybels før dette møde møde med Bilezekian? – en famlende, usikker ung mand, der ikke er afklaret hverken menneskeligt eller åndeligt. Gennem dette møde med Bilezekian fik Hybels en åndelig opvågning, og bagefter finder vi en stålsat, målbevidst ung mand med ét mål i tilværelsen – Willow Creek.

Hvad var det Bilezekian gjorde? Jo, Bilezekian introducerede Hybels til 'Jesus af Nazareth'. Herefter bad han Bill Hybels udøse sit hjerte fuldstændig, alene og højt. Hele hans livshistorie skulle fortælles.

Her ligger tragedien og hele forklaringen på alt det der følger og som jeg har redegjort for! Forklaringen på hvorfor 'troen – læren – og livet' er vrangt. Forklaringen på åndens tale til ham, forklaringen på vranglæren, forklaringen på fornægtelsen af Kristi kors, forklaringen på samarbejdet med Schuller, forklaringen på at han skaber strid mellem brødre, osv., osv. Hvorfor?

Fordi, det Gilbert Bilezekian introducerede ham for, var en falsk Jesus – en anden Jesus end den Kristus Bibelen beskriver for os! - se side 11-14 under 'De tre S'er'.

Du kan læse en uhyre præcis beskrivelse af det Gilbert Bilezekian bad Hybels om at gøre, i bogen "A Course in Miracles". En bog der er dikteret af en ånd – der kaldte sig Jesus!- til en psykolog, der hedder Helen Schucman [99]. Denne Jesus dikterede hvad Shucman skulle skrive og hun kunne tage mod diktat når det passede hende. Bogen, der var 7 år undervejs, omdefinerer alle Bibelens sandheder på underfundig og uhyre snedig og intelligent vis [100]. I denne bog gives der bl.a. disse anvisninger:

- a) Vi skal bevidstgøres om og acceptere, at problemet er i os. At vi har behov for hjælp fra Gud.
- b) Herefter skal vi udøse vort hjerte/alle vore problemer for 'Helligånden'. Dette er nødvendigt for 'Helligånden' kommer kun med sin hjælp om der bedes derom – den tiltvinger sig aldrig adgang.

"Helligånden beder dig kun om dette; bring til Ham enhver hemmelighed du har gemt af vejen for Ham. Åbn enhver dør for Ham, og bed Ham komme ind i mørket og oplyse det: På dit ønske vil han komme med glæde. Han bringer lyset til mørket, hvis du åbner mørket for Ham. Men hvad du skjuler kan han ikke hjælpe dig med" [101].

Det var præcist dette Bilezekian fik Hybels til at gøre. Hybels fortalte hele sin livshistorie, ud i den blå luft og ånden lyttede! - og hans liv var ændret for altid!

"Og venner, det begyndte for mig den dag. Han gik ud og lukkede døren, og jeg begyndte at tale. Og jeg udøste min historie. De mærkeligste ting. Jeg følte, der blev lyttet til mig. Og jeg følte, at jeg blev hørt, forstået og accepteret" [102].

Følges ovenstående anvisninger står Helligånden, ifølge 'A Course in Miracles', os til rådighed, hvor som helst og når som helst:

"Det modsatte af at høre med legemets øre er kommunikation gennem Guds stemme, Helligånden, som er forblevet i hver eneste af os. Hans stemme synes fjern og vanskelig at høre på grund af at ego'et, som taler til det lille adskilte jeg, synes meget højere. Det ændres der helt på. Helligånden taler med umiskendelig klarhed og overvældende appel" [103].

Det er igen præcist det Bilezekian sagde til Hybels efter, at han havde åbnet op for ånden: *Bilezekian sagde til mig: "Bill du kan gøre sådan i en bil, du kan trække en tom stol frem i dit hotelrum og i dit kontor, hvor som helst du er dag eller nat. Det er det overraskende, for du kan have denne personlige vekselvirkning med Jesus af Nazareth, og han vil lytte, og han vil forstå, og efter sit ord, Bibelen, og ved Ånden vil han kommunikere tilbage til dig, og efterhånden vil du blive i stand til at høre ham rigtig godt. Til tider vil han sige: 'En vej at gå – jeg er stolt af dig søn', og til andre tider vil han sige: 'Uuupp, du ved, du er på tynd is, du er i farezonen, vær forsigtig, skad ikke dig selv'. Til andre tider vil han sige: 'Se, jeg vil være med dig, vær ikke bekymret over det. Gør hvad jeg beder dig om. Vær ikke bekymret over det, jeg vil føre dig igennem'* [102].

Videre står der i 'A Course in Miracles': "Det modsatte af at se gennem legemets øje er at se med Kristi øjne, som afspejler styrke i stedet for svaghed, enhed i stedet for adskillelse og kærlighed i stedet for frygt.... Ikke én, som vælger ikke at identificere sig med legemet, kan på nogen måde være døvt over for Hans budskab om frigørelse og håb, ej heller kan han fejle i, med glæde, at acceptere Kristi syn i stedet for hans miserable billede af sig selv. Kristi syn

er Helligåndens gave, Guds alternativ til illusionen om adskillelse og Guds alternativ til troen på syndens realitet, skyld og død” [103].

Så kan det ikke længere undre at Hybels har store tanker om sig selv, taler om styrke og vores forløsende potentiale – holder sig til ‘det positive’ og taler vrangt om syndens forfærdelige realitet og konsekvens og vrangt om Jesu kors og fremfører at vi kan komme direkte til Gud!

Bill Hybels har ind i sit eget liv erfaret ovennævnte ‘mirakel’. Han beretter beredvilligt derom!

Derfor er det gået så galt for Bill Hybels – han lukkede en dæmon, der kalder sig ‘Jesus af Nazareth’, ind i enhver krog af sit hjerte!

Derfor er troen – læren – livet vrangt!

Ringen er sluttet!

I den åndelige verden er der en sandhed, der siger, at hvor du søger hjælp, får du hjælp.

“Råb til mig på nødens dag og jeg vil udfri dig, og du skal ære mig” lover Gud i Sl. 50.15.

Søger vi derimod hjælp i den åndsverden der ikke er Guds, den okkulte verden, får vi hjælp der – det var det Hybels gjorde.

Konsekvenserne er fatale.

Bibelen giver et tilsvarende frygtelig eksempel på konsekvensen af at inklade sig med det okkulte, nemlig kong Saul, i 1. Sam. 28.3-20. Det kostede kong Saul ‘livet’.

Læg også mærke til at de anvisninger, der anføres i ‘A Course in Miracles’ - og som Bilezekian anviste Hybels - er præcis de samme som Hybels anviser os i talen ”Under Hans vinger” (se side 30-31) og det er igen præcist de anvisninger, der er i ‘Anonyme Alkoholikers’ 12 trins program (se side 37-38). Hvordan vi får fred med, kommer til Gud og bliver frelst **uden** om Jesus!

Det er djævelens vej til ‘frelse’ - Rendyrket okkultisme!

Den der kan se – vil se!

Den der ikke kan se – forbliver blind!

15.

Sammenfatning – Sammenfatning – Sammenfatning – Sammenfatning

Bill Hybels tilhører den falske kirke. Styres af ‘Anikrists ånd’ og er en ekstrem farlig forfører og bedrager!

Bill Hybels er historiefortæller. Stort set alt han siger, er bygget op omkring tildragelser og hændelser. Han er en blændende god fortæller og formidler og han bruger det til at stille scenarier op på en sådan måde at tilhørerne uvilkårlig følger ham og derved også hans konklusioner.

Følger man hans tankegang og accepterer den, binder han tilhørerne på hænder og fødder. Det er anvendt psykologi – det er manipulation af tilhørerne så det brager. Og med hensyn til indgangsporten for vranglæren har Hybels fundet den mest effektive der overhovedet findes – nemlig evangelisation. Her rammer han alle kristnes ømme punkt! – og hvis nogen taler ham imod – ja så er man kold og ligegyldig med at mennesker går fortabt – man vil ikke evangelisation. Genialt skaktræk – skakmat!

Med hensyn til Bibelen er det ikke den, der bruger Hybels, men ham der bruger den. Han bruger Skriften til at underbygge det han vil, når han vil, og ikke omvendt. Han siger noget rigtigt – vist gør han det – men det er måden at få solgt varen på. Det er netop det, der er forførelsens kunst. Derved får alle og enhver mulighed for at undskylde.

Hybels lægger sig op af sandheden og er alligevel så langt fra – ja han kender den ikke. Det er den måde forførelse altid har fundet sted på. Det er den måde Djævelen arbejder på.

Hybels gør hvad han gør af et oprigtigt hjerte. Det tvivler jeg ikke på. Tragedien er at han selv er forført og nu bruger han, uvidende, al sin energi på at forføre andre gennem Willow Creek Association. Det er dæmoners værk.

Det er de forfærdelige kendsgerninger.

Og det har forfærdelige konsekvenser for os!

For hvad er det der sker når vi følger hans inspiration, som vi gør i øjeblikket.

Lad mig blot pege på nogle farer der allerede er konstaterbare eller ligger lige for:

1) **Vi forsøger at gøre tærsklen til Guds rige lavere end den er!**

Vi forsøger at lave den om.

Vi forsøger at bygge bro til verden ved at være imødekommende over for verden, ved at bruge denne verdens metoder i formidlingen.

Problemet er blot at trafikken på en sådan bro bliver ensrettet, ikke fra verden til Kristus, men fra Kristus til verden. Sådan må det være for billedligt talt er adgangen til broen næsten umulig at finde fra verdens side.

”Gå ind ad den snævre port; for vid er den port, og bred den vej, der fører til fortabelsen, og der er mange der går ind ad den, Hvor snæver er ikke den port, og hvor trang er ikke den vej, der fører til livet, og der er få, som finder den!” (Matt. 8. 13-14).

2) **Vi sætter vor lid til virkemidler som Guds Ord siger IKKE virker.**

I lignelsen om den ’Rige mand og Lazarus’, finder vi den rige mand i dødsrigets pine. Da det går op for ham at hans situation er håbløs, beder han Abraham sende en til sin faders hus for at advare hans fem brødre. Så siger Abraham:

”De har Moses og profeterne, dem kan de høre. Nej! Fader Abraham! sagde han, men kommer der en til dem fra de døde, vil de omvende sig. Abraham svarede: Hvis de ikke vil høre Moses og profeterne, vil de heller ikke lade sig overbevise, selv om en står op fra de døde” (Luk. 16.19-31).

Mærkelige ord. Det må ellers være topmålet af drama – at få besøg fra dødsriget!

Men hvad var svaret? **Tror de ikke Ordet – tror de intet!**

”Troen kommer altså af det, der høres, og det, der høres kommer i kraft af Kristi ord”. (Rom. 10.17).

Det er virkemidlet – det eneste virkemiddel vi har! Ordet.

Men hvad skal vi med mere, for det er jo netop Ordet alle løfterne er knyttet til.

3) Vi nedbryder bolværket der skal beskytte den kristne menighed.

Ved at gøre os til venner med 'verden' viser vi dem vore skatkamre. Det ender med at verden fører os bort!

Dette er omtalt i 2. Kong. 20.12-18. Kong Hizkija viste alle skatkamrene til udsendinge fra Babylon. Guds dom var forfærdelig: "Den tid skal komme, da alt, hvad der er i dit palads, alt, hvad dine fædre har samlet sammen indtil denne dag, skal bringes til Babylonien. Intet skal blive tilbage, siger Herren."

Willow Creek fører os til en cisterne uden vand!

Hør Guds Ord! "For dit pagtsblods skyld slipper jeg dine fanger løs fra cisternen, hvor der ikke er vand. **Vend tilbage til borgen**, I fanger der har håb!" (Zak. 9.11-12).

4) Vi ændrer forkyndelsen så Guds kærlighed bliver næsten enerådende.

Det gøres for ikke at støde folk bort – i bedste mening. Men det er alligevel udtryk for vores uendelige hovmod. At vi ved bedre end Gud, hvordan budskabet skal formidles og vægtes. Guds Ord omfatter alle sider af Guds hellighed og Guds kærlighed. Det skal formidles som det er. Undlader vi noget ender vi i løbet af kort tid som en 'sekt'.

Loven og evangeliet går ikke længere hånd i hånd.

Carl Fr. Wisløff sagde engang: "Hvis vi ikke er villige til at blive få, bliver vi til sidst ingen – og vi bliver opslugt af verden og dens væsen og ånd!"

Paulus vovede at være 'få' i provisen Asien. Han forkyndte Guds fulde råd!

Alle på nær de tolv vendte sig fra Jesus, på grund af hans hårde tale (Johs. 6.60-69).

5) Vi sætter vor lid til andet end forkyndelsens 'dårskab' – korset.

Ordet om korset har altid og vil altid være dårskab, uforståeligt – og alligevel er det ved det, og kun det, vi frelses!

Det kan vi ikke lave om på med nok så megen kreativitet, kulturrelevans, talekunst, lederevner, brug af drama og hvad ved jeg.

"For vel er ordet om korset dårskab for dem, der fortæbes, men for os, der frelses, er det Guds kraft – der står jo skrevet: De vises visdom vil jeg ødelægge, de kloges klogskab vil jeg tilintetgøre. Hvor er de vise henne, hvor er de skriftkloge, hvor er denne verdens kloge hoveder? Har Gud ikke gjort verdens visdom til dårskab? For da Gud i sin visdom ikke ville, at verden skulle kende ham gennem sin egen visdom, besluttede Gud at frelse dem, som tror, ved den dårskab, der prædikes om." (Gal. 1.18-22).

Så lad os da prædike korsets dårskab!

"Lad den profet, der har haft en drøm, fortælle drømmen; men den der har mit ord, skal tale mit ord i sandhed. Hvad har strå med kerne at gøre? siger Herren. Er mit ord ikke som ild? siger Herren, som en hammer der knuser klippen?" (Jer. 23.28-29).

6) De der tror på Jesus får ikke føde at leve af.

Budskabet gøres let spiseligt af hensyn til de 'søgende'. Derved får de kristne i deres eget hjem, menigheden, ikke voksen føde at leve af. Man får alle mulige mangelsymptomer og til sidst dør man af anorexi.

I det nye savnes det vi lever af. Selve forkyndelsen af Guds ord som 'lov og evangelium'!

Den rette udlægning af Skriften er nemlig selve livet for den som er kommet til tro på Jesus.

Forkyndelsen er mad for den frelste sjæl. Ved forkyndelsen virker Guds ord på hjerte og samvittighed. Vi bliver afklædt, afsløret under lovens ild og evangeliets ord om at "dine synder er dig forladt" bliver vederkvægende, livgivende og umistelige.

7) Evangelisation for ufrelste flyttes ind i menigheden.

Det der karakteriserede den første kristne menighed var at ”De holdt fast ved apostlenes lære og fællesskabet, ved brødets brydelse og ved bønnerne” (Ap.G. 2.42).

Menigheden var en oase, hvor de kristne kunne opbygge, styrke, berige, trøste, hjælpe, formane og retlede hinanden, med meget mere, i tro og tillid og indbyrdes kærlighed.

Nu skal oasen billedlig talt overløbes af ’søgende’ – vi skal bruge vores energi primært på dem og ikke på at opbygge hinanden. Vi udmarves.

Lad os hellere evangelisere udenfor (Hebr. 13.13), så vi kan styrkes i troen indenfor, i netop en oase, i ro og stilhed, så vi kan finde styrke til de kommende dage.

8) Fokus flyttes fra Jesus og over på tjenesten for ham.

Korset bliver noget underforstået. Noget selvfølgeligt. Vi skal videre. Vi skal tjene.

”Men fordi vi ved, at et menneske ikke gøres retfærdigt af lovgerninger, men kun ved tro på Jesus Kristus, har vi også sat vores lid til til Kristus Jesus for at gøres retfærdige af tro på Kristus og ikke af lovgerninger” (Gal. 2.16).

9) Man fokuserer på hvor mange nye der kommer med i stedet for på indholdet.

Om dette skrev Martin Luther:

’Herlighedsteologen’ – den falske teolog – søger efter Gud i alt, hvad der er stort og herligt, alt hvad der vokser og har fremgang. Han ser Gud i sin egen kristelighed, sin egen fromhed, indsats, sine egne relligiøse oplevelser og erfaringer. Han spejder efter fremgang for kirken og ser Guds værk i kristendommens indflydelse her i verden osv.

’Korsets teologi’ vil altså ikke blot sige en teologi om Jesu kors. Det er ikke kun forsoningen, der er tale om, hvor vigtigt dette punkt end er. Nej, ’korsets teologi’ er en synsvinkel på alt, hvad der hedder kristendom. Alt hvad vi tænker om troen, alt hvad vi forkynder og vidner om livet i Gud – alt skal være præget af at stå under korset, som i menneskers øjne er dårskab.”

10) Lederne ophøjes til en position de ikke har i Bibelen.

11) Musikken i menigheden ændrer karakter.

De gamle vækkelsessange, lovsange og salmer bliver afløst af en ny lovsang, der er ungdommelig præget, ledet af bands og lovsangskor. Indholdet i sangene er primært om Guds gode gaver og kærlighed og ’jeg’ præget.

12) Ydre mission vil blive nedprioriteret på bekostning af ’venskabsevangelisation’

Man satser mere og mere på det nære for mennesker skal nås ved etablering og påvirkning gennem venskaber.

13) Splittelse.

Medfører en stigende polarisering i vores forening og ind i de enkelte menigheder der er uholdbar. Og vi er langt fra eneste forening der oplever store spændinger på grund af Willow Creek [104].

Inspirationen fra Willow Creek er fatal for os. Vi er stille og roligt ved at dø. Saltet er ved at miste sin kraft og så er det ikke til andet end at smides ud (Matt. 5.13).

Man kan også sige det som Bill Hybels gør: ”Vi bliver en menighed som helvedes porte ikke kan modstå”. Det er så sandt som det er sagt – for helvedes porte vil stå vidt åbne og vi vil vandre lige ind i helvede, mens vi synger lovsange. Så vågner vi, men da er det for evigt for sent!
Forførte! Fortabte!

Hvorfor er det gået så galt for os?

En fuldt dækkende forklaring kan vi vel ikke give, men jeg vil gerne pege på nogle forhold som jeg tror har væsentlig betydning.

- 1) Vi er meget fokuseret på antal. ”Hvor mange var der til møde i går?” ”Hvor mange var der på lejr?” ”Hvor mange kommer der i bibelkredsen?” og så videre, og så videre. Det er så naturligt for os. Vi hæfter os ubevidst ved tal og uden vi siger det, er det som om vi måler og vurderer ud fra om der har været mange og har der det, så har det været og er en succes. Og så oplever vi tilbagegang. Den vækkelse og ydre vækst som missionsforeningerne oplevede i starten, og gennem mange år derefter, er vendt. Missionshuse lukkes. Der tales om færre og færre børn i børne- og juniorklubberne. Medlemmerne i kredsene bliver ældre og ældre. Sådan har det vel været i 20 til 30 år. Stille, men sikker tilbagegang. Det smerter og er en stor nød for mange – ”Hvem falder fra, uden at det svier i mig?” siger Paulus (2. Kor. 11.29).

Hvad skal vi stille op med det?

Her må vi slå fast at det er et sundhedstegn når kristne i vor egen menighed bekymrer sig om dem der ikke kommer længere.

Det er et sundhedstegn når kristne bekymrer sig om at nå andre med evangeliet og bliver optaget af at nå ud til al verden – også dem der findes ved vores egen dør - med det eneste budskab, der kan give dem et håb for tid og evighed.

Det er et sundhedstegn når kristne bekymrer sig om det frafald vi oplever omkring os i vor by, i vort land ja i hele den vestlige verden.

Alt dette kan og må vi ikke være ligeglade med!

Og er det ikke derfor at vi har taget inspirationen fra Willow Creek til os?

Fordi vi har en nød over frafaldet og for de ufrelste.

Fordi Willow Creek i det **ydre** har denne nød og kan fremvise en imponerende **ydre** vækst og at det ved en umiddelbar betragtning sker ”uden at gå på kompromis med evangeliets klarhed” for at bruge formuleringen fra Willow Creek Danmarks egen hjemmeside.

Intet har givet mig grund til at tro andet - hverken lokalt eller på landsplan!

Men vi må også slå fast at Gud **aldrig** ser på det ydre, men på hjertet (1. Sam. 16.1-13).

Gud ser ikke på de mange, men på den enkelte. Gud er hos den sande kirke, i den sande menighed, hvor lille, ussel og magtesløs den end måtte fremtræde i det ydre! Det er denne sande kirke hans løfter gælder og det er denne sande kirke han bruger til at sende evangeliet til verdens ende.

Hvorfor er vi så fokuserede på tal og imponeres af vækst, alt imens Guds Ord faktisk siger at det er det modsatte der skal kendetegne de sidste tider?

- 2) Det er livsfarligt for Guds folk at komme i berøring med og åbne op for den åndsverden, der ikke er fra Gud, men fra hans modstander.
I Judas's brev vers 4 står der om vranglærere at de ”**har sneget sig ind**”. Det vil sige at de giver sig ud for at være noget andet end det, de ud fra Guds Ord har ret til, og de giver deres

budskab ud for at være noget helt andet, end det, det virkelig er og som noget der skal bringe os videre - fremad.

Bag al vranglære og forførende lære står forførende dæmoner og åndsmagter, ja dybest set Djævelen selv. Målet er netop at snige sig ind og påvirke os, så vi mister vor kritiske sans og åbner op for noget som vi ellers ikke kunne drømme om at åbne op for – noget som vil føre os bort fra Kristus.

Og stort set alle der tager af sted på en Willow Creek lederkonference 'åbner op' (og derved får de åndsmagter de repræsenterer et brohovede at arbejde ud fra) – det er jo netop derfor de er taget af sted – for at suge til sig! (og de gjorde det vel at mærke i god tro og ud fra de bedste hensigter, jf. overfor).

Det må være noget af forklaringen på den vurdering, der har lydt ind i vores sammenhæng, nemlig at: "Der er med andre ord ikke påvist eksempler på vranglære eller andet skadeligt formidlet af Bill Hybels på dansk jord i skrift eller tale" [1].

"Men jeg er bange for, at ligesom slangen forledte Eva ved sin snedighed, skal jeres tanker komme på afveje bort fra det oprigtige og rene forhold til Kristus. I finder jer jo kønt i, at der kommer nogen og prædiker en anden Jesus end ham, vi prædikede, og at I får en anden ånd end den, I fik, og et andet evangelium end det, I tog imod" (2. Kor. 11.3-4).

Her er det mig magtpåliggende at understrege, at jeg med det fremførte **ikke** siger at folk **er** forført, **er** besat, **er** faldet fra den sande tro, men at de er indfanget af eller under påvirkning af forførende åndsmagter og derved er i yderste livsfare – og det er noget helt andet!

Den enkeltes hjerte kender jeg ikke, men jeg tror at der er en stor spændvidde lige fra almen naivitet og godtroenhed, til manglende fornemmelse af at Hybels lægger noget helt andet i ordene end lytterne/læserne (man 'hører' ofte det man forventer at høre – der er således tale om en form for skjulte budskaber) og tillid til ledernes og måske andre foreningers vurdering.

Og vi har vel alle erfaret at vi ved nærmere eftertanke måtte tage afstand fra noget, der umiddelbart virkede spændende og opløftende – ja som vejen frem – fordi det netop ved eftertanke viste sig ikke at holde mål med Guds Ord.

Men tager man vranglæren til sig og indretter sig derefter **fører** det til fald på kortere eller længere sigt (Rom 6.16) - dette uanset årsagen!

Guds Ord bliver således prøvestenen: er der tale om forblændelse falder skællet fra øjnene når det kommer ind i lyset fra Guds Ord og man angrer bitterlig (som Peter da han fornægtede Jesus og hanen efterfølgende galede – Matt. 26.75) og er der tale om egentlig forførelse angrer man ikke af hjertet, så man får gjort op (som Judas da han så hvad der skete med Jesus efter forræderiet – Matt. 27.3-5).

- 3) Ingen i vores forening gjorde sig den ulejlighed at lave en grundig analyse af hvad Bill Hybels/ Willow Creek **virkelig** lærte under den pæne overflade, bag de mange ord og bag den imponerende og inspirerende facade **inden** man tog til den konference i Göteborg, hvor man skulle beslutte om det var brugbart ind i vores sammenhæng eller ej.

Hvorfor har vi så vurderet så overfladisk i denne sag?

Det har noget at gøre med det overfor anførte.

Det er uhyggeligt, men viser noget om den forfærdelige styrke mørkets fyrste er i besiddelse af!

Men dybest set har med vores gudsforhold at gøre.

"Lad Kristi ord bo i **rigt** mål hos jer" står der i Kol. 3.16, men er sandheden langt hen ad vejen ikke at vi har fået strikket en hverdag sammen så vi er så fortravlede at vi forsynder os

mod det? Og har vi ikke haft det så godt i mange år at meget kører på 'rutinen' så vi ikke længere lever i den sandhed at vi må have **alt** af nåde, at "skilt fra mig kan I slet **intet** gøre" (Johs. 15.5) og derfor 'glemmer' vi i mødet med det nye, at vi "dagligt må granske skrifterne for at se om det forholder sig sådan" (ApG. 17.11) og tror at vi kan selv, kan stole på egen vurderingsevne?

Bliver Gud 'rutine' for os, sender Han prøvelser ind over os for: "Det er Herren jeres Gud der sætter jer på prøve for at få at vide, om I elsker Herren jeres Gud af hele jeres hjerte og af hele jeres sjæl" (5. Mos. 13.4 – læs evt. vv. 1-6 i sammenhæng).

Ja Gud ønsker at vække os der er blevet lunkne så vi igen efterspørger Hans nåde i Kristus – så Han igen kan gøre os levende og varme og derved brugbare (Åb. 3.14-22).

Resten af svarene tror jeg hænger sammen med den tid det er vores lod at leve i – og det gør ovennævnte svar vel også.

Lad os søge svar der hvor svarene med eviggyldig sandhed findes – nemlig i Guds Ord.

Hvad er det Guds Ord siger om vores tid?

Læser vi blandt andet Matt. 7,15-23; Matt. 24; Luk. 21.5-28; 2. Tess. 2.3-12; 2. Tim. 3.1-8+13 og 2. Tim. 4.3-4 og dertil lægger de historiske profetier om jødernes tilbagevenden til Israel så må vi tage Jesu ord til os når Han siger: "Lær denne lignelse af figentræet: Når I ser dets grene bliver bløde og får blade, ved I, at sommeren er nær. Sådan skal I også vide, når I ser **alt dette**, at han står lige for døren" (Matt. 24.32-33).

Frafald har til alle tider været en fare – læs f.eks. om Israel i Dommerbogen, hvor dette beskrives gentagne gange med "...israelitterne gjorde på ny, hvad der var ondt i Herrens øjne".

Frafald fra sand kristendom er en proces og 'De sidste tider' vil modne denne proces, som allerede er i gang, og bringe den til fuld udvikling. Ja frafaldet bliver så massivt, at det bliver betegnelsen på tiden og der spørges "Men når Menneskesønnen kommer, **mon** troen så vil findes på jorden?" (Luk. 18.8).

Ingen kender dagen eller timen – ikke engang Jesus selv – men ser vi på 'figentræet' står sommeren for døren – Jesus kommer snart!

Men først skal frafaldet komme! – men er det ikke også det vi er langt inde i?

- 4) "Den lovløses komme er Satans værk og sker med al kraft og med løgnetegn og løgneundere og med alt uretfærdighedens bedrag over for dem, der fortæbes, **fordi** de ikke har taget imod kærligheden til sandheden, så de kunne blive frelst. **Derfor** sender Gud vildfarelsens magt over dem, så de tror på løggen, for at alle, der ikke er kommet til tro på sandheden, men fandt behag i uretfærdigheden, skal blive dømt" (2. Tess. 2.9-12).

Det smerter ind i vort inderste indre. Men er det ikke sandheden om os?

Vi har mistet evnen til at høre hvad Ånden siger til menighederne. Vi har mistet vores første kærlighed, kærligheden til sandheden – til Kristus. Vi ligner ikke længere menigheden i Smyrna, men menigheden i Laodikea! (Åb. 2.8-11 og 3.14-22).

Havde vi stadig den første kærlighed ville inspirationen fra Willow Creek aldrig have vundet indpas hos os. Og så drejer det her sig ikke bare om Willow Creek - nej, for det er en sand lavastrøm af vildfarelse der raser imod de kristne menigheder fra mange sammenhænge, men især fra kirkevækstbevægelserne, der ud over Bill Hybels, Robert Schuller og David Younggi Cho også præsenteres af Rick Warren fra Saddleback Community Church i USA og Christian Schwarz fra 'Naturlig kirkevækst bevægelsen' i Tyskland, for blot at nævne nogle af de mest prominente. Det vælter også ind over os gennem diverse kurser, som f.eks. 'Alpha kurserne', der har sit udspring i 'latter-

bevægelsen' i London – en manifestation af ånd, der intet har med Gud Helligånd at gøre. Uddrivelse af onde ånder kan vi følge i fjernsynet og antallet af 'helbredelsesprædikanter' bare stiger og stiger. Interessen for spiritualitet, alment og ind i kristne sammenhænge, bare stiger og stiger f.eks. med efterspørgsel efter lys, billeder, bedekranse og egentlige pilgrimsvandringer med mere.

Vi burde ikke undre os over at det kommer og forholder sig sådan for Guds ord siger:

"For der vil komme en tid, da folk ikke vil finde sig i den sunde lære, men skaffe sig lærere i massevis efter deres eget hoved, fordi det kildrer deres ører. De vil vende det døve øre til sandheden og slå sig på myter" (2. Tim. 4.3-4).

"**Mange** vil den dag sige til mig: Herre, Herre! Har vi ikke profeteret i dit navn, og har vi ikke uddrevet dæmoner i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn? Og **da vil jeg sige til dem, som det er: Jeg har aldrig kendt jer.** Bort fra mig, I som begår lovbrud!" (Matt. 7.22-23)

Det er meget tankevækkende, at det første Jesus svarer sine disciple da de spørger til tiden for hans genkomst, ikke er en opremsning af de ydre konstaterbare forhold, men derimod en advarsel: "Se til, at ingen fører jer vild" (Matt. 24,4).

Paulus formaner os til at "være vågne og ædru" (1. Thess. 5.6). Har vi ikke alle drukket så dybt af 'tidsåndens bæger' at vi er blevet påvirkede, ja er ved at sove ind? For er det der kendetegner en beruset netop ikke at sanserne sløres? - at man ikke længere er agtpågivende som før? - at tingene ikke tages så nøje? - at der skal være plads til det hele for det tjener jo en god sag?

Ser vi så på ovennævnte kendtegne på 'de sidste tider' og på den enorme indflydelse kirkevækstbevægelserne har fået – deres tankegang og indflydelse rækker ind i alle de evangeliske kirker/menigheder jeg kender til i Danmark (og er indflydelsen ikke ligeså stor i andre lande?) - så må vi spørge os selv om det ikke kunne være det der er tænkt på når der i Skriften omtales 'magt til at forføre'?

Er det ikke højsommer?

- 5) Og så ved vi ikke længere hvad sand Guds frygt er! Vi læser i Skriften og siger vi tror på den og at den er rettesnor for vores gøren og laden. Men vi giver ikke agt på det skrevne og indretter os derefter. Vi tager ikke længere vore tanker til fange under Skriften, nej i vores hovmod tror vi, at vi selv kan vurdere og skønne hvad der er ret og brugbart og hvad vi kan lade os inspirere af. Havde vi fulgt Skriften, havde vi afvist Bill Hybels ved døren, ene og alene på grund af hans samarbejde med Robert Schuller! Men nej, nu findes der på undskyldninger i lange baner, fordi han er så inspirerende.....og fordi det 'virker'! Djævelen kommer netop til os som en lysets engel – i ydre skønhed og pragt, men indeni er og forbliver han en ulv i fåreklæder. Dette ene og alene fordi vi har mistet Guds frygten og ikke længere giver agt på Ordet! Guds dom over dem der ikke giver agt på Hans Ord, er mærkelig. Han overlader dem til sig selv og forholder sig tavs. Derfor bliver de mere og mere forvissede om at de har ret, er på ret vej – midt i deres vildfarelse. Og snart kommer Djævelen vel som en brølende løve i form af direkte ringeagt, hån og forfølgelser, for Jesus siger at "I skal hades af alle på grund af mit navn" (Luk. 21.17). Og har vi først givet køb på mange af vore grundsandheder bliver vi et let bytte når rebet strammes – mange vil falde fra fordi de intet har at stå imod med! Men hvor er det så dejligt med løfterne i de følgende vers, hvis vi får nåde til at holde ud: "Men ikke et hår på jeres hoved skal gå tabt. Ved at holde ud skal I redde jeres liv.

Kære brødre og søstre! Jeg fordømmer jer ikke uanset hvilket ansvar I har haft i denne sammenhæng. Min bøn til jer er blot – vend om, vend om!

“Lad jer ikke frakende sejrprisen af nogen, som går ind for falsk ydmyghed og engledyrkelse, fordyber sig i egne syner og uden grund er indbilsk i sit verdslige sind, og som ikke holder sig til ham, der er hovedet, og ud fra hvem hele legemet, støttet og sammenholdt af sener og led, vokser Guds vækst.” (Kol. 2. 18-19).

Det er det vi er i færd med – at lade os frakende sejrprisen, fordi vi har åbnet op for én der kommer til os i egen storhed og pragt med falske syner, vranglære og metoder, der er inspireret af andre ånder end Gud Helligånd og derved holder vi os ikke længere til hovedet – Kristus.

“Kære brødre, lad ingen føre jer vild. Den, der gør retfærdigheden, er retfærdig, ligesom han er retfærdig. Den der gør synden, er af Djævelen, for Djævelen har syndet fra begyndelsen. Derfor blev Guds søn åbenbaret: for at tilintetgøre Djævelens gerninger!” (1. Johs. 3.7-8).

”Stands, og forstå, at jeg er Gud, ophøjet blandt folkene, ophøjet på jorden” (Sl. 46.11).

“Husk derfor på, hvorfra du er faldet, og omvend dig, og gør de gerninger, du først gjorde; ellers kommer jeg over dig og flytter din lysestage fra dens plads, hvis du ikke omvender dig” (Åb. 2.5).

I 2. Mos. 32.1-9 læser vi om hvordan israelitterne i deres ønske om at tjene Gud lavede en gulvkalv som de tilbad. De troede og ønskede at tilbede og tjene Gud, men i virkeligheden tilbad de en afgud. Det er det samme der er sket for os med Willow Creek – i tro på at det var ret og brugbart i tjenesten har vi åbnet op for Willow Creek inspirationen, men da WC på de centrale punkter lærer i strid med Guds Ord og i det væsentligste er inspireret af en anden ånd end Gud Helligånd, er det at ligne med utugt eller afgudsdyrkelse.

Og her stiller Gud os over for et valg, for Gud er kærlig i sin hellighed, og hellig i sin kærlighed. ‘Både og’ som vi, som forening, har praktiseret indtil nu er **ikke** muligt – det er et ‘enten eller’ At det forholder sig sådan udtrykkes klokkeklart i 1. Kor. 10.19-21:

“Hvad vil jeg sige med dette? At det, som ofres til afguder, er noget, eller at afguder er noget? Nej, men at det, der ofres, ofres til dæmoner og ikke til Gud, og **jeg vil ikke**, at I skal have fællesskab med dæmonerne. **I kan ikke** drikke både af Herrens bæger og af dæmonernes bæger. **I kan ikke** have del både i Herrens bord og i dæmonernes bord”.

Det er det vi forsøger. At have del i både Herrens bord og dæmoners bord.

‘Ikke at vælge fra’ i denne sag, er, at vælge ‘dæmonerne’.

Er det ikke også derfor vores trosbekendelse begynder med - “Vi forsager Djævelen og alle hans gerninger?”

Vil vi forsage ånden fra Willow Creek og det den fører med sig?

Kan vi så ikke bruge noget fra Willow Creek i det hele taget vil nogle så sikkert spørge.

Må jeg stille et modspørgsmål - Hvorfor skulle vi i det hele taget det?

Som en sagde: “Det gode fra Willow Creek er ikke nyt og det nye fra Willow Creek er ikke godt”.

Og vi har da aldrig før hentet inspiration direkte fra andre som må betegnes som vranglærere som f.eks. Jehovas Vidner om hvem der kan siges utrolig mange gode ting.

Vi lærer vore egne børn at de ikke må lege med ilden fordi det er farligt – og det er vel billedligt talt (selv om billedet halter lidt) det samme Gud her anviser os som er hans børn.

Guds Ord advarer os på det kraftigste imod at tage imod vranglærere og det de kommer med – det er livsfarligt.

For blot at nævne nogle enkelte skriftsteder:

“De skal ikke lytte til flask tale!” (2. Mos. 5.9).

“Du forkaster alle, der forvilder sig fra dine love...” (Sl. 119.128).

“Et ondsindet menneske og en ond mand er han, som fører falsk tale..” (Ords. 6.12).

“De der dyrker falske guder, svigter troskaben mod dig” (Jon. 2.9).

“Tag jer i agt for de falske profeter...” (Matt. 7.15).

“Tag jer i agt for farisæernes surdej...” (Luk. 12.1).

Advarslernes sum er:

“Drag bort fra dem, og skil jer ud, siger Herren, og rør ikke ved noget urent” (2. Kor. 6.17).

“I skal være et helligt folk for mig” (2. Mos. 19.6; 1. Pet 1.15-16 + 2.9). Hellig betyder netop – udskilt!

Har vi til dato ikke gjort det modsatte i forholdet til Bill Hybels/Willow Creek? – Har vi ikke, billedligt talt, rullet den røde løber ud og budt det ‘urene’ indenfor, ja været med til at brede det videre ud, ved at opfordre til deltagelse i lederkonferencerne, ved at udgive ‘Smittende tro’ og ved afholdelse af ‘Smittende tro kurser’ overalt i landet?

Ovennævnte anvisning følges af et herligt, men betinget løfte:

“Så vil jeg tage imod jer, og jeg vil være jeres fader, og I skal være mine sønner og døtre, siger Herren den almægtige” (2. Kor. 17-18).

Konsekvenserne af at følge eller undlade at følge ovennævnte er som dag og nat – ja, det er i sidste ende et spørgsmål om enten at være under Guds ledelse og velsignelse eller at have Gud selv som modstander (5. Mos. 28).

Bill Hybels bygger hele sin visiontænkning på ordene: ‘Uden syner går et folk til grunde’. (Ords. 29.18).

Men Hybels glemte én ting, en afgørende – at læse og følge sidste del af verset!

Sidste del af Ordsp. 29.18 lyder som følger: ”men lykkelig den, der vogter på belæringen”.

”Jeg belærer dig om visdommens vej, jeg fører dig ad retskaffenheds spor. Når du går, bliver dine skridt ikke hæmmet, når du løber, snubler du ikke. Hold fast ved belæringen, slip den ikke, tag vare på den, for den er livet for dig!” (Ordsp. 4.11-13).

”Stil jer ved vejene, og se jer om; spørg efter de gamle stier; følg vejen til det gode, så skal I finde hvile for jeres sjæle!” (Jer. 6.16).

”Vend tilbage til borgen, I fanger der har håb!” (Zak. 9.12)

**Al fornyelse i Guds rige kommer ved at vende tilbage til kilden,
ALDRIG gennem noget nyt!**

Hvad mener jeg så med dette?

Med 'fornyelse' menes fornyelse af troens liv og kraft. Den får vi ved at drikke af bægeret med livets vand – kilden, der er Kristus selv – gennem fordybelse i Ordet og ved brug af nådemidlerne og aldrig gennem nye og anderledes budskaber og metoder, for Guds Ord er og forbliver uforanderligt.

Og så har udtalelsen intet med former at gøre! Det er ikke en idealisering af gamle dage, en kamp for status quo og en modvilje mod enhver form for nytænkning. Tværtimod! Men form og indhold er meget langt hen af vejen uadskillelige, og i Guds rige er det, og skal altid være, indholdet, der er det afgørende, det styrende. Vi må til stadighed være åbne over for ændringer så de bedste betingelser skabes for at ikke-kristne kan 'høre' Guds ord. Men formerne må til enhver tid indrette sig efter indholdet sådan at alt det vi gør, tjener til at herliggøre Jesus.

Her må vi også gøre os klart at det kristne budskab **aldrig** bliver populært. Hvor lov og evangelium forkyndes sammen, konkret, forståeligt og radikalt vil det udvirke én af to ting – enten vil det være trosskabende, eller det vil være en anstødssten (og det vil det desværre være for langt de fleste). Sådan var det på Jesu tid og sådan er det i dag og sådan vil det altid være.

Hvordan bliver vi så bevaret som Guds børn i den åndskamp der raser blandt os og til stadighed i den enkelte af os?

Ved to ting som egentlig bare er én ting:

Ved at holde os til Ordet:

”Nu overgiver jeg jer til Gud og **Hans nådes Ord**, som formår at **opbygge** og **give arven** til alle dem, der er helliget” (Ap.G. 20.32).

Ved at iklæde os Guds fulde rustning (Efs. 6.13-20).

Som denne sag viser, er vores kamp ikke mod kød og blod, men mod myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet (Efs. 6.12). Denne åndsmagt er så stærk og snedig at forsøger vi at kæmpe med egne våben, så er vi dødsens!

Holder vi os til Jesus og Hans nådes Ord får vi – den enkelte af os - lov til at erfare, at Jesus leder mig til hvilens vande og der kvæger han min sjæl. Ja han hælder endog så meget i mit bæger, at det flyder over, så der er til andre også (Sl 23).

Og så giver Gud i Salme 1 et forunderligt løfte: ”Han er som et træ, der er plantet ved bækken; det bærer frugt til rette tid, og dets blade visner ikke”.

Hvorfor skal vi så bekymre os om at bære frugt? Det er jo Guds sag! – og den kommer når Han vil – det er Hans løfte!

Hvilken frihed! Vi får lov til at være præcis den vi er, i den ramme vi er sat ind i, og så vandre i tro på, at vi får være lys og salt præcist der – ikke fordi vi er noget i os selv – men fordi Gud siger sådan i sit ord.

Og så er der ikke bare tale om fire evangelisationsstile som Willow Creek anfører, men 100 for hver gang vi har 100, der er Kristi tjenere. Vi får lov til at vandre i de gerninger Han har lagt tilrette for den enkelte af os: ”Men **fredens Gud**, der førte fårenes store hyrde, vor Herre Jesus, op fra de døde med en evig pagts blod, måtte **Han** sætte jer i stand til alt godt, så I gør Hans vilje, idet **Han selv udvirker** i os, hvad der er Ham velbehageligt ved Jesus Kristus” (Hebr. 13.20-21).

Så lad os tjene Ham med frimodighed!

Lad os ”være vise i vores omgang med dem udenfor, så vi bruger det gunstige øjeblik” (Kol 4.5). Det gunstige øjeblik er når Gud viser os det, for da har Hans selv beredt jorden. Da må vi benytte muligheden!

Og så blot en enkelt, men uhyre vigtig kendsgerning til sidst:

Det er fortsat nådetid!

Lad os sammen gå ind for nådens trone og bede den Hellige og Almægtige om nåde og tilgivelse – om, at Han nok engang vil forbarme sig over os – for vor brøde er stor!

Gør vi det, vil vi erfare at Gud i sin uendelige kærlighed står ved sine løfter:

“Den, der ophøjer sig selv, skal ydmyges, og den, der ydmyger sig selv, skal ophøjes” (Matt. 23.12)

“Se, jeg står ved døren og banker på; hører nogen mig og åbner døren, vil jeg gå ind til ham og holde måltid med ham og han med mig” (Åb. 3.20).

“Jeg satte alt mit håb til Herren, og han bøjede sig ned til mig og hørte mit råb om hjælp; han trak mig op af undergangens grav, op af slam og dynd; han satte min fod på klippen, så jeg stod fast” (Sl. 40.2-3).

Følger vi ovennævnte vil vi kunne fortsætte med Salmisten:

“Han lagde mig en ny sang i munden, en lovsang til vor Gud. Mange skal se det og frygte, og de skal stole på Herren. Lykkelig den mand, der tager sin tilflugt til Herren og ikke vender sig til dæmoner og til dem, der søger løgneguder. Store ting har du gjort; Herre, min Gud, dine underfulde handlinger og planer er til gavn for os; ingen står mål med dig!” (Sl. 40.4-6).

Da Jeremias fremførte Herrens Ord, om at vende tilbage til de gamle stier lød folkets svar: “Det vil vi ikke!” (Jer. 6.16).

Hvordan lyder svaret anno 2004?

Jesus kommer snart!

Ja, Herre – kom!

16.

Andagt – Andagt – Andagt – Andagt – Andagt – Andagt – Andagt – Andagt

Lad mig så slutte med Carl Fr. Wisløff's andagtsstykke for 30. jan. fra "Dagligt Brød", der blev udgivet i 1983 på Dansk Luthersk Forlag:

"Thi om vi end færdes i verden, fører vi dog ikke strid på verdslig vis. Vore stridsvåben er nemlig ikke verdslige, men mægtige for Gud, så de kan nedbryde fæstningsværker. Med dem nedbryder vi tankebygninger og alt hovmod, der rejser sig imod erkendelsen af Gud, og tager enhver mennesketanke til fange ind under lydighed mod Kristus."

2. Kor.10,3 ff.

Kristenlivet er ikke idyl, men kamp. Den enkelte kristne har kamp mod fristelser og farer. Og den kristne menighed må altid være rede til at kæmpe for troen og vinde mennesker for Gud.

Vi møder mange slags modstand undervejs. Derfor gælder det om at have de rette våben. Det er dette, Paulus taler om her.

Vore våben er ikke verdslige, siger han. Verdsligt vil sige det, der svarer til vort kød og den menneskelige natur, som vi er født med. Den er ikke indstillet på Guds tanker og Guds vilje. "Kødets attrå er jo fjendskab imod Gud, thi det bøjer sig ikke under Guds lov, og det kan heller ikke gøre det." (Rom.8,7.)

Det kan ikke lade sig gøre at kæmpe for Herrens sag med våben, som mennesker kan udtænke. Sådanne våben vil altid være præget af tankegangen hos dem, som har lavet dem.

Desværre har den kristne kirke ikke altid været så opmærksom på det, som den burde. Heller ikke i dag skorter det på tanker, virkemidler og trækplastre med stor effektivitet. Hvad er det, folk er interesseret i, spørger man. Jo, de vil have noget, der er afvekslende, interessant, og som tilfredsstillende vort behov for det ekstraordinære.

Og så sættes møder og arrangementer op efter verdslige retningslinier. Måske er det godt en tid — der kommer mennesker. Men kan Guds Ånd bruge alt dette? Er mødeoplægget egnet til at lede mennesker til syndserkendelse, omvendelse og tro på Jesus?

Hvis ikke, har det ikke noget at gøre i Guds menighed.

Vore stridsvåben er mægtige for Gud, siger apostelen. Hvilke stridsvåben? Det er Guds Ord, sandhedens ord, som kan trænge ind i menneskers samvittighed og gøre dem modtagelige for evangeliet. Desuden er det bønner og de nådemidler, som Guds folk samles om.

Lad os føre strid "med Åndens sværd, som er Guds Ord." (Ef.6,17.)

C. Fr. Wisløff.

Således har C. Fr. Wisløff, uhyre præcist, på en enkelt side – og det for 21 år siden! – formået at give hele essensen af det jeg har brugt 62 sider på.

Referencer – Referencer – Referencer – Referencer – Referencer – Referencer

(Sideangivelser ved internet-henvisninger svarer til sidetal ved udprintning – de findes ikke i dokumenterne som sådan).

- 1) Notat i anledning af kritik af Willow Creek-menigheden generelt og Bill Hybels' person og forkyndelse/undervisning specielt, side 2. Claus L. Munk, Luthersk Missionsforening.
<http://www.dlm.dk/dok/WC-CLMmarts2003>
- 2) Erklæring om Willow Creek. LM's landsstyrelse og LMH's bestyrelse.
<http://dlm.dk/nyheder/Arkiv-dec04/WC-dec03/view>
- 3) LMH og Willow Creek. 'Båndet', 1. maj 2003.
- 4) Megachurches, Megabusinesses. Luisa Kroll. Forbes, 17.09.03.
http://www.forbes.com/2003/09/17/cz_1k_0917megachurch.html
- 5) Willow Creek Association.
<http://www.willowcreek.org/chapter2/wca.asp>
- 6) In The Web of Copromise. E.L. Bynum.
<http://www.llano.net/baptist/webofwca.htm>
- 7) Leading a Volunteer Organization. Bill Hybels. Session 4 side 3, Kbh. nov. 2002
- 8) The Seven Laws of Evangelism. Bill Hybels. Session 2, side 6, Kbh. nov. 2002
- 9) The Art of Self Leadership, side 4. Bill Hybels in 'Leadership Journal' Summer 2001, Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/le/2001/003/13.86.html>
- 10) Lederens bøn I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 22.
- 11) Building Culturally Relevant Churches. Bill Hybels. Session 1, side 3, Kbh. 2002.
- 12) Sharpen Your Sixth Sense, side 8. Bill Hybels in 'Leadership Journal' Winter 2002, Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/bcl/areas/vision-strategy/articles/le-2002-001-11.80.html>
- 13) Bøn forandrer, side 126-127. Bill Hybels, Credo forlag, 2002.
- 14) The Art of Self Leadership, side 8. Bill Hybels in 'Leadership Journal' Summer 2001, Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/le/2001/003/13.86.html>
- 15) Sharpen Your Sixth Sense, side 8. Bill Hybels in 'Leadership Journal' Winter 2002, Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/bcl/areas/vision-strategy/articles/le-2002-001-11.80.html>
- 16) Den karismatiske vækkelse – pinse på ny?, side 42. N.O. Rasmussen (Vigilius). Dansk Luthersk Forlag 1971.
- 17) Jesus – Up Close and Personal. Bill Hybels. Session 8. Kbh. nov. 2002
- 18) Kraften i en vision I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 5.
- 19) Kraften i team-arbejde I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 13.
- 20) Værdibaseret forandringsledelse, afsnit 4.1, Strategic Planning. Willow Creek Danmark.
www.willowcreek.dk og klik på Værdibaseret forandringsledelse (kræver MS Power Point).
- 21) Lederens bøn II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 26.
- 22) Værdibaseret forandringsledelse, afsnit 4.2, Transition Planning. Willow Creek Danmark.
www.willowcreek.dk og klik på Værdibaseret forandringsledelse (kræver MS Power Point).
- 23) Værdibaseret forandringsledelse, afsnit 3.3, Dealing with conflict. Willow Creek Danmark.
www.willowcreek.dk og klik på Værdibaseret forandringsledelse (kræver MS Power Point).

- 24) How to Chance Your Church Without Killing it, side 260-293. Alan Nelson and Gene Appel. Word, 2000, Nashville. (Læs evt også kap. 9 om strid i menigheden). (Af bogen fremgår det i øvrigt at Gene Appel, der har været ansat i Willow Creek CC siden årsskiftet 2004, er skilt og gengift. Se Tit. 1.6 i denne sammenhæng).
- 25) Kraften i en vision II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 9.
- 26) Leader's Edge 2002. Bill Hybels. Session 6, side 1-4 og 8. Kbh. nov. 2002.
- 27) The Y Factor, side 2-3. Bill Hybels in 'Leadership Journal' Winter 2003, Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/le/2003/001/10.74.html>
- 28) Smittende tro, side 177. Bill Hybels og Mark Mittelberg. Logos-Media, 2001.
- 29) Under His Wings, side 8. Bill Hybels in Your Spritual Life, Preaching Today Tape # 154, 2001. Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/spiritual/special/underwings.html>
- 30) Just Look For the Cross, side 6. Bill Hybels in Hour of Power, Chrystal Cathedral, 13/5 2001.
<http://www.hourofpower.org/booklets/archives/various01/1632.html>
- 31) Seven Days to Live, side 3. Bill Hybels in Woman, marts/april 1999.
<http://www.christianitytoday.com/tcw/9w2/9w2064.html>
- 32) The Seven Laws of Evangelism. Bill Hybels. Session 2, side 9-11. Kbh. nov. 2002.
- 33) The Seven Laws of Evangelism. Bill Hybels. Session 2, side 3. Kbh. nov. 2002.
- 34) Proclaiming the Good News at Willow Creek. Faith in Focus, juni 1997.
<http://www.reformed-churches.org.nz/resources/fnf/a47.htm>
- 35) Leading a Voluteer Organization. Bill Hybels. Session 4, side 3. Kbh. nov. 2002.
- 36) Leading a Voluteer Organization. Bill Hybels. Session 4, side 3-8. Kbh. nov. 2002.
- 37) Lederens bøn I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 22.
- 38) Lederens bøn I + II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 23-29
- 39) Up to the Challenge, side 1. Bill Hybels in Leadership Journal, Fall 1996. Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/bcl/areas/leadership/articles/le-614-614056.html>
- 40) The Seven Laws of Evangelism. Bill Hybels. Session 2, side 9,11 og 13. Kbh. nov. 2002
- 41) Under His Wings. Bill Hybels in Your Spritual Life, Preaching Today Tape # 154, 2001. Christianity Today.
<http://www.christianitytoday.com/spiritual/special/underwings.html>
- 42) Seven Days to Live. Jesus' last week on earth?. Bill Hybels in Woman, marts/april 1999.
<http://www.christianitytoday.com/tcw/9w2/9w2064.html>
- 43) Just Look For The Cross. Bill Hybels in Hour of Power, Chrystal Cathedral, 13/5 2001.
<http://www.hourofpower.org/booklets/archives/various01/1632.html>
- 44) Leader's Edge 2002. Bill Hybels. Session 6, side 15. Kbh. nov. 2002.
- 45) Hva lærer Robert Schuller? Jon Kvalbein. Dagen, Norge, 25/5 1994.
- 46) Just Look For The Cross, side 1-2. Bill Hybels in Hour of Power, Chrystal Cathedral, 13/5 2001.
<http://www.hourofpower.org/booklets/archives/various01/1632.html>
- 47) A New Reformation? Joseph P. Gudel. Christian Research Journal, Spring 1995.
<http://www.issuesetc.org/resource/archives/gudel2.htm>
- 48) Robert Schuller and Rome. David W Cloud. 29/1 1999.
http://www.acts2.com/thebibletruth/ARTICLES/ECUMENISM/robert_schuller_and_rome.htm
- 49) Speakers at 'Robert H. Schuller Institute For Succesful Church Leadership'

- <http://www.crystalcathedral.org/rhsi/rhsi.speakers.cfm>
- 50) Femme Fatale. Susan Olasky. World, 29/3 1997.
http://www.worldmag.com/world/issue/03-29-97/cover_1.asp
 - 51) Lederens bøn II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 26.
 - 52) Kraften i team-arbejde II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 18.
 - 53) Christian 12-Step. Willow Creek Community Church.
<http://www.willowcreek.org/twelvestep/default.asp>
 - 54) God as You Conceive Him/Her/It. Dave Hunt.
<http://www.raptureme.com/resource/hunt/dh2.html>
 - 55) The Twelve Steps for Christians. Willow Creek Community Church.
Gå til <http://www.willowcreek.org/twelvestep/default.asp> og klik i boksen øverst til venstre på 'The Christian 12 Steps.'
 - 56) Christian 12 Step Group Code. Willow Creek Community Church.
Gå til <http://www.willowcreek.org/twelvestep/info.asp> og klik i boksen øverst til venstre på 'The 12 Step Code of Group Participation'.
 - 57) De tolv Trinn. Al-anon Alateen, Norway.
<http://www.al-anon.alateen.org/norway/12steps.html>
 - 58) New Age er blitt en hovedstrøm i Israel. Anne Berit Fjermedal Gali. Dagen, Norge, 18/10 2003.
http://www.dagen.no/show_art.cgi?art=4891
 - 59) Religionsfrihed og moderne religion, side 5 og 6. Johannes Aagaard. Dialogcenteret Aarhus.
<http://www.dci.dk/da/dnd/dnd74/religionsfrihed.html>
 - 60) Regnbuens skjulte farer, side 142-143. Constance E. Cumbey. Hermon Forlag, Norge, 1984.
 - 61) Regnbuens skjulte farer, side 214. Constance E. Cumbey. Hermon Forlag, Norge, 1984.
 - 62) Jeg elsker dere. 'Magda'.
<http://home.c2i.net/rfladby/3innlegg.htm>
 - 63) Technique for meditation. Hindustan Times, 11/10 2003.
http://www.hindustantimes.com/news/181_396596,0011000100070006.htm
 - 64) Information and articles on 'A Course in Miracles'. Michael Dawson.
Gå til <http://www.thecourse.org.uk/index.shtml> og se lidt på denne hjemmeside. Du vil finde at 'A Course in Miracles' er inspireret af en dæmon og at betegnelsen Helligånden (Holy Spirit) bruges igen og igen. Du vil ligeledes kunne finde baggrunden for 'anonyme alkoholiker' princippet.
 - 65) Spiritual Growth. Gennemgang af 'The Road Less Traveled'
Gå til <http://www.geocities.com/HotSprings/3077/index.html> og fortsæt med 'Contents'.
 - 66) Regnbuens skjulte farer, side 124. Constance E. Cumbey. Hermon Forlag, Norge, 1984.
 - 67) Christian Church Teach... - New Age Teacher: M Scott Peck. Rick Branch. The Watchman Expositor, nr. 10, 1990.
<http://www.watchman.org/na/peck.htm>
 - 68) New Age Infiltrates Christian Bookstores. Rick Branch. The Watchman Expositor, nr. 5, 1994. <http://www.watchman.org/na/peckbook.htm>
 - 69) New Age Directory of Planet Earth.
<http://www.mysticplanet.com/7BIBLIO.HTM> Scott Peck er repræsenteret med 2 bøger.
 - 70) M. Scott Peck. H. Wayne House.
<http://www.equip.org/free/DP102.htm>
 - 71) Willow Creek konference i Stavanger, Norge. Indlæg ved Bill Hybels.
 - 72) Sådan starter du på magi. Siver Faery.
http://www.wiccadk.dk/magi/magi_start.asp

- 73) The Light of the Soul, side 37. Alice Bailey.
- 74) Visualisering. Krystalkuglen, Dk.
<http://www.krystalkuglen.dk/data/942.htm>
- 75) Creative Visualisation. Heather Jacob og Lorraine Lindblom. Creative Visualisation, nr. 43.
<http://www.changingtimes.com.au/Creative%20Visualisation%20page%203%20issue%2043.htm>
- 76) Værdibaseret forandringsledelse. The Chance/Transition Process afsnit 2, side 14. Willow Creek Danmark.
www.willowcreek.dk og klik på Værdibaseret forandringsledelse (kræver MS Power Point).
- 77) Willow Creek konference i Stavanger, Norge. Bill Hybels. Side 6, 9, 10, 11 og 13.
- 78) Visualisering og tankekraft. Helle Joan Hansen. Alternativ info, Dk..
http://www.alternativinfo.dk/public/art_2003/visualis.htm
- 79) Lage visjon og strategi.
http://www.earthcharter-norge.com/Ideer_raad/Etikk_praksis/Organisasjon/lage_visjon_og_strategi.htm
- 80) Kraften i en vision I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 7.
- 81) Kraften i en vision I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 6.
- 82) Leader's Edge 2002. Bill Hybels. Session 6, side 2. Kbh. nov. 2002.
- 83) Leader's Edge 2002. Bill Hybels. Session 6, side 3. Kbh. nov. 2002.
- 84) Kraften i team-arbejde I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 14.
- 85) Kraften i team-arbejde I. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 13-16.
- 86) Kraften i team-arbejde I + II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 16-19.
- 87) Kraften i team-arbejde II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 19-21.
- 88) Kraften i team-arbejde II. Bill Hybels, Willow Creek konference Stavanger, Norge, side 19.
- 89) Journey to the Heart. Melody Beattie. Editorial Reviews.
http://www.affirmware.com.au/books_meditation_89.html
- 90) Melody beattie Strikes Home Again in More Language of Letting Go.
http://www.findarticles.com/cf_dls/m0EIN/2000_Oct_18/66198006/p1/article.jhtml
- 91) Fit to Be Tied, side 210-211. Bill and Lynne Hybels. Zondervan 1993.
- 92) David Marshall, Will Baron og Randall Baer var tidligere topfolk inden for New Age bevægelsen. De kom til tro på Jesus. Deres indgående kendskab til New Age bevægelsen, og dennes metoder, har de fremlagt i to bøger; 'New Age contra evangeliet' af David Marshalls, (baseret også på W. Barons erfaringer) og 'Mareridt' af R. Baer. Har ikke umiddelbart kunne støve bøgerne op, hvorfor referencerne [93-97] henviser til en norsk hjemmeside, hvor nogle citater fra bøgerne er samlet.
- 93) Kanalisering, side 2.
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/kanalisering.htm>
- 94) Spiritisme, side 7.
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/spiritisme.htm>
- 95) Spiritisme, side 3.
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/spiritisme.htm>
- 96) Spiritisme, side 9.
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/spiritisme.htm>
- 97) Spiritisme, side 2.
<http://privat.bluezone.no/sverre flaatten/spiritisme.htm>

- 98) En ny reformatjon? Mens vi venter, juli/august 1994.
<http://www.barukmedia.com/mvv/mvv8/trosbevegelsen.html>
- 99) How 'A Course in Miracles' Came. Michael Dawson.
<http://www.thecourse.org.uk/htcc.html>
- 100) What the Course Is. Michael Dawson.
<http://www.thecourse.org.uk/wtci.html>
- 101) A Course in Miracles. Part 2, afsnit K, side 6, 'Awareness – Acceptance – Asking for help'. Michael Dawson
<http://www.thecourse.org.uk/art2.html>
- 102) Jesus – Up Close and Personal. Bill Hybels. Session 8, side 8. Kbh. nov. 2002
- 103) What the Course Says. Foundation for Inner Peace.
http://www.acim.org/about_acim_section/what_it_says.html
- 104) Sterke motsetninger i NLM om Willow Creek. Dagen, Norge, 18/12 2003.
http://www.dagen.no/show_art.cgi?art=5180
- 105) LM og Willow Creek-inspirationen. Luthersk Missionsforenings landstyreelse, 22. februar 2003.
<http://dlm.dk/dok/dok/WC-LSmarts2003>

Uddrag af anden litteratur, som har været anvendt og været til inspiration

- 106) Farisæisme og kristendom. Hugo Odeberg. Credo forlag, 1986.
- 107) Hvad står der skrevet? R.C. Sproul. LM's Bibelsskoles Elevforening, i kommission hos Dansk Luthersk Forlag, 1984.
- 108) Hvem var Jesus af Nazareth? Christian Møller. Luthersk Missionsforenings Forlag, 1925.
- 109) På Skriftens grund. Andagtsbog. C.O. Rosenius. ELM-forlag, 1981.
- 110) Frygt Gud – det bør hvert menneske gøre! Karl K. Riis. LM's Bibelsskoles Elevforening, i kommission hos Dansk Luthersk Forlag, 1999.
- 111) Overgitt til Herrens Ord. Jan bygstad. Lunde Forlag, Norge, 2001.
 (Aktuelle foredrag og bibeltimer. Flere af indlæggene kan findes på Forening For Bibeltro bekendelses hjemmeside www.fbb.nu)
- 112) Åndskampen i himmelrommet. Dag Risdal. Antikkforlaget, Norge, 2001.
- 113) Jesus kommer. Dag Risdal. Antikkforlaget, Norge, 2002.
- 114) Et er nødvendigt. Andagtsbog. Hans Erik Nissen. Dansk Luthersk Forlag, 1988.
- 115) For Herrens åsyn. Ole Hallesby. O.Lohse, København 1935.
- 116) Troens lydighed. Ole Hallesby. O. Lohse, København 1934.
- 117) Uforskyldt. Frederik Wisløff. O. Lohses Forlag, eftf. København 1940.
- 118) Grundsandheder til frelse. Øivind Andersen. Gry forlag, Oslo, 1970.

Derudover har jeg fået inspiration fra en lang række artikler i øvrigt, fra mails og personlige hilsener. Tak til jer alle!

Tak til familie og venner for støtte og forbøn for mig og min familie i året der er gået. I har båret os og vi har fået lov at erfare sandheden i Guds Ord - at Hans løfter holder.

"Forfra og bagfra omslutter du mig, du lægger din hånd på mig, At fatte det er mig for underfuldt, for højt, jeg evner det ikke" (Sl. 139.5-6).

18.

Appendiks – Appendiks – Appendiks – Appendiks – Appendiks

Jeg regnede egentlig ikke med at jeg skulle lave denne rapport nummer to. Men jeg har selv erfaret hvor svært det ved samtaler/diskussioner er at forklare andre, hvad faren ved Willow Creek består i – vel at mærke på en sådan måde at de forstår det.

Som det vel er bekendt for alle i vores forening er der sket et brud i LM-kredsen her i Aalborg. Det har smertet alle. Det har stort set været umuligt at forklare opad i systemet at vi er en flok på over 30 voksne personer, der har set os nødsaget til at forlade kredsen p.gr.a inspirationen fra Willow Creek. Officielt er det, til nu, tilskrevet personlige forhold.

På grund af vores situation, hvor afdelingsstyrelsen ikke ville tildele os, som har forladt kredsen, status af mødeplads, anmodede vi Landsstyrelsen om at se på vores sag.

Netop fordi jeg har så svært ved i en samtale/diskussion konkret at forklare hvorfor vi har set os nødsaget til at forlade kredsen og fordi LS-udvalget vedr. Willow Creek, tilsyneladende ikke kunne etableres, blev jeg inspireret til at sætte den viden, jeg ved nærmere studier havde fået om Bill Hybels og Willow Creek, på tryk.

Dispositionen til denne rapport blev lagt i november 2003 og rapporten, der egentlig er blevet mere omfattende end jeg havde reget med, blev færdig umiddelbart før det møde vi holdt med 'LS-udvalget vedrørende Aalborg sagen' den 25. februar 2004.

Rapporten er alene for min regning og risiko, men den giver i sammenhæng den teologiske forklaring på min (og den 'lille gruppes') gøren og laden (herved ikke sagt at jeg/vi er fejlfri!) – noget som kan være svært at redegøre for når der diskuteres enkelt-forhold.

Herved fremlægges således dokumentation for at uenigheden/splittelsen for min del (og den lille gruppes) ikke har noget med personlige uoverensstemmelser at gøre, men **alene** skyldes helt uforenelige syn på sagen – Willow Creek, og det de fører med sig.

I udmeldingen 'LM og Willow Creek', marts 2003, som reaktion på min første rapport, kom LM's landsstyrelse med følgende opfordring:

"Til Willow Creek som til alt andet, der møder os i tiden, er der grund til at forholde sig i en kritisk efterprøven af, om det holder mål overfor Guds Ord som det, hvorpå alt i kirke og menighedsliv må vurderes. Det må vi være åbne for og vil også gerne tilskynde til. I en vurdering af Willow Creek inspirationen er det vigtigt, at det materiale, der lægges til grund, er repræsentativt og sagsrelevant for det anliggende, man vil forholde sig til og ytre sig om, og at det i så høj grad som muligt friholdes for at være bygget på subjektive oplevelser, hvor personligt overbevisende de end kan forekomme en selv." [105].

Denne tilskyndelse og anvisning være herved fulgt!

Her vil jeg nok engang opfordre dig til at vurdere alt det skrevne – både det fra Bill Hybels, men også det jeg har fremført i denne rapport – ud fra Skriften, så det i et og alt er Guds Ord der er og bliver rettesnor.

Det gælder også alle de argumenter, der måtte blive fremført fremover, for Landsstyrelsen har fuldstændig ret i den ovenfor refererede anvisning - men anvisningen gælder vel at mærke begge veje!

De udtalelser og vurderinger jeg indtil nu har hørt til fordel for Bill Hybels/Willow Creek har typisk været af karakteren: 'jeg synes', 'det har inspireret mange', 'det virker', 'det trækker folk til huse' 'det har tændt en nød for evangelisation', 'lederne siger' eller lignende. Sådanne udtalelser kan

være gode nok, men er i sig selv værdiløse – netop fordi det er rent subjektive vurderinger – og de kan netop, som påvist, kamuflere en indflydelse/påvirkning som er livsfarlig for os. Guds Ord alene skal være rettesnor - alt andet er uholdbart, hvis vi vil bevares på Skriftens grund.

Herværende rapport er ændret på nogle enkelte punkter i forhold til den udgave, som tilgik LM's landsformand Jens Schmidt ultimo februar (slutningen af rapporten er skrevet om og udbygget, fordi det ved nærmere eftersyn kunne forstås anderledes end tiltænkt).

På foranledning af Jens Schmidt er 1. udgave af rapporten gået videre til de andre i Landsstyrelsen og til det udvalg der er nedsat for at vurdere Bill Hybels og Willow Creeks teologi.

Denne udgave eftersendes nu til de anførte personer.

Med de småændringer der er sket, har jeg fred i, at rapporten også offentliggøres i bredere forstand så den kan være med til at give alle de, der måtte være interesseret deri, en tiltrængt viden om og derved et reelt vurderingsgrundlag af Willow Creek inspirationen.

Jeg er glad for at jeg nu er ved vejs ende i denne sag – for nu kan jeg ikke bidrage med yderligere væsentlig information om Bill Hybels og Willow Creek, om jeg så studerede nok så meget yderligere.

Til jer, der vil gå i rette med mig på grund af det jeg nu har skrevet, vil jeg med Martin Luther sige: ”Medmindre jeg bliver overbevist af den Hellige Skrift eller klare grunde, kan jeg ikke tilbagekalde. For min samvittighed er bundet til Guds Ord, og det er hverken rigtigt eller rådeligt at handle mod sin samvittighed. Her står jeg, jeg kan ikke andet. Gud hjælpe mig!”

Aalborg d. 14. apr. 2004
Poul Erik Haahr.

PS: Vil du gerne have de referencer, der ikke kan findes via internettet, fremsendes disse gerne. Du kan kontakte mig på adressen pe_haahr@hotmail.com